

Η Εμπειρία του Ντοκιμαντέρ

"Οι συγκρούσεις και τα προβλήματα δεν πρέπει να λιυθούν στον κινηματογράφο, αλλά στην πραγματική ζωή." Werner Herzog

Ο κινηματογράφος, που καταγράφει κομμάτια της πραγματικότητας, εντοπίζει προβλήματα και λύσεις και τους δίνει φως, στηρίζει ιδεολογίες, αφυπνίζει συνειδήσεις. Ωστόσο, μπορεί να προκαλέσει επικοδομητικό διάλογο και στην πράξη να γίνουν τα έργα. Ορισμένα συμβάντα δεν τα πιστεύουμε παρά μονάχα όταν τα δούμε με τα μάτια μας.

3/4 του κόσμου ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας. Ένας κόσμος που τρέχει για να προλάβει το αύριο, έχει ξεχάσει το τώρα. Ο υπόλοιπος κόσμος, τριπλάσιος σε όγκο, αδυνατεί να ζήσει το τώρα, απλά δεν το αντέχει. Χρειάζεται χρόνος (υπομονή, προσπάθεια, θυσίες ...), για να αλλιάξει η παρούσα κατάσταση. Η παιδεία (καλή, κακή ή μέτρια), που τόσο απλόχερα δίνεται στη Δύση, είναι ανύπαρκτη στις χώρες που αδυνατούν να προσαρμοστούν στους ρυθμούς της παγκοσμιοποίησης. Σε αυτόν τον κόσμο τον βουβό, φωνή δίνεται μέσα από την εικόνα, η ελπίδα και η όρεξη για τη ζωή αναγεννώνται μέσα από την παιδεία.

Ενώ οι εικόνες πέφτουν σαν τις βόμβες γύρω μας, υπάρχουν ορισμένες που αποτυπώνονται βαθιά στη μνήμη μας, αγγίζουν τη ψυχή μας, μέχρι του σημείου να μας λιυρώσουν.

Χρίστος Καλλιώρας

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΤΟΥ

21ου

αιώνα

Φεστιβάλ

4-10 Μαρτίου

Ντοκιμαντέρ

2002

Θεσσαλονίκης

Ο κάθε άνθρωπος πρέπει να έχει ιδανικά, στόχους που να θέλει να κατακτήσει. Στόχος μου είναι να συνεχίσω να πολεμώ γι' αυτά τα παιδιά. Αυτό με κρατά ζωντανή. Είναι απόλαυση να βλέπεις την αλλαγή να συμβαίνει στα μάτια σου μπροστά. Βλέπεις για παράδειγμα ένα 12χρονο παιδί που είναι ολοκληρωτικά κατεστραμμένο από τη ζωή. Έξι μήνες αφότου έχεις κρατήσει παιδί στα χέρια σου, ξεκινά να τραγουδά, να συνειδητοποιεί πώς είναι η πραγματική ζωή και να έχει όρεξη να την κατακτήσει.

Yvonne Bezerra de Mello

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΣΥΝΕΤΕΥΞΕΙΣ

Δημήτρης Κατσαντώνης, σ. 2

Δημήτρης Εϊπίδης, σ. 3

Διαγόρας Χρονόπουλος-Δέσποινα Μουζάκη, σ. 4

Werner Herzog, σ. 5

Monika Treut, σ. 12

ΟΙ ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟΥ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ

Παιδιά μιας Σκληρής Πραγματικότητας / Children of a Harsh Reality, σ. 6-7

Diversions, σ. 7

Μικρές Αφηγήσεις / Stories to Tell, σ. 8

Κοινωνία και Περιβάλλον / Habitat, σ. 9

Πορτρέτα: Ανθρώπινες Διαδρομές / Portraits: Human Journeys, σ. 10

Όψεις του Κόσμου / Views of the World, σ. 11

Ρετροσπεκτίβα / Retro Monika Treut, σ. 13

Η Καταγραφή της Μνήμης / Recording of Memory, σ. 14

Spotlight Bruce Weber, σ. 14

Ελληνικό Πρόγραμμα-Ελληνικό Πανόραμα / Greek Program-Greek Panorama, σ. 15

IF

November is the time for feature films in Thessaloniki, March is becoming synonymous with documentaries in the port city. Last year 15,000 people attended the Third Thessaloniki Documentary Festival, an event marked by the presence of filmmaker Albert Maysles. This year's lineup of over 100 films shifts the spotlight to three daring filmmakers: dramatic Werner Herzog, photographic Bruce Weber and gender-bending Monika Treut. As for the rest of the films, a handful of them are about famous folk (Marlene Dietrich, Elvis Presley and Augusto Pinochet), but most feature ignored, overlooked people. Brazilian cane workers, Russian prisoners, Greece's deaf community and many, many imperiled children of the 21st century feature large.

(Continued on pg.2)

4th THESSALONIKI DOCUMENTARY FESTIVAL
IMAGES OF THE 21st CENTURY
4-10 MARCH 2002

[Continued from pg. 1]

- In focus too are environmental themes (in section "Habitat") and new technologies (examined in films like Peter Wintonick's "Seeing Is Believing").
- If each year the festival gives Thessaloniki's student audiences a chance to journey the world, it provides local filmmakers with a forum for unveiling new work. This year there are over 20 local films, on subjects from actress Katina Paxinou to Zachynthos' Jewish community.
- In the festival's fourth year, creative director Dimitris Eipides and his team have kept their sense of fun intact. They've included films like docu-comedy "That's Life" (about post-Communist confusion in one Romanian village), a "Diversions" section and an all-night movie marathon.
- As in the past three festivals, a professional bent will be offered by two events: the European Documentary Market (international buyers examine over 250 films, March 6-9) and the European Documentary Network's Pitching Forum (25 regional producers pitch ideas to commissioning editors, March 6-10).
- This year's exhibit is made up of Jacques Dufresne's photographs of silver screen greats, like directors Jim Jarmusch and Jane Campion, snapped at Montreal's thirty-year-old New Cinema/New Media Festival.
- The Thessaloniki Documentary Film Festival is organized by the Ministry of Culture, the Thessaloniki Film Festival and New Hellenic Television (NET), with the support of the Greek Film Centre and ET-3.

Screenings will be held
at the OLYMPION RENAULT cinema complex,
10 Aristotle Sq, tel (031) 0 378-400.

Pitching Forum 2002

Organized by the European Documentary Network (EDN), an organization of 650 members and 50 countries, in Collaboration with the festival. Twenty-five producers and directors will be trained (March 6-9) on how to pitch ideas for new documentaries. Participating filmmakers (from Greece, the rest of the EU and the Balkans) will be updated on the current situation for documentaries in Western Europe. Then, the participants will pitch their ideas to a panel of distinguished commissioning editors in open-to-the-public sessions (March 9-10) and hold individual meetings with the panelists. Among the commissioning editors will be representatives of RTBF (Belgium), ORF (Austria), SBS (UK/Australia), D-Net (Germany), Rai (Italy) and NET (Greece).

To 4o Pitching Forum διοργανώνεται από το
European Documentary Network (EDN) Σάβ-
βατο και Κυριακή 9 και 10 Μαρτίου από
10.30 μέχρι 13.30 στο Παύλος Ζάννας και έ-
ναι ανοιχτό στο κοινό.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ
4ο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ 21ου ΑΙΩΝΑ

ΔΙΟΡΓΑΝΩΣΗ
ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ - ΕΡΤ Α.Ε.

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ
ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

ΧΟΡΗΓΟΙ
ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε. - DEWAR'S ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ - ET3

ΦΥΛΛΟ ΕΚΤΟΣ ΣΕΙΡΑΣ • ΜΑΡΤΙΟΣ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛΣ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΛΙΤΣΗΣ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΕΙΜΕΝΑ: ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΤΙΣ
ΣΥΝΟΨΕΙΣ ΤΑΙΝΙΩΝ: ΜΑΙΡΗ ΚΙΤΡΟΦ
ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ

ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ: ΔΗΜΗΤΡΗΣ Θ. ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ
ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΥΚΟΣ-ΕΝΤΥΠΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ:

Πλ. Αριστοτέλους 10, 546 23 Θεσσαλονίκη
Τηλ.: 0310 378 400

e-mail: info@filmfestival.gr

www.filmfestival.gr

Σ Υ Ν Ε Ν Τ Ε Υ Ξ Η

Δημήτρης Κατσαντώνης

Γενικός διευθυντής της ET3

«Είμαστε η μόνη τηλεόραση
με εκτός Αθηνών έδρα
και πανελλαδική εμβέλεια»

Ο γενικός διευθυντής της ET3 στη διάρκεια ενός χρόνου έχει καταφέρει να αυξήσει κατά 22% τη θεαματικότητα του καναλιού. Το παράδειγμα της ET3 υπογραμμίζει το γεγονός πως υπάρχει το έδαφος στη Θεσσαλονίκη για να ευδοκιμήσει ένα μέσο επικοινωνίας με κοινό πανελλαδικό. Μέσω της ET3 το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης θα ταξιδέψει στις οθόνες όλης της Ελλάδας, με αποκορύφωμα την Παρασκευή 8 Μαρτίου, οπότε διοργανώνεται ο ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟΣ ΜΑΡΑΘΩΝΙΟΣ με συντονιστή τον δημοσιογράφο Στέλιο Κούλογλου και σύνδεση με τη NET και την εκπομπή "Συν & Πλυν" ώρα 17.00-19.00. Σκοπός του τηλεμαραθωνίου είναι η συγκέντρωση χρημάτων για να βοηθηθεί η εκπαίδευση των παιδιών του Αφγανιστάν.

λούμε με τέτοιους όρους. Επίσης, τοιμήσαμε κι είμαστε πρωτοπόροι σ' ένα ξεχωριστό καθημερινό δελτίο ειδήσεων, που λέγεται Υδρογειος, με νέα κυρίως από τους Βαλκάνιους κι έτσι ο υποψιασμένος θεατής μπορεί να παίρνει παραστάσεις και ενημέρωση που δεν υπάρχει πουθενά αλλού.

Πόσο αποδίδει η έμφαση που δίνεται από την ET3 στο ντοκιμαντέρ;

Πάρα πολύ. Εμείς κάποτε είχαμε χαρακτηριστεί ως το κανάλι του ντοκιμαντέρ. Τότε μας λοιδορούσαν, θεωρούσαν ότι ήταν μια επιλογή ανάγκης, ενώ, στην πραγματικότητα, ήταν μια άλλη φιλοσοφία. Σήμερα αποδεικνύεται ότι αυτή η φιλοσοφία πιάνει: υπήρχε μάλιστα από χρόνια, πριν ακόμη βρεθώ στη θέση του γενικού διευθυντή. Απλώς το συστηματοποίησαμε λίγο περισσότερο. Μας ενδιαφέρει η ποιότητα στις ταινίες και η ανταπόκριση που αυτή έχει στο κοινό. Αποδεικνύεται πως το κοινό υπάρχει, αλλά όταν δεν του δίνεις το κατάλληλο πρόγραμμα, διαχέεται σε τυχάρπαστες επιλογές. Ο θεατής γνωρίζει πότε θα ανοίξει την τηλεόραση και σε ποιες ώρες μπορεί να δει ντοκιμαντέρ. Τα ντοκιμαντέρ που έχουμε μισθώσει εμείς σε αυτή τη φάση είναι περισσότερο κοινωνικού προβληματισμού, έρευνας και προσέγγισης του ανθρώπου σε όλες του τις εκφάνσεις, δεν έχουν δηλαδή θέματα φυσιο-λατρικά ή γεωγραφικά. Κι αυτό διότι στο παρελθόν είχαμε κάνει μεγάλο άνοιγμα προς αυτήν την κατεύθυνση. Ώσπου ήρθε η στιγμή να στραφούμε στο κοινωνικό ντοκιμαντέρ.

Πόσο σημαντικό είναι για σας το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ;

Υπάρχει μια γενικότερη συνεργασία με το Φεστιβάλ Κινηματογράφου. Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ έχει πετύχει. Οι απέξω, που είχαμε επενδύσει στην προσπάθεια του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ ώστε να συμπληρώσει το Φεστιβάλ του φθινοπώρου, δικαιωθήκαμε, διότι κάθε χρόνο αποδίδει όλο και περισσότερο, τόσο σε ποιότητα, όσο και σε προσέλευση επισκεπτών και ανθρώπων που ενδιαφέρονται για την αγορά ντοκιμαντέρ. Ήταν εγγύηση ο Δημήτρης Εϊπίδης, ο οποίος ανέλαβε την προσπάθεια κι έτσι η εμπλοκή μας χρόνο με το χρόνο αυξάνει. Τόσο γιατί είμαστε κανάλι που στηρίζεται σε σημαντικό βαθμό στα ντοκιμαντέρ, όσο και γιατί, επιπλέον, πιστεύουμε πως είναι ένας θεσμός διεθνούς απήχησης για την πόλη.

Ποιά θα είναι η φετινή σας ανάμειξη με το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ;

Θα ακολουθηθεί η διαδικασία της πλήρους κάλυψης, ειδοσιογραφικής και ενημερωτικής στο σύνολο του προγράμματος, με ειδικά αφιερώματα. Σχεδιάζουμε, επίσης, έναν τηλεμαραθώνιο, ή αν θέλετε μια τηλεοπτική σκυταλοδρομία, για την ημερίδα με θέμα: "Τα παιδιά μιας σκληρής πραγματικότητας" με σκοπό να την ενισχύσουμε.

Το επόμενο ρίσκο για την ET3 ποιο θα είναι;

Να μπούμε στη λίστα των ανταγωνιστικών καναλιών. Στόχος μου είναι να ανεβούμε τουλάχιστον κατά δύο θέσεις και να είμαστε επί μονίμου βάσης στη λίστα όλων των αναφορών στα κανάλια. Στοχεύω να αυξήσω την αυτονομία της ET3 και το διακριτό της στίγμα, να κάνω την ET3 πιο ευρωπαϊκή τηλεόραση, δηλαδή να αποκτήσει πολλές σχέσεις και συνεργασίες όχι μόνο με τα Βαλκάνια, αλλά με το σύνολο της Ευρώπης.

Πόσο έχει αλλάξει τα τελευταία χρόνια το τοπίο για την ET3; Πόσο έχετε πλησιάσει τους στόχους και τα οράματα σας;

Τα οράματα με δυσκολία μπορούν να γίνουν πράξη σε σύντομο χρονικό διάστημα. Ωστόσο, βρισκόμαστε σε πολύ καλό δρόμο όσον αφορά τους στόχους που έχουμε, όπως, για παράδειγμα, να θεωρείται η ET3 απαραίτητο συστατικό στοιχείο για την ισορροπία του ραδιοηλεκτρικού σκηνικού, φυσικά σε συνδυασμό με τα υπόλοιπα δημόσια τηλεοπτικά μέσα. Είναι γνωστό, και είναι διεθνές φαινόμενο, πως τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης συγκεντρώνονται στα χέρια λίγων, πλουσίων, πολύ ισχυρών και αυτό για κάποιους λόγους προσδίδει αρκετές φορές ρηκό περιεχόμενο στα τηλεοπτικά προγράμματα. Εμείς θέλαμε να είμαστε μια εναλλακτική, σοβαρή, αλλά όχι βαρετή τηλεοπτική πρόταση. Η ET3 έχει ξεχωριστή φυσιογνωμία και κατορθώσαμε, πράγματι, να εδραιωθούμε όχι μονάχα στον Βορειοελλαδικό χώρο, αλλά και σε αυτό που αποκαλείται η εκτός των Αθηνών Ελλάδα. Επεκτείνουμε το σήμα μας στην Κρήτη. Είμαστε η εκτός των Αθηνών τηλεόραση που δίνει φωνή και υπόσταση στην ελληνική περιφέρεια. Αυτό ήταν κάτι που ενίσχυσε την ισορροπία του τηλεοπτικού σκηνικού στην Ελλάδα.

Ο ρόλος της ET3 στα Βαλκάνια.

Οι υπόλοιποι Βαλκάνιοι βλέπουν σ' εμάς έναν πρωταγωνιστή, ο οποίος όμως δεν προσπαθεί να δημιουργήσει τις συνθήκες που θα τους υπερκαλύψουν. Μας βλέπουν σαν έναν καθοδηγητή συνεταιίρο, επειδή οι ίδιοι δεν μπορούν να είναι σε αυτή τη θέση. Υπάρχει μια σχέση συνεργασίας. Προχωράμε, πράγμα σπάνιο, σε συμπαραγωγές, συμπαραγωγές για μικρές σειρές, για ντοκιμαντέρ - κάτι που ήταν απίθανο στο πρόσφατο παρελθόν-, είτε σε τριάδες, είτε σε συνολική βαλκανική παραγωγή. Ανοιγόμαστε ακόμη πιο βόρεια, στην παρευξείνια περιοχή, και το Μάρτιο θα έχουμε συμφωνία και με τη ρωσική τηλεόραση, η οποία μόνη της έχει 150 περιφερειακούς σταθμούς και θα δεχτεί να εντάξει το πρόγραμμα της ET3 σε αυτό τον αριθμό σταθμών. Βεβαίως, κι εμείς θα εισπράξουμε πρόγραμμα δικό τους, κατόπιν αξιολογήσεως και συζητήσεων.

Πόσο διαφοροποιημένος είναι ο ρόλος της ET3 από αυτόν της NET και της ET1;

Θέλουμε να δώσουμε ένα αυτόνομο στίγμα, το οποίο κάνει καλό και σε μας και στα άλλα δύο κρατικά κανάλια. Να μην κι εμείς έχουμε ενημέρωση, όπως κι εκείνοι, αλλά τα πλαίσια είναι διαφορετικά. Για παράδειγμα, έχουμε τοιμήσει και πρωτοπορούμε στην εκπομπή καθημερινού δελτίου ειδήσεων από την περιφέρεια, κυρίως της Βόρειας Ελλάδας, αλλά και από την υπόλοιπη περιφέρεια. Αυτό δεν διανοείται να το κάνει άλλος. Εμείς το κάνουμε, και έχουμε πετύχει. Έχουμε καλά νούμερα τηλεθέας, αν θέλουμε να μι-

«Μας ενδιαφέρει η ποιότητα
στις ταινίες και η ανταπόκριση
που αυτή έχει στο κοινό.
Αποδεικνύεται πως το κοινό
υπάρχει, αλλά, όταν δεν του
δίνεις το κατάλληλο
πρόγραμμα, διαχέεται σε
τυχάρπαστες επιλογές»

Συνέντευξη: Χρήστος Καλλιτσης

Οι Νέοι Ορίζοντες του Ντοκιμαντέρ

Με συστηματικό ενθουσιασμό και ανεξάντλητη όρεξη, για να συγκεντρώσει το αντιπροσωπευτικό δείγμα της παγκόσμιας παραγωγής, ο καλλιτεχνικός διευθυντής του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης συνέθεσε ένα πρόγραμμα από τα καλύτερα ντοκιμαντέρ της χρονιάς.

Τέταρτος χρόνος του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης. Πόσα χρόνια χρειάζονται για να καθιερωθεί ένα φεστιβάλ;

Το ερώτημα αυτό είναι γρίφος και δεν έχω συγκεκριμένη απάντηση. Μπορώ όμως να πω πως, τη δεύτερη χρονιά, ένας από τους καλεσμένους μας, γνωστός σκηνοθέτης και σημαντική προσωπικότητα στο χώρο του διεθνούς ντοκιμαντέρ, ο Peter Wintonick, ο οποίος θα είναι και φέτος μαζί μας, μου είχε πει ότι κατά τη γνώμη του τα φεστιβάλ χρειάζονται γύρω στα επτά χρόνια για να αποκτήσουν το δικό τους στίγμα και συγκεκριμένο πρόσωπο. Δηλαδή, ένα επίπεδο διοργάνωσης που να θεωρείται επιτυχές. Συμπληρώνοντας, μου είπε πως ενώ αυτήν την επταετία τη θεωρεί ο ίδιος απαραίτητη, γενικά, για φεστιβάλ ντοκιμαντέρ, θεωρούσε ότι το δικό μας ήδη είχε φτάσει στον έβδομο χρόνο του.

Πώς ανακλάται η εικόνα του κόσμου μέσα από το φετινό πρόγραμμα ταινιών του Φεστιβάλ;

Ο κόσμος είναι ανήσυχος περισσότερο από ποτέ. Νομίζω ότι τα συνταρακτικά γεγονότα του Σεπτεμβρίου μας οδήγησαν να καταλάβουμε πόσο επείγουσα είναι η λύση κάποιων προβλημάτων, πόσο σημαντική, ταυτόχρονα, είναι η ανεξάρτητη ενημέρωση, η οποία δεν είναι απλώς δικαίωμα του κάθε πολίτη της υφλίου, αλλά πολιτική πράξη. Νομίζω ότι θα πρέπει να έχουμε πρόσβαση σε μια σωστή δημιουργική ενημέρωση και με βάση αυτή να διαμορφώνουμε τον προβληματισμό και τη συμπεριφορά μας ως πολίτες. Ότι περισσότερο από ποτέ θα πρέπει να εκμεταλλευτούμε τις δυνατότητες που προσφέρει η νέα τεχνολογία. Με το γεγονός ότι μπορούμε πλέον να αρθρώσουμε λόγο, να καταγράψουμε θέματα και προβληματικές που μας αφορούν και να τις διοχετεύσουμε στον υπόλοιπο κόσμο, να υπάρξει δηλαδή μια επικοινωνία πιο εκτεταμένη και πιο άμεση απ' ό,τι στο παρελθόν. Κάπου χρειάζεται να βλέπουμε τα πράγματα και από μίαν άλλη σκοπιά. Όχι μονάχα αυτή που μας προσφέρεται αφειδώς από τα μεγάλα δημοσιογραφικά συγκροτήματα, τα κανάλια ή τις κρατικές τηλεοράσεις. Χρειάζεται να ρίξουμε το βλέμμα μας σε ανεξάρτητες φωνές που έχουν προσωπική σφραγίδα, που αποτελούν προτάσεις ανθρώπων ικανών να πουν και να υποδείξουν κάτι, ανθρώπων που έχουν κάποια ιδεολογία.

Η θέση του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ είναι να επηρεάζει την κοινή γνώμη κατά κάποιο τρόπο;

Θα το ευχόμουν, με την καλή έννοια φυσικά. Επειδή το ντοκιμαντέρ πρέπει να είναι αντικειμενικό. Το ντοκιμαντέρ θα πρέπει να μπορεί να παρουσιάζει αυτές τις καταστάσεις στον θεατή και να τον αφήνει να κρίνει τι θα αποδεχτεί και τι θα απορρίψει. Ο θεατής, όσο το δυνατόν, θα πρέπει να σχηματίζει γνώμη μόνος του. Από την άλλη μεριά, το Φεστιβάλ δεν θέλω να είναι μια εκδήλωση αποκομμένη από τα μεγάλα θέματα της εποχής. Επιθυμώ να μπορεί να παίξει έναν ρόλο από τη σκοπιά του ανθρωπισμού, έναν ρόλο δυναμικό στα όρια των δυνατοτήτων του, να προσελκύσει ανθρώπους που θα ενώσουν τις φωνές, τις απόψεις, τις σκέψεις τους για μια νέα κοινωνία, πιο δίκαιη, με καλύτερο καταμερισμό πλούτου, με μια άνεση και μια ανεκτικότητα στις μειονότητες, στα θέματα εθνικής ταυτότητας, ειδικών αναγκών ή μόλυνσης του περιβάλλοντος.

Κομμάτι αυτής της προσπάθειας είναι η Ημερίδα που γίνεται με θέμα "Τα Παιδιά μιας Σκληρής Πραγματικότητας", αλλά και η ομώνυμη ενότητα του προγράμματος.

Φέτος θα είναι το επίκεντρο της όλης εκδήλωσης. Είναι μια πολύ σημαντική πρόταση, αλλά δεν γνωρίζω πόσο θα πετύχω να εισακουστεί. Ελπίζω και εύχομαι να έχει τον αντίκτυπο που πρέπει -μιλάμε για τα παιδιά των υπανάπτυκτων χωρών, για τα παιδιά που δεν τους δίνονται πραγματικά δικαιώματα, τα εκμεταλλεύονται, αποτελούν την εργατική δύναμη τριτοκοσμικών χωρών, είναι παιδιά αφημένα στην τύχη τους, ζουν σε κακές συνθήκες υγιεινής. Είναι τα παιδιά με AIDS, ή ακόμη τα παιδιά θύματα πολέμου, βίας ή σεξουαλικής κακοποίησης και εκμετάλλευσης. Μιλούμε για ένα μεγάλο ποσοστό του κόσμου μας που δεν έχει φωνή, δεν έχει οντότητα... Μέσα από αυτήν την ενότητα επιθυμώ να επισημάνω το πρόβλημα και να δείξω τις ταινίες που καλύπτουν τέτοια συνταρακτικά θέματα στην υφήλιο και είναι άγνωστες κατά των πλεί-

Δημήτρης Εϊπίδης

στον. Επιθυμώ να ευαισθητοποιήσω τον θεατή, να του δώσω την ευκαιρία να πάρει θέση. Νομίζω ότι γνωρίζοντας τα προβλήματα ενδέχεται να πλησιάσουμε σε κάποιες λύσεις. Αγνοώντας τα, δεν υπάρχει τέτοια πιθανότητα. Δεν έχω παραισθήσεις, ξέρω ότι είμαι σε μια μικρή χώρα στον κόσμο. Το Φεστιβάλ είναι μια σταγόνα στον ωκεανό, δεν είναι πολιτικός φορέας. Από την άλλη μεριά, στα όρια του εφικτού, κάνω την προσπάθεια, ώστε να έχει ανθρωποκεντρική τοποθέτηση. Προέχουν η θέση του ανθρώπου και τα δικαιώματά του, τα θέματα που τον αφορούν, η προστασία των συμφερόντων του στο μέτρο του δυνατού. Ξεκινώντας φέτος με τα παιδιά, θα έχουμε τη δυνατότητα τα επόμενα χρόνια να συνεχίσουμε και σε άλλα θέματα.

Θα γίνει και προσπάθεια οικονομικής ενίσχυσης αυτών των παιδιών και πιο ειδικά παιδιών από το Αφγανιστάν;

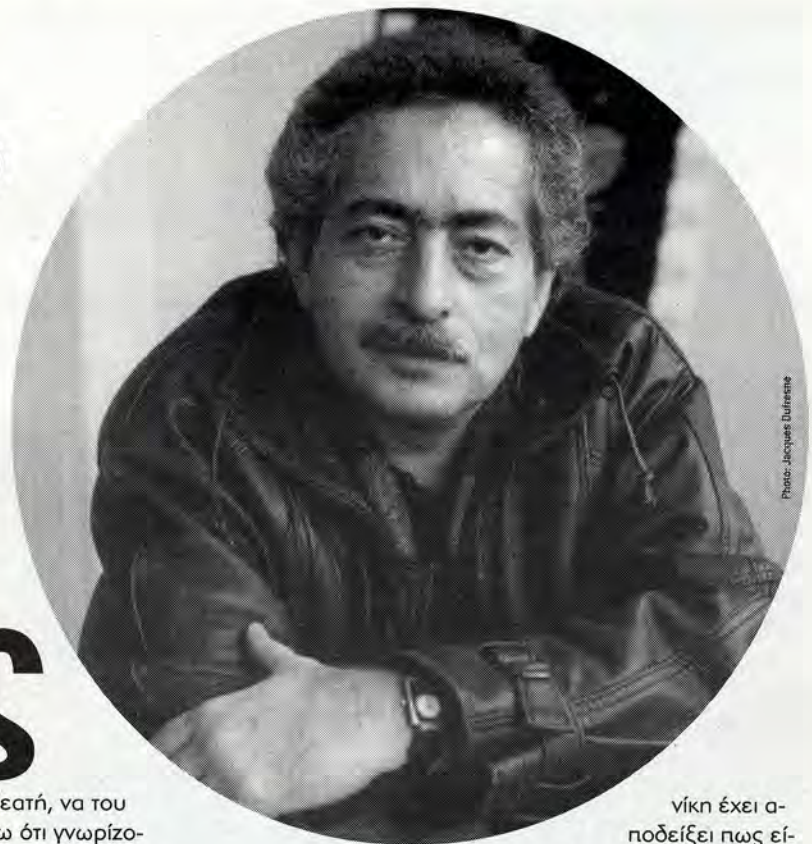
Μέσα από τον τηλεμαραθώνιο θα προωθηθεί η πρόταση του Μαχμαλμπάφ, η οποία στοχεύει να συγκεντρώσει χρήματα απ' όλο τον κόσμο για τα σχολεία των Αφγανών μεταναστών στο Ιράν. Είναι 670.000 μικρά παιδιά, για τα οποία αρκεί ενάμισι δολάριο για το καθένα, ώστε να φοιτήσουν έναν ολόκληρο χρόνο. Η προσπάθεια ενίσχυσής τους θα ξεκινήσει από τη Θεσσαλονίκη. Θα συγκεντρώσουμε κάποια χρήματα μέσα από την τηλεόραση, από κάλπες, όπου ο κοινός θεατής θα μπορεί να ρίχνει τα κέρματά του στο χώρο των αιθουσών και αλλού.

Ωστόσο, δεν πρόκειται για ένα φεστιβάλ για τα ανθρώπινα δικαιώματα. Στο πρόγραμμα υπάρχει και το πνεύμα της ψυχαγωγίας.

Βέβαια. Το Φεστιβάλ, νομίζω, έχει αποδείξει ότι το ντοκιμαντέρ μπορεί να είναι και μέσο ψυχαγωγίας. Έτσι συνεχίζεται η ίδια παράδοση. Το φετινό πρόγραμμα εμπεριέχει ταινίες που θα διασκεδάσουν, θα συγκινήσουν, θα διεγείρουν, θα εξάψουν το πνεύμα του μη στρατευμένου, αλλά σκεπτόμενου θεατή, του ανθρώπου που προβληματίζεται από τα τρέχοντα γεγονότα.

Πώς βλέπετε την εξέλιξη του Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης;

Πιστεύω ότι στα τέσσερα χρόνια της ύπαρξής του το Φεστιβάλ έχει αποδείξει κάποια πράγματα. Νομίζω πως, ακόμη και στους πιο αυστηρούς κριτές, θα υπάρχει η εντύπωση ότι πραγματικά το ντοκιμαντέρ έχει λόγο ύπαρξης στην Ελλάδα. Το κοινό έχει αποδεχτεί το Φεστιβάλ. Παίζει θετικό ρόλο στην προώθηση των Ελλήνων σκηνοθετών, τους προσφέρει τον κατάλληλο φορέα για να προβάλουν το έργο τους, υπάρχει το τμήμα αγοράς που ξεκινάει με πολύ θετικές προοπτικές. Φέτος, περισσότερο από τα προηγούμενα χρόνια, έχουμε πληθώρα ανθρώπων που συμμετέχουν, ειδικών από ξένα τηλεοπτικά κανάλια ή εταιρείες διανομής κλπ. Μόλις πριν από λίγο είχα ένα μήνυμα από το Φεστιβάλ του Κάρλοβι Βάρυ, ένα από τα κύρια φεστιβάλ στον Ευρωπαϊκό χώρο, από το οποίο με ειδοποιούν ότι ο υπεύθυνος προγράμματος ντοκιμαντέρ θέλει να είναι στη Θεσσαλονίκη, για να παρακολουθήσει το Φεστιβάλ. Τέτοια περιστατικά κάνουν το Φεστιβάλ μια αξιόλογη, σημαντική εκδήλωση. Τα πράγματα όμως δεν πρέπει να καθηλωθούν σε αυτό το επίπεδο. Είναι καιρός, μετά από τέσσερα χρόνια, η προσπάθεια αυτή να σταθεροποιηθεί και να μονιμοποιηθεί. Το ντοκιμαντέρ χρειάζεται το δικό του, ιδιαίτερο, χώρο για να προβληθεί και να αναπτυχθεί και θεωρώ ότι η Θεσσαλο-

νίκη έχει αποδείξει πως είναι η καταλληλότερη επιλογή. Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ

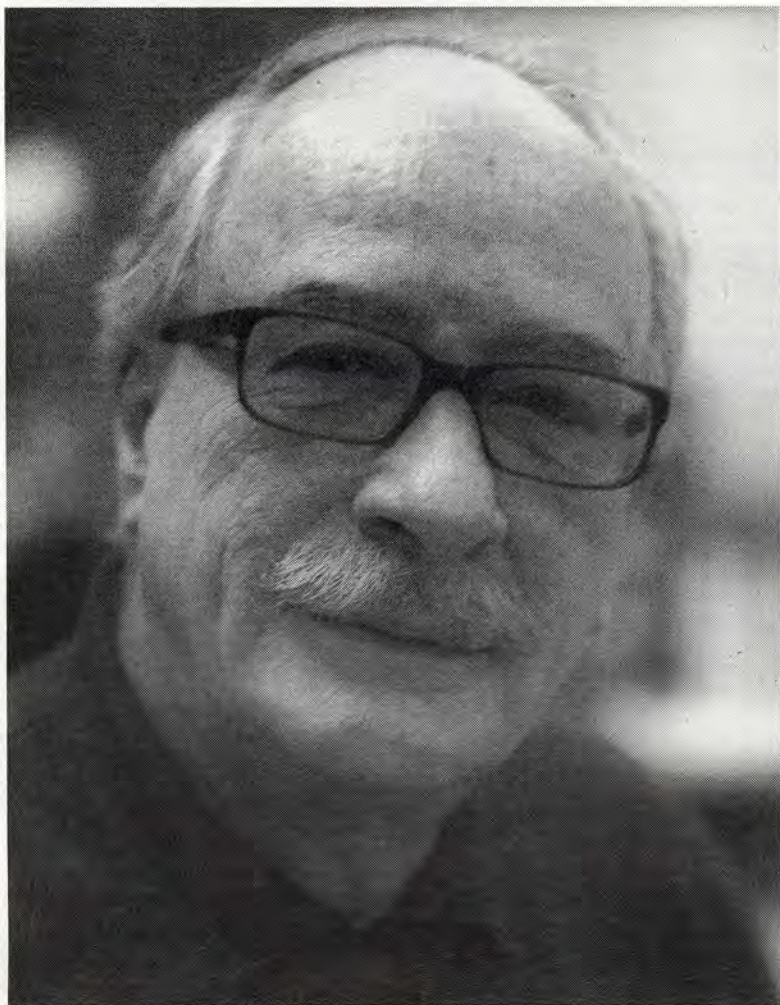
πρέπει να αποκτήσει τη δική του οντότητα. Φυσικά, είμαι πολύ ευχαριστημένος που το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης διοργανώνει το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ με χρήματα του δικού του προϋπολογισμού. Το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ χρωστά την ύπαρξή του στις προσπάθειες του Αντώνη Κιούκα, του αναπληρωτή διευθυντή, ο οποίος ενστερνίστηκε την ιδέα πριν από τέσσερα χρόνια και κατάφερε να εξασφαλίσει τα ποσά που επέτρεψαν την πραγματοποίησή του. Γι' αυτό και τον ευχαριστώ. Πέρα όμως από αυτό, είναι απαραίτητο να εξελιχθεί. Δεν μπορεί να λειτουργεί σαν φτωχός συγκάτοικος σε ένα χώρο, χωρίς να κάνει τις δικές του επιλογές, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες και τις ανάγκες του. Χρειάζεται να θεσμοθετηθεί, να δημιουργηθεί ο κατάλληλος φορέας με τη δική του διεύθυνση και διοίκηση κλπ. Κι έτσι θα βεβαιωθεί κάποιος ότι το Φεστιβάλ θα συνεχίσει να υπάρχει και μετά από μένα και μετά από 4-5 χρόνια και θα διαρκέσει άλλα 15 και 50... Θα πρέπει να δημιουργηθούν βάσεις υγιείς και σταθερές.

Ποιά είναι η θέση του ελληνικού ντοκιμαντέρ στο Φεστιβάλ, αλλά και στον παγκόσμιο χάρτη;

Νομίζω ότι το ελληνικό ντοκιμαντέρ αργά, αλλά σταθερά, βρίσκει το πρόσωπό του, το ύψος του. Ήδη είχαμε περιστατικά, εντελώς αξιοσημείωτα, όπως η περσινή μεγάλη επιτυχία της ταινίας του Κουτσαφτή στις αίθουσες, η διεθνής πορεία της ταινίας *Το σπίτι του Κάιν*, επίσης η ταινία του Νίκου Τριανταφυλλίδη για τον *Screaming Jay Hawkins*, η ταινία της Εύας Στεφανή η *Ακρόπολις*... Αυτά δεν είναι λίγα παραδείγματα, λαμβάνοντας υπόψη την αριθμητικά μικρή παραγωγή του ντοκιμαντέρ. Ακόμη, δεν υπάρχει, απ' όσο γνωρίζω, ιδιαίτερο ταμείο στήριξης του ντοκιμαντέρ. Δεν υπάρχουν Έλληνες διανομείς που να διαθέτουν έστω μια μικρή αίθουσα ή κάποιο χώρο και χρόνο προβολής. Η NET είναι δραστηριοποιημένη, η ET3 είναι επίσης πολύ δραστήρια στο χώρο του ντοκιμαντέρ. Τα πράγματα βρίσκονται, νομίζω, σε μια ενδιάμεση κατάσταση. Πιστεύω πως με το ρόλο που παίζει το Φεστιβάλ βοηθά το ελληνικό ντοκιμαντέρ. Αρχικά, δίνει κύρος στις προσπάθειες των Ελλήνων δημιουργών. Επίσης, υπάρχει η ευκαιρία συμμετοχής στο Pitching Forum που διοργανώνεται από το EDN (Ευρωπαϊκό Δίκτυο Ντοκιμαντέρ) και βοηθά τους σκηνοθέτες να βρουν συμπαραγωγές από το εξωτερικό. Επιπλέον, βοήθεια στο ελληνικό ντοκιμαντέρ αποτελούν τα καθεαυτού προγράμματα του Φεστιβάλ. Φέτος, υπάρχει η σειρά *Work in Progress*, η οποία δείχνει ημιτελή ακόμη έργα, στη διάρκεια της επεξεργασίας τους. Δίνεται, έτσι, η ευκαιρία σε σκηνοθέτες να παρουσιάσουν αποσπάσματα του μελλοντικού τους έργου στο κοινό, να το αναπτύξουν, να προκαλέσουν ενδιαφέρον και ενδέχεται εκεί να έρθουν σε επαφή με ανθρώπους του τομέα της συμπαραγωγής.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτσας

«Όταν ζούμε σε χώρες συντηρητικές όπως η Ελλάδα, που η πληροφόρηση συμπίπτει πάντα με τα κανάλια του κατεστημένου, δεν υπάρχει παράλληλη έκφραση, δεν υπάρχει, δηλαδή, περιθώριο, αντίλογος τελικά. Εκεί το ντοκιμαντέρ παίζει έναν τρομερά σημαντικό ρόλο, γιατί ανοίγει αυτά τα παράθυρα και επιτρέπει αχτίδες φωτός στην καθημερινότητά μας.»

Διαγόρας Χρονόπουλος

Πρόεδρος του Ε.Κ.Κ.

Πόσο σημαντικό είναι για το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης;

Διαγόρας Χρονόπουλος: Θεωρώ ότι πραγματικά είναι ένα σημαντικό Φεστιβάλ κι ελπίζω να γίνει ακόμη πιο σημαντικό, καθώς είναι μικρό παιδί ακόμη. Το υποστηρίζουμε με όλους τους τρόπους, τόσο με ταινίες όσο και με αρκετά χρήματα. Είμαστε ουσιαστικά από τους βασικούς χορηγούς του φεστιβάλ και φέτος αυξήσαμε το ποσό της οικονομικής βοήθειας σε σχέση με πέρσι. Πιστεύω δηλαδή ότι είναι χρήσιμο, ενδιαφέρον κι ελπίζω μια μέρα να γίνει ένα πολύ σημαντικό Φεστιβάλ στο χώρο του διεθνώς. Η μέχρι τώρα εξέλιξή του δείχνει πως πρέπει να υποστηριχθεί. Δεν αφορά μονάχα τους κατοίκους της Θεσσαλονίκης, αλλά είναι μια αγορά ντοκιμαντέρ που ενδιαφέρει όλο τον κόσμο. Νομίζω πως ο κύριος Εϊπίδης το προχωράει σωστά.

Δέσποινα Μουζάκη: Είναι πόλος έλξης για τις χώρες των Βαλκανίων και αυτή τη στιγμή είναι το πιο σημαντικό φεστιβάλ της περιοχής. Αν συνεχίσει δε με αυτούς τους ρυθμούς, πιστεύω πως θα αποκτήσει και τη θέση που του αξίζει ευρύτερα στον ευρωπαϊκό χώρο. Πιστεύω πως το περιβάλλον του Φεστιβάλ επιτρέπει στους κινηματογραφιστές και στον κόσμο του ντοκιμαντέρ να συναντηθεί και να ανταλλάξει εμπειρίες και απόψεις. Ειδικότερα στην Ελλάδα που δεν υπάρχει επίσημη κρατική παιδεία. Επίσης, βοηθά το κοινό να μορφωθεί επιπλέον σε αυτό το είδος, ν' αποκτήσει μια γνώση για τα ντοκιμαντέρ που γίνονται σε όλο τον κόσμο. Αυτό βοηθά στη θέαση των ελληνικών ντοκιμαντέρ.

Έχει σημασία για σας η συμμετοχή ταινιών που παράγονται από το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου;

Δ. Χ. Όχι απαραίτητα. Το Κέντρο δεν υποστηρίζει μονάχα τις ταινίες που χρηματοδοτεί, αλλά βοηθάει όλες τις ελληνικές παραγωγές, πέρα από αυτές δηλαδή στις οποίες είμαστε συμπαραγωγοί. Για παράδειγμα, δεν είναι τυχαίο πως και για τις μεγάλες και για τις μικρού μήκους ταινίες δαπανά μεγάλα ποσά για την προώθησή τους στο εξωτερικό.

Παρατηρείται μια στροφή του κοινού προς το ντοκιμαντέρ. Ποιά είναι η γνώμη σας;

Δ.Χ. Δυστυχώς στην αίθουσα θα παιχτούν πολύ λίγα ντοκιμαντέρ. Η περίπτωση της ταινίας του Κουτσάφτη ήταν μια εξαίρεση. Το θέμα δεν είναι απλώς να μπορέσει μια ταινία να κόψει 500 εισιτήρια, αλλά τουλάχιστον να καταφέρει να εξασφαλίσει τα έξοδά της. Σπάνια συμβαίνει αυτό παγκόσμια. Μπορεί, ίσως να δουλέψει μια ται-

Το Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου (ΕΚΚ) για 3η χρόνια φέτος, σε συνεργασία με την ΕΡΤ, χρηματοδοτεί με το πρόγραμμα "Τεκμήριο" ταινίες ντοκιμαντέρ σε μια προσπάθεια ενίσχυσης του είδους. Ήδη τα αποτελέσματα έδωσαν τη δυνατότητα σε ορισμένες ταινίες να βρουν το δρόμο προς την αίθουσα. Ωστόσο το γεγονός δε σημαίνει πως αυτός είναι ο κανόνας, καθώς το ντοκιμαντέρ, σύμφωνα με τον πρόεδρο του Κέντρου, έχει σαν βασικό του προορισμό την οθόνη της τηλεόρασης.

Δέσποινα Μουζάκη

Αντιπρόεδρος του Ε.Κ.Κ.

νία μυθοπλασίας με ντοκιμαντερίστικα στοιχεία. Το ντοκιμαντέρ, σε όλο τον κόσμο, κυρίως τροφοδοτεί την τηλεόραση. Στην Ελλάδα δεν υπάρχει κάποια σοβαρή παράδοση στη δημιουργία ντοκιμαντέρ. Το Κέντρο οφείλει να βοηθήσει τους νεότερους, ώστε σιγά-σιγά να αποκτήσουμε αυτήν την παράδοση που μας λείπει. Τη δεκαετία του '60 υπήρχε μια ομάδα ανθρώπων που ξεκινούσε να κάνει ντοκιμαντέρ, όπως ο Ρούσος, ο Κούνδουρος, ο Ροβήρος Μανθούλης, ο Ηρακλής Παπαδάκης. Στο μεσοδιάστημα χάθηκε και ξανάρχισε ένα ενδιαφέρον ουσιαστικά την τελευταία πενταετία.

Υπάρχει ενδιαφέρον του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου για να παράγει έργα με προορισμό την τηλεόραση;

Δ.Χ. Γνωρίζουμε πως τα περισσότερα που θα χρηματοδοτήσουμε θα παιχτούν σε τηλεοράσεις, κι όχι μόνο στην Ελλάδα, αλλά και στο εξωτερικό. Αυτό δεν μας αποτρέπει από το να βοηθούμε το ντοκιμαντέρ.

Τί ποσό διαθέτει το Κέντρο για ένα ντοκιμαντέρ, 4 ή 5 εκατομμύρια δρχ. για παράδειγμα;

Δ.Χ. Περισσότερα, αλλά σκοπός είναι να μην λέμε ένα σκέτο ποσό, αλλά ένα ποσοστό συμμετοχής στο σύνολο του προϋπολογισμού. Το Κέντρο οφείλει να δώσει στα ντοκιμαντέρ των οποίων ενισχύει την παραγωγή έως και το 50% του κόστους τους. Αυτό μπορεί να είναι 10, 12 εκατομμύρια δρχ. ή και περισσότερα. Θα ήθελα να μπορέσει φέτος το ΕΚΚ να χρηματοδοτήσει 10 ντοκιμαντέρ. Αυτό είναι και στον κανονισμό που είχε φτιάξει ο Μάνος Ευστρατιάδης. Επειδή το ντοκιμαντέρ προβάλλεται κυρίως στην τηλεόραση, πρέπει κατ' αρχήν να κάνουμε ταινίες που να έχουν διάρκεια 50 με 60 λεπτά. Έτσι ώστε να μπορούν να πουληθούν σε όλα τα κανάλια του κόσμου. Αυτό φυσικά δεν θέλουμε να το επιβάλουμε με μαστίγιο, το θέμα το αποφασίζει ο παραγωγός με τον σκηνοθέτη.

Δ.Μ. Το «Τεκμήριο» έχει έναν προϋπολογισμό 200 εκατομμυρίων δρχ., που προέρχεται κατά το ήμισυ από ΕΡΤ και ΕΚΚ. Αυτό που έχει σημασία είναι να γίνουν 10 καλά ντοκιμαντέρ. Τα Ημερολόγια Καταστρώματος του Στέλι-

ου Χαραμπόπουλου, ο Αθανάσιος Χριστόπουλος του Σταμάτη Τσαρουχά, το Σπίτι του Κόιν του Χρίστου Καρακέπελη, η Ακρόπολις της Εύας Στεφανή, ο Χορός των Αλόγων του Χρίστου Βούπουρα είναι τα πρώτα δείγματα που έγιναν με το πρόγραμμα «Τεκμήριο».

Σας ενδιαφέρουν περισσότερο θέματα που αφορούν την Ελλάδα και τις ιδιαιτερότητες του ελληνικού πολιτισμού;

Δ.Χ. Όχι, και δεν πιστεύω σε κάτι τέτοιο, αυτό είναι ρόλος άλλων. Για παράδειγμα, τώρα με την Πολιτιστική Ολυμπιάδα, θα μπορούσε το ΥΠΠΟ, με ένα διαφορετικό ποσό, μέσω του Κέντρου, να βοηθήσει. Εμείς πιστεύουμε σ' αυτά που ενδιαφέρουν τον σκηνοθέτη.

Δ.Μ. Το ντοκιμαντέρ πρέπει να έχει μια προσωπική γραφή, να είναι διακριτή η σφραγίδα του δημιουργού, να μην είναι απλά ένα τηλεοπτικό ντοκιμαντέρ ή απαραίτητα κάτι φοκλόρ.

Στους νέους ντοκιμαντερίστες σκηνοθέτες τί θα είχατε να προτείνετε;

Δ.Χ. Επειδή δεν υπάρχει ακόμη μια σχολή κινηματογράφου, θα τους πρότεινα να βρουν 20 ταινίες σπουδαίων σκηνοθετών και να τις δουν 10 φορές την κάθε μία.

Δ.Μ. Το ντοκιμαντέρ θέλει σαν είδος πολύ αφοσίωση, θέλει υπομονή. Χρειάζεται μια προσωπική ματιά για να σταθείς απέναντι στην πραγματικότητα. Είναι πολύ ιδιαίτερο είδος. Πιστεύω ότι, όπως είπε ο κύριος Χρονόπουλος, για να εκπαιδευτούν αυτοί οι άνθρωποι, πρέπει να δουν πολλά ντοκιμαντέρ και σε αυτό βοηθά το Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης.

Δ.Χ. Χρειάζεται να καταλάβουν οι νεότεροι πως το ντοκιμαντέρ δεν είναι απλώς η καταγραφή ενός τοπίου, ενός γεγονότος. Συχνά αυτό βλέπουμε. Δεν μετρά το να τραβήξουμε τα αναστενάρια ή τα κατσίκια στη Σκιάθου ή κάποιο νφαιστίο. Πρέπει να φανεί τι σημαίνει αυτό το γεγονός, γιατί γίνεται, πού πηγαίνει και πόσο επιδρά στην κοινωνία που το περιβάλλει. Σε αυτό το σημείο λείπει η παιδεία.

Το ΕΚΚ τί μπορεί να κάνει για να συμπληρώσει το κενό της παιδείας;

Δ.Χ. Προτάσεις έχουν γίνει πολλές, αλλά αυτό εξαρτάται από το Υπουργείο Πολιτισμού. Είναι τρομερό το έξοδο. Πρέπει να ανωτατοποιηθεί η παιδεία και να γίνει μια σχολή κινηματογράφου, κάτι ανάλογο με αυτό που ισχύει στις θεατρολογικές σχολές. Γι' αυτό πρέπει να συνεννοηθούν τα δύο Υπουργεία, Παιδείας και Πολιτισμού.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλιτάσης

Αναζητώντας τη Βαθύτερη Αλήθεια

Werner Herzog

Ο Βέρνερ Χέρτσογκ, γεννήθηκε στις 5 Σεπτεμβρίου του 1942 στο Μόναχο. Μεγάλωσε σ' ένα απομακρυσμένο ορεινό χωριό της Βαυαρίας, όπου δεν υπήρχε ούτε τηλεφωνο, ούτε κινηματογράφος, ούτε τηλεόραση. Άρχισε να ταξιδεύει με τα πόδια σε ηλικία 14 ετών και έκανε το πρώτο του τηλεφώνημα στα 17 του. Ενώ φοιτούσε στο γυμνάσιο, εργαζόταν επίσης στη νυχτερινή βάρδια ως οξυγονοκολλητής σ' ένα χαλυβουργείο. Έτσι, κατάφερε να χρηματοδοτήσει τις πρώτες του ταινίες, που ξεκίνησε να γυρίζει το 1961, σε ηλικία 19 χρονών. Επιπλέον, βρήκε το χρόνο να ταξιδέψει στο Σουδάν, στην Ελλάδα (όπου προετοίμασε την πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του, το 1967, *Σημεία της Ζωής*), το Μεξικό, τον Καναδά... Έκτοτε υπήρξε παραγωγός, σεναριογράφος, ηθοποιός και σκηνοθέτης 40 ταινιών, ενώ έχει εκδώσει περισσότερα από δέκα πεζογραφήματα κι έχει σκηνοθετήσει άλλες τόσες όπερες. Η συνοχή του έργου είναι εξαιρετικά μοντέρνα, έχει μια απίστευτη πολυπλοκότητα και ομορφιά και θυμίζει Φριτς Λανγκ, ρομαντικούς γερμανούς ζωγράφους και Μουρνάου. Ο αυτοδίδακτος Χέρτσογκ, με αστείρευτη ενέργεια, πιθανότατα δανεισμένη από τον μυστικισμό, αναζητά σχεδόν σε κάθε του ταινία να σπάσει το φράγμα της σχιζοφρένειας.

Η παράδοση της αφήγησης

Είμαι ένας αφηγητής, κάποιος που δουλεύει για τον κινηματογράφο και αυτό που θέλω είναι να μείνω πιστός στην καλύτερη παράδοση της αφήγησης. Τι μας νοιάζει σε μια ταινία που είναι αφιερωμένη στον Ιησού

Χριστό, ποιο είναι το αληθινό της κομμάτι και ποιο δεν είναι. Δεν είναι στην ουσία ενδιαφέρον το να γνωρίζεις ποιο είναι πραγματικό και ποιο είναι φτιαχτό. Η πραγματικότητα δεν είναι ενδιαφέρουσα, δεν ανήκει στον κινηματογράφο.

Μυθοπλασία – Ντοκιμαντέρ

Ποτέ δεν είδα τα ντοκιμαντέρ σαν πραγματικά ντοκιμαντέρ. Μεγάλο μέρος τους είναι σκηνοθετημένο, στυλιζαρισμένο και επινοημένο. Έτσι, το σύνορο με τη μυθοπλασία είναι πολύ θολό και δεν υπάρχει πραγματικά για μένα.

Η βαθιά αλήθεια της ποίησης στον κινηματογράφο

Αναζητώ κάτι το οποίο μπορεί κάποιος να το αισθανθεί στην ποίηση, όπως μια βαθιά αλήθεια. Όταν διαβάζεις ένα μεγάλο ποίημα, αμέσως αντιλαμβάνεσαι πως υπάρχει μια βαθιά αλήθεια μέσα σε αυτό και δεν χρειάζεται να το αναλύσεις, το αντιλαμβάνεσαι στιγμιαία, γίνεται μέρος της δικής σου της καρδιάς. Είναι πιθανό να βρεις κάτι βαθύτερο στον κινηματογράφο επίσης. Μια βαθιά αλήθεια, η οποία βρίσκεται πέρα από αυτό που ονομάζεται *cinema verité*, το οποίο για μένα είναι απλώς μια υπολογισμένη επιφανειακή αλήθεια. Υπάρχουν βαθύτερα στρώματα αλήθειας στον κινηματογράφο, όπως η ποιητική εκστατική αλήθεια. Είναι μυστήριο και ασύλληπτο και μπορεί να κατακτηθεί μονάχα μέσα από την επινόηση, τη φαντασία και το στυλιζάρισμα. Τόσο στα ντοκιμαντέρ μου, όσο και στη μυθοπλασία, ανέκαθεν αναζητούσα κάτι βαθύτερο. Προσπαθώ πάντα να βρω εικόνες και οπτικές οι οποίες να φτάνουν πίσω από το θεατή, να αγγίζουν δηλαδή τη συνείδησή μας. Αυτές είναι εικόνες που χαράζονται στο νου, γίνονται κομμάτι αυτού που είμαστε. Όταν βλέπεις μια ταινία δράσης χολιγουντιανή, βγαίνοντας από την αίθουσα η ταινία έχει τελειώσει, δεν έφτασε ιδιαίτερα βαθιά στη σκέψη σου.

«Το Cinéma Verité μπερδεύει την αλήθεια με τα γεγονότα και γι' αυτό μένει στην επιφάνεια. Τα γεγονότα, μερικές φορές, έχουν μια περίεργη και παράξενη δύναμη, η οποία κάνει την εσωτερική τους αλήθεια να φαίνεται απίστευτη.»

Τα παραπάνω είναι αποσπάσματα από συνέντευξη που πραγματοποιήθηκε στο Φεστιβάλ Βενετίας, όπου ο σκηνοθέτης παρουσίασε την τελευταία του ταινία μυθοπλασίας *The Invincible* (Ο Αήττος).

Αφιέρωμα Werner Herzog Tribute

As with his documentaries, the Munich-born director's life includes fictional-sounding facts, including rodeo riding and walking from Munich to Paris (the subject of his award-winning 1974 book "Of Walking in Ice"). Self-taught Herzog's first short was "Hercules" (melding body builders and a crash). His feature debut, "Signs of Life", made in 1967, is about a group of bored German soldiers on Crete. Successful fiction films in the 1970s followed, many

featuring actor Klaus Kinski, like "Aguirre: The Wrath of God" and jungle opera "Fitzcarraldo". Herzog focuses on the actor in "My Best Fiend Klaus" (1999), one of three of his documentaries at the festival. The other two films are "Fata Morgana" (1971, a creation myth set in the Sahara) and "Land of Silence and Darkness" (1971, about a blind/deaf woman).

Η ΧΩΡΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΚΟΤΟΥΣ LAND DES SCHWEIGENS UND DER DUNKELHEIT

GERMANIA, 1971, 85'

Η ηρωίδα του ντοκιμαντέρ, η Φίνι Στράουμπινγκερ, είναι τυφλή και κωφή, και εργάζεται βοηθώντας άλλους που υποφέρουν από το ίδιο πρόβλημα. Η Φίνι είναι εμφανώς μια σπάνια περίπτωση ανθρώπου, και η κατάσταση της είναι κάτι με το οποίο ο κινηματογράφος σπάνια ασχολείται. Στη διάρκεια της ταινίας γνωρίζουμε και άλλους πάσχοντες, και σε κάθε περίπτωση, ο βαθμός της αναπηρίας ποικίλλει. Άλλοι έχουν γεννηθεί εντελώς τυφλοί και κωφοί, ενώ άλλοι έχασαν σταδιακά αυτές τις δύο αισθήσεις. Η Φίνι διατηρεί ακόμα το 5%

της ακοής της και, έχοντας χάσει την ακοή της σε εφηβική ηλικία, μπορεί και μιλά αρκετά καθαρά. Αυτό της επιτρέπει να παίξει το ρόλο πρέσβειρας στις μοναχικές χώρες όπου ζει καθένας από τους πάσχοντες και να είναι ζωντανό παράδειγμα του συνθήματος «nicht isolieren» («όχι απομονωμένοι»), που βλήνουμε σ' ένα κυβερνητικό συνέδριο με θέμα τις ειδικές ανάγκες.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4/3, 16:30

FATA MORGANA

GERMANIA, 1970, 79'

Οι πρωταγωνιστές της ταινίας είναι η έρημος της Σαχάρας και οι κάτοικοί της. Η *Fata Morgana* («Αντικατοπτρισμός») είναι μια ελλειγεία επιστημονικής φαντασίας με θέμα τη νεκρή ή παραλογισμένη αποικιοκρατία στη Σαχάρα. Το μεγαλύτερο μέρος της ταινίας αποτελείται από κινηματογραφημένους αντικατοπτρισμούς.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 7/3, 16:00

Ο ΚΑΛΥΤΕΡΟΣ ΜΟΥ ΕΧΘΡΟΣ MEIN LIEBSTER FEIND

GERMANIA, 1999, 95'

Ανάμεσα στον σκηνοθέτη Βέρνερ Χέρτσογκ και στον ηθοποιό Κλάους Κίνσκι υπήρχε μια σχέση αγάπης και μίσους. Ήταν μια σχέση ανάμεσα σε δυο άντρες με φοβερές εμμονές, οι οποίοι υπήρξαν συμπαραγωγοί πέντε ταινιών. Στο ντοκιμαντέρ αυτό, ο Χέρτσογκ κάνει μια αναδρομή στη συνεργασία τους, με μια οπτική που την έχει γλιτώσει ο χρόνος, και σκιαγραφεί έναν άντρα ο οποίος υπήρξε εξαιρετικός ηθοποιός και ανασίχυντος παρουσιαστής του ίδιου του εαυτού. Η ανεπανόληπτη προσωπικότητα του Κίνσκι ζωντανεύει μέσα από αποσπάσματα των ταινιών που έκαναν μαζί, καθώς και μέσα από φωτογραφίες που δεν είχαν χρησιμοποιηθεί ως τώρα.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 6/3, 18:00

Παιδιά μιας Σκληρής Πραγματικότητας Children of a Harsh Reality

The 21st century is "A Children's Century of War", as filmmaker Shelley Saywell discovers, journeying to Chechnya, the West Bank and Hebron, and Sierra Leone. The Chechen war's impact on the young is explored too in a film produced by Vanessa Redgrave. While the actress/activist has never been to the region, she explains her involvement has "something to do with being a wartime child." Children caught on both sides of the Israeli/Palestinian conflict speak in "Promises". "Children, Kosovo 2000" blends a Hungarian crew's footage with ethnic Albanian kids' shots. Mohsen Makhmalbaf's "Afghan Alphabet" features children at the border of

Iran and Afghanistan. Armed with a digital video camera, the director considers Afghanistan's high illiteracy rates. Destitution and illness among the young is documented in films like "Children of Shadows" (about young Haitian domestic servants), "Imiti Ikula" (on Zambia's orphaned and HIV-positive street kids), "Nisha" (about an 11-year-old Indian girl with Aids) and "Lives Without Importance" (about Brazil's imperiled homeless youth). Family violence is tackled by Kim Longinotto and Ziba Mir-Hosseini's "Runaway" (about a hostel for young Iranian women) and Alexandra Dickson's "Close to Home" (on five cases of family sex abuse).

RUNAWAY

Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ 2001

Κιμ Λοντζινότο, Ζίμπα Μιρ-Χοσέινι

35mm Έγχρωμο 87'

Τρία χρόνια μετά το γύρισμα του εξαιρετικού ντοκιμαντέρ *Διαζύγιο α λα ιρανικά*, οι σκηνοθέτιδες επιστρέφουν στο Ιράν για να κινηματογραφήσουν τη ζωή σ' ένα ξενώνα γυναικών στην Τχεράνη. Οι κοπέλες που μένουν εκεί, όλες κάτω από είκοσι ετών, έχουν φύγει από το σπίτι τους για να ξεφύγουν είτε από την κακοποίηση είτε από αφόρητους περιορισμούς. Η Ατένα, για παράδειγμα, είναι 18 ετών και αναγκάζεται να φύγει από το σπίτι όταν ο πατριός της αποπειράται να τη βιάσει. Η αντίδραση της μητέρας της είναι να προσπαθήσει να της βάλει φωτιά. Παρ' όλα αυτά, η Ατένα θέλει απεγνωσμένα να γυρίσει σπίτι της. Η Σεταράχ, απ' την άλλη, έπεσε θύμα βιασμού ενώ ήταν ακόμα παιδί, και δεν έχει σπίτι στο οποίο να μπορεί να γυρίσει. Ο ξενώνας διαπραγματεύεται με τους γονείς για λογαριασμό των κοριτσιών, προσπαθώντας να επιφέρει τη συμφιλίωση. Όταν αυτό δεν είναι δυνατό, τα βοηθάει προσπαθώντας να τους βρει στέγη και δουλειά. Κινηματογραφώντας την καθημερινή ζωή του ξενώνα, αντί να θέτουν ερωτήματα κατ' ιδίαν στα κορίτσια, οι σκηνοθέτιδες δημιούργησαν μια έντιμη και ανοιχτή αφήγηση, που μας επιτρέπει να βγάλουμε τα δικά μας συμπεράσματα.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 8/3, 20:00

ΝΙΣΑ / NISHA

ΟΛΛΑΝΔΙΑ 2001

Ντούκο Τέλεγκεν

Video Έγχρωμο / Color 31'

Η Νίσα, μια ενδεκάχρονη Ινδή που ζει σε παραγκούπολη, είναι συχνά άρρωστη, κανείς όμως δεν της έχει εξηγήσει γιατί συμβαίνει αυτό. Από φύση σοβαρό παιδί, τα προβλήματα της υγείας της την κάνουν ακόμα πιο εσωστρεφή και μοναχική. Ο κόσμος της αρχίζει να καταρρέει όταν η μητέρα της της αποκαλύπτει ότι και οι δυο τους πάσχουν από τον ιό του ΕΐΤΖ, τον ίδιο ιό που προκάλεσε το θάνατο του πατέρα της. Η αρρώστιά τους μπαίνει ανάμεσα στη Νίσα και τη μητέρα της, ενώ την ίδια στιγμή τις ενώνει σε μια σιωπηλή συμμαχία. Θα μπορέσει η Νίσα να βρει την εσωτερική δύναμη ν' αντιμετωπίσει τις αντιξοότητες που της επιφυλάσσει το μέλλον; Η ταινία καταγράφει τον αγώνα ενός μικρού κοριτσιού ενάντια σε μια ανίστη ασθένεια και στον στιγματισμό που υφίστανται οι πάσχοντες από ΕΐΤΖ.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 16:30

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΣΚΙΩΝ CHILDREN OF SHADOWS

ΑΪΤΗ-ΗΠΑ 2001

Κάρεν Κρέιμπερ

Video Έγχρωμο 54'

Στην Αϊτή, πολλοί γονείς αναγκάζονται, από τη φοβερή φτώχεια και την απελπισία τους, να δώσουν σε άλλους τα παιδιά τους. Τα παιδιά αυτά, που μπορεί να είναι μόλις τεσσάρων ετών, πηγαίνουν να ζήσουν με άλλες οικογένειες, όπου εργάζονται ως άμισθοι οικιακοί βοηθοί ή σκλάβοι. Η ταινία καταγράφει τα λεγόμενα ρέσταβεκ παιδιά της Αϊτής, καθώς ακολουθούν την εξαντλητική καθημερινή τους

ρουτίνα: μαγειρεύοντας, πλένοντας, σκουπίζοντας, σφουγγαρίζοντας, ψωνίζοντας στην αγορά, κουβαλώντας νερό, κάνοντας θελήματα, κλπ. Σε σπαρτικές συνεντεύξεις, τα παιδιά μιλούν ανοιχτά και ντροπαλά για τη ζωή που αναγκάζονται να κάνουν. Οι «θείες» τους μιλούν ανοιχτά και περήφανα για τον τεράστιο όγκο δουλειάς που φέρνει σε πέρας το «δικό τους» ρέσταβεκ, ενώ οι γονείς μιλούν για τις συνθήκες που τους εξωθούν να δώσουν ένα ή και περισσότερα από τα παιδιά τους. Συγκινητική αλήθεια και ενημερωτική, πρόκειται για την πρώτη ταινία που γυρίστηκε πάνω σ' αυτό το θέμα, το οποίο, μέχρι πρόσφατα, δεν το ανέφερε κανείς.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 8/3, 20:30

ΠΑΙΔΙΑ, ΚΟΣΟΒΟ 2000 CHILDREN, KOSOVO 2000

ΟΥΓΓΑΡΙΑ 2001

Φέρεντς Μολντοβάνι

35mm Έγχρωμο-Ασπρόμαυρο / Color-B&W 90'

Βραβείο FIPRESCI: Berlin IFF, Πρώτο Βραβείο: Φεστιβάλ

Ντοκιμαντέρ, Dubrovnik.

Την άνοιξη του 2000, Αλβανόπαιδα στην Κοσόβσκα Μιτρόβιτσα εξομολογούνται στην κάμερα τον φοβερότερο πόνο που έχουν βιώσει στα λιγοστά χρόνια της ζωής τους, όταν έγιναν μάρτυρες του εξευτελισμού, βασανισμού ή και θανάτου των γονιών τους. Σε ορισμένες περιπτώσεις, τα παιδιά χρειάστηκε να θάψουν μόνα τους τον πατέρα ή τη μητέρα τους. Η ασπρόμαυρη φωτογραφία, τραβηγμένη πολλές φορές με κάμερα στο χέρι, καταγράφει την πραγματικότητα του Κοσόβου σήμερα. Κάθε τόσο, παρεμβάλλονται έγχρωμες εικόνες, τραβηγμένες με Super 8 από τα ίδια τα παιδιά, μια που μονάχα εκείνα, όπως λέει ο σκηνοθέτης, μπορούν να δουν τον κόσμο τους όπως πραγματικά είναι. Και προσθέτει: «Αν θέλουμε να μάθουμε κάτι γι' αυτόν τον πόλεμο της ντροπής και τις συνέπειές του, έτσι ώστε να μην ξεχάσουμε το οδυνηρό αυτό κεφάλαιο της ιστορίας μας και να μην το αφήσουμε να ξεχαστεί, να μην το αφήσουμε να επαναληφθεί, τότε πρέπει να κοιτάξουμε στα μάτια τα παιδιά αυτά και ν' ακούσουμε τις ιστορίες τους».

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 5/3, 12:30 - 8/3, 18:30

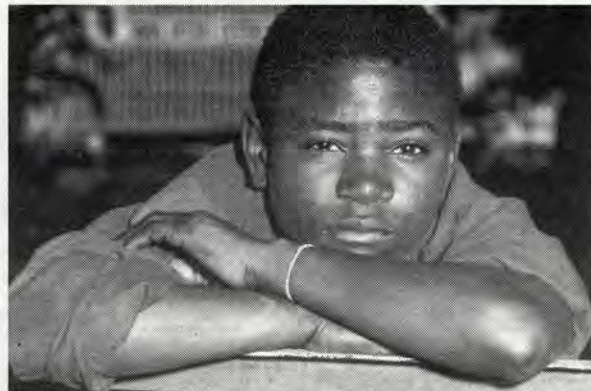
IMITI IKULA

ΖΑΜΠΙΑ 2001

Σάμπα Κάνγκουα-Ουίλκι, Σάιμον Ουίλκι

Video Έγχρωμο 26'

Γύρω στα 75.000 παιδιά του δρόμου ζουν στη Λουσάκα, την πρωτεύουσα της Ζάμπιας και μια από τις φτωχότερες πόλεις της Αφρικής. Τα περισσότερα από αυτά είναι ορφανά και οροθετικά. Η Μέμορι είναι έντεκα ετών και ζει στο δρόμο από ηλικία τριών χρόνων. Δεν δέχεται τον χαρακτηρισμό «παιδί του δρόμου», έχει πληρώσει για τα υπάρχοντά της και δηλώνει περήφανα: «Είμαι άνθρωπος». Η Μέμορι θα προτιμούσε να είναι αγόρι, κι έτσι συμπεριφέρεται. Κόβει τα μαλλιά της κοντά και παλεύει με τους φίλους της. Ωστόσο, δεν παύει να είναι κορίτσι, πράγμα που δυσκολεύει την επιβίωση στο δρόμο. Η Μέμορι δεν θυμάται καν πόσες φορές την έχουν βιάσει. Οι σκηνοθέτες έχουν καταφέρει να παρουσιάσουν με τρόπο αισιόδοξο

τα ζωηρά αυτά αλητάκια. Έχοντας κερδίσει την εμπιστοσύνη των παιδιών που είναι γενικά ντροπαλά κι έχουν συνηθίσει όλοι να τα διώχνουν, το συνεργείο παραμένει στο φόντο, δείχνοντας τη ζωή της Μέμορι και της παρέας της μέσα από μια σειρά μικροπεριστατικών.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 16:30

ΕΝΑΣ ΑΙΩΝΑΣ ΠΟΛΕΜΟΙ: ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ A CHILD'S CENTURY OF WAR

ΚΑΝΑΔΑΣ 2001

Σέλι Σέιουελ

Video Έγχρωμο 31'

Στις αρχές του προηγούμενου αιώνα, εννιά στους δέκα νεκρούς πολέμου ήταν στρατιώτες. Στην αρχή αυτού του αιώνα, εννιά στους δέκα νεκρούς πολέμου είναι πολίτες, και στην πλειοψηφία τους παιδιά. Η ταινία μάς ταξιδεύει στον περασμένο αιώνα, τον πιο αιματηρό στην ιστορία της ανθρωπότητας, από τη σκοπιά των παιδιών και με αφηγητές αποκλειστικά παιδιά, και εξετάζει τον τρόπο με τον οποίο οι σύγχρονοι πόλεμοι απειλούν και έχουν σαν στόχο όλο και περισσότερο τα παιδιά. Η ταινία εστιάζει σε τρία σύγχρονα δράματα: στα ορφανά των δύο πρόσφατων πολέμων στην Τσετσενία, στα παιδιά που μεγαλώνουν στον πιο επικίνδυνο δρόμο της Δυτικής Όχθης (την Οδό Μαρτύρων στη Χεβρόνα), και τα παιδιά της Σιέρρα Λεόνε που έχουν πέσει θύματα απαγωγής, βιασμού και ακρωτηριασμού. Ακούμε τα ίδια τα παιδιά και τις ιστορίες τους, που περιγράφουν, χωρίς ενδοιασμούς, την αμείλικτη εικόνα της ανθρωπότητας στην αυγή του νέου αιώνα.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 8/3, 10:30 - 10/3, 18:30

PROMISES / ΥΠΟΣΧΕΣΕΙΣ

ΗΠΑ 2001

Τζαστίν Σαπίρο, Μπ. Ζ. Γκόλντμπεργκ, Κάρλος Μπολάδο

35mm Έγχρωμο 100'

Βραβείο Κοινού: Rotterdam IFF, Βραβείο Οικουμενικής Κριτικής Επιτροπής: Locarno IFF

Μακριά από πολιτικά γεγονότα, τα επτά ισραηλινά και παλαιστίνια παιδιά που πρωταγωνιστούν στις *Υποσχέσεις* μάς δείχνουν την πιο ανθρώπινη πλευρά του Μεσανατολικού. Η ταινία εισάγει τον θεατή μέσα στην καρδιά και το μυαλό των παιδιών της Ιερουσαλήμ, δίνοντας το λόγο σ' αυτά που ζουν παγιδευμένα από τη μίσση της περικοχής, αλλά και σ' όσα έχουν καταφέρει να τα ξεπεράσουν. Τα επτά

παιδιά της ταινίας είναι μεταξύ 9 και 13 ετών και ανήκουν σε μια ηθικιακή ομάδα που σπάνια έχει την ευκαιρία να εκφράσει ελεύθερα τη γνώμη της. Λιγότερο συκρατημένα και ευγενικά απ' όσο οι έφηβοι ή οι ενήλικες, μιλούν με ευθύτητα, χωρίς να αυτολογοκρίνονται, αντανακλώντας έτσι πιστά την κουλτούρα τους, αλλά και τις μελλοδικές γενιές των Ισραηλινών και των Παλαιστινίων. Η απόσταση που χωρίζει τα σπίτια των μεν από τα δε καλύπτεται σε 20 λεπτά, ωστόσο τα επτά αυτά παιδιά ζουν σε εντελώς διαφορετικούς κόσμους. Οι σκηνοθέτες κατάφεραν να αντιμετωπίσουν και να υπερκεράσουν τα εμπόδια αυτά, θα μπορέσουν όμως ποτέ τα παιδιά της ταινίας να κάνουν το ίδιο;

• **OLYMPION RENAULT, 7/3, 18:00 - 8/3, 14:00**

ΚΟΝΤΑ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ / CLOSE TO HOME

ΗΠΑ 2001

Βανέσα Ροθ, Αλεξάντρα Ντίκσον

35mm Έγχρωμο 79'

Η ταινία φέρνει τον θεατή αντιμέτωπο με το φοβερό πρόβλημα της σεξουαλικής κακοποίησης των παιδιών, ένα θέμα δυσάρεστο και ταυτόχρονα ταμπού, και εκθέτει τις περίπλοκες συνθήκες που περιβάλλουν το αποτρόπαιο αυτό έγκλημα. Εστιάζοντας σε πέντε περιπτώσεις, η ταινία αφήνει τα θύματα να πουν την ιστορία τους με δικά τους λόγια. Θα γνωρίσουμε δύο νεαρές αδερφές που κακοποιήθηκαν από έναν οικογενειακό φίλο· έναν επαγγελματία παίκτη χόκεϊ, ο οποίος, μαζί με εκατοντάδες άλλους εφήβους, κακοποιήθηκε από τον διάσημο σε όλη την Αμερική προπονητή του: μια νεαρή γυναίκα που εξομολογείται ότι, αν κι έχουν περάσει χρόνια, δεν είναι ακόμα έτοιμη να αντιμετωπίσει αυτόν που την κακοποίησε, γιατί φοβάται τις συνέπειες που θα έχει κάτι τέτοιο για την οικογένειά της. Οι σκηνές από τη συνέντευξη μιας ψυχολόγου μ' ένα πολύ μικρό κοριτσάκι που περιγράφει την κακοποίηση από τον πατέρα της είναι πραγματικά συγκλονιστικές. Παράλληλα, η ταινία αφαιρεί οποιοδήποτε στοιχείο μυστηρίου μπορεί να περιβάλλει τους ενόχους, περιλαμβάνοντας σκηνές από μια συνεδρία ομαδικής θεραπείας με άτομα που έχουν καταδικαστεί για σεξουαλικά εγκλήματα.

• **OLYMPION RENAULT, 9/3, 18:00**

ΑΦΓΑΝΙΚΟ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

AFGHAN ALPHABET

ΙΡΑΝ 2001

Μοσέν Μαχμαλμπάφ

Digital Beta Έγχρωμο 46'

Με την ψηφιακή του κάμερα, ο Μοσέν Μαχμαλμπάφ ακολουθεί τα παιδιά που ζουν στα χωριά των συνόρων Ιράν-Αφγανιστάν και δεν πηγαίνουν σχολείο, και προσπαθεί ν' ανακαλύψει γιατί τα παιδιά αυτά δεν μορφώνονται. Σε μια περιοχή, συναντά μια ομάδα κοριτσιών που παρακολουθούν μαθήματα που οργανώνει η UNICEF. Ένα από τα κορίτσια αρνείται να βγάλει τη μπούρκα, παρότι έχει φύγει από το Αφγανιστάν κι εδώ δεν υπάρχουν Ταλιμπάν. Προφανώς φοβάται τον φρικτό θεό που δημιούργησαν οι Ταλιμπάν πιο πολύ απ' όσο φοβάται τους Ταλιμπάν τους ίδιους...

• **OLYMPION RENAULT, 6/3, 20:00 - 10/3, 16:00**

ΑΣΗΜΑΝΤΕΣ ΖΩΕΣ

CASUAL LIVES

ΒΕΛΓΙΟ 2001

Ροζέ Μπέκμανς

Betacam SP Έγχρωμο 53'

Στο Ρεσίφε της βορειανατολικής Βραζιλίας, η ζωή για τα παιδιά που ζουν στο δρόμο είναι εξαιρετικά ριψοκίνδυνη. Στην προσπάθειά τους να γλιτώσουν από την κακοποίηση και τον αλκοολισμό στα σπίτια τους, τα παιδιά καταφεύγουν στο κέντρο της πόλης, όπου ένα άλλο είδος βίας, συχνά θανατηφόρας, τα περιμένει: η βία των αστυνομικών. Με τα Αποσπάσματα θανάτου στα ίχνη τους, παιδιά και έφηβοι θα βασανιστούν και θα δολοφονηθούν, κι οι δράστες θα μείνουν ατιμώρητοι. Αντιμέτωπος μ' αυτή την απελπισία, ο εκπαιδευτικός Ντεμέτριους Ντεμέτριο αποφάσισε ν' αρχίσει να αγωνίζεται ενάντια στην κακοποίηση και την αδιαφορία, προσπαθώντας να δώσει στα παιδιά αυτά τις βάσεις για ένα μέλλον. Οι *Ασήμαντες ζωές* είναι η απάντηση στην έκκληση για βοήθεια ενός άντρα που απειλείται κι ο ίδιος από την αστυνομία.

• **OLYMPION RENAULT, 6/3, 20:00 - 10/3, 16:00**

Κίνημα για την Εκπαίδευση

των Αφγανών Παιδιών

Μια πρόταση του ιρανού σκηνοθέτη Μόσεμ Μαχμαλμπάφ

Το 2001 ο ιρανός σκηνοθέτης Μόσεμ Μαχμαλμπάφ, βραβεύτηκε με το Μετάλλιο «Φεντερικό Φελίνι» από την Ουνέσκο για την ταινία του *Κανταχάρ*. Παραλαμβάνοντας το βραβείο, ο Μαχμαλμπάφ δήλωσε: "Αν οι ισχυρές δυνάμεις έριχναν βιβλία πάνω στα κεφάλια των ανθρώπων στο Αφγανιστάν στη θέση των βομβών, κατά τα τελευταία 20 χρόνια και αν είχαν σπείρει σιτάρι κάτω από τα πόδια των ανθρώπων στη θέση των ναρκών, το Αφγανιστάν δεν θα έπεφτε ποτέ στην παγίδα της άγνοιας και του θανάτου των Ταλιμπάν. Θα ευχόμουν αυτό το βραβείο να είναι ένα κομμάτι ψωμί που θα μοιραστεί στους Αφγανούς, οι οποίοι πεθαίνουν από την πείνα. Θα ευχόμουν αυτό το βραβείο να ήταν η βροχή που θα ξεδιψούσε την ξερή γη του Αφγανιστάν. Θα ευχόμουν αυτό το βραβείο να ήταν η πνοή της ελευθερίας που φυσά στα τσαντόρ των φυλακισμένων αφγανών γυναικών. Και τώρα που δεν είναι, υπόσχομαι, παρουσία των πρεσβευτών όλου του κόσμου, να φτιάξω ένα σχολείο σε αυτή τη χώρα με το όνομα του Φελίνι στο όνομα της ελευθερίας του Αφγανιστάν και να δωρίσω, έτσι, αυτό το βραβείο στους μαθητές του."

Στο www.afghanchildreneeducationmovement.com περισσότερες πληροφορίες για τα παιδιά του Αφγανιστάν που στερούνται βασικής παιδείας και πώς μπορεί να βοηθήσει κάποιος.

Αριθμός τραπεζικού λογαριασμού:

128-00-2002-002887

(Alpha Bank, Υποκ/μα Συντάγματος)

Διεθνής Ημερίδα

Ανθρώπινα δικαιώματα-Τα παιδιά

Τετάρτη 6 Μαρτίου 2002, ώρα 12:00

Αμφιθέατρο Μουσείου Αρχαίων, Βυζαντινών και Μεταβυζαντινών
Οργάνων της Τράπεζας Πειραιώς (Κατούνη 12-14, Λαδόδικα).

Η ημερίδα διοργανώνεται σε επίπεδο μη κυβερνητικών οργανώσεων με τη συμμετοχή προσωπικοτήτων απ' όλο τον κόσμο που δραστηριοποιούνται γύρω από αυτό το θέμα.

Σύνεδροι:

Mohsem Makhmalbaf, Ιράν

Yvonne de Mello, Βραζιλία

Peter Wintonick, Καναδάς

Μαργαρίτα Παπανδρέου, Ελλάδα

Ζήσης Παπαδημητρίου, Ελλάδα

Νικόλαος Παπαγεωργίου, Ελλάδα

Particia McCarphy, Καναδάς

Diversions

Two very different faces of American entertainment are featured among these films. First, fifty years of Memphis music are brought to life in "Good Rockin' Tonight". Among the stars passing in and out of Sun Records' doors are Elvis, BB King, Johnny Cash, Howlin' Wolf and Jerry Lee Lewis. Then there is "The Cockettes", about a raucous San Francisco theatrical troupe, steeped in the drug

and drag-infused glitter of the late 60s. John Waters is among the surviving members looking back. On the more experimental side are Rosa Von Praunheim's "Queens Don't Cry" and the story of performance artist Orlan, who creates art out of her plastic surgeries. A final sign of our times, in the era of collapsing "dot.com" companies, is "Start up.com", the story of one bumpy ride.

GOOD ROCKIN' TONIGHT: THE LEGACY OF SUN RECORDS

ΗΠΑ 2001

Μηρους Σινόφσκι

Digital Betacam Έγχρωμο 120'

Πριν πενήντα χρόνια, ο Σαμ Φίλιπς άνοιξε ένα μικρό στούντιο ηχογραφήσεων στην πόλη Μέμφις του Τενεσί. Στο στούντιο αυτό έγραψαν τον πρώτο τους δίσκο οι Έλβις Πρίσλεϊ, Τζέρι Λι Λούις, Τζόνι Κας, Ρόι Όρμπισον και πολλοί άλλοι. Η ταινία αφηγείται την ιστορία της Sun Records και της επιρροής της στους σύγχρονους μουσικούς.

• **OLYMPION RENAULT, 6/3, 00:00 - 8/3, 00:00**

THE COCKETTES

ΗΠΑ 2001

Μπιλ Ουέμπερ, Ντέιβιντ Ουάισμαν

35mm Έγχρωμο 100'

Το τέλος μιας δεκαετίας: παραμονή πρωτοχρονιάς 1969. Στο θέατρο Πάλλας του Σαν Φρανσίσκο, μια ετερόκλητη παρέα χίπιδων ανεβαίνει στη σκηνή. Χορεύοντας σ' ένα τραγούδι των Ρόλινγκ Στόουνς, συνειρμούν το κοινό με τα εξεζητημένα τους ρούχα, τις γυμνές τους εμφανίσεις και το ακαθόριστο του φύλου τους. Τα επόμενα τρία χρόνια οι Cockettes θ' ανεβάσουν 20 επιθεωρήσεις και θα εμφανιστούν σε τέσσερις ταινίες. Όταν ο διακεκριμένος κριτικός Ρεξ Ριντ γράφει μια ενθουσιώδη κριτική, χαρακτηρίζοντας την παράστα-

σή τους ως «ορόσημο στην ιστορία του νέου, απελευθερωμένου θεάτρου», οι Cockettes γίνονται τα αγαπημένα παιδιά των αμερικανικών media και βάζουν πλήρη για τη Νέα Υόρκη. Η ταινία δίνει μια φρέσκια γέυση της εκπληκτικής ενέργειας από την οποία ξεχειλίζουν αυτοί οι δραπέτες από τη μεσοαστική Αμερική. Οι σκηνοθέτες έχουν συνδυάσει εντυπωσιακό αρχειακό υλικό με συνεντεύξεις αυτών που είναι ακόμα ζωντανόί, δείχνοντας έτσι όχι απλώς την ιστορία των Cockettes, αλλά την ουσία τους.

• **ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 00:30**

• **OLYMPION RENAULT, 7/3, 00:00**

QUEENS DON'T CRY

ΓΕΡΜΑΝΙΑ 2001

Ρόζα φον Πράουνχαϊμ

Video Έγχρωμο 90'

Η Ίλγκολντ Άντρογκιν, η Μπεβ Στρογκανόφ, η Τίμα ντι Γκέτλινε και η Όβο Μαλτίνη είναι τέσσερις δυναμικές τραβεστί που γνωρίστηκαν στο

δυτικό Βερολίνο στα μέσα της δεκαετίας του '80. Έκτοτε ανανεώνουν ακούραστα το πολιτιστικό γίγνεσθαι της Γερμανίας, αλλά κι ολόκληρου του κόσμου. Ο Ρόζα φον Πράουνχαϊμ είχε πολλές φορές την τύχη να δουλέψει με κάθε μια τους σε διάφορες ταινίες. Ένα κοινό τους χαρακτηριστικό είναι ότι δεν είναι απλώς καλλιτέχνιδες, αλλά είναι και δραστήριες πολιτικά, συμμετέχοντας στην ενημέρωση για το ΕΙΤΖ, σε εκστρατείες ενάντια στη βία κατά των ομοφυλοφίλων, στο κίνημα των ιεροδούλων, στον αγώνα κατά της άκρας δεξιάς και του ρατσισμού. Ως θεατρίνες παρουσιάστηκαν για πρώτη φορά στο «SchwulZ», ένα γκέι κέντρο του Βερολίνου, και πολύ σύντομα κατέκτησαν την πόλη κι ολόκληρη τη Γερμανία. Τρεις από τις τέσσερις είναι οροθετικοί, που σημαίνει ότι δίνουν έναν διαρκή προσωπικό αγώνα για επιβίωση. Η ταινία μάς παρουσιάζει τις τέσσερις αυτές πεισματάρες και θαρραλέες τραβεστί, καθώς κι ένα σημαντικό κομμάτι της πολιτιστικής ζωής του Βερολίνου.

• **ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 7/3, 00:30**

STARTUP.COM

ΗΠΑ 2001

Κρις Χέγκεντους, Τζεχάν Νουζαΐμ

35mm Έγχρωμο 103'

Κάθε πολίτης θα πρέπει να μπορεί να κάνει μέσα στα άγρια μεσάνυχτα αίτηση για άδεια ψαρέματος. Αυτή είναι, λίγο-πολύ, η ιδέα πίσω από την govWorks.com, την εταιρεία που έστησαν δυο

φίλοι, ο Καθίλιτ Ισάζα Τάζμαν και ο Τομ Χέρμαν.

Η ιστοσελίδα τους έχει σκοπό να προσφέρει παντός είδους κρατικές υπηρεσίες, ώστε να μπορεί κανείς να κάνει αίτηση για δίπλωμα οδήγησης ή να πληρώσει μια κλήση online. Πολύ σύντομα, οι δυο τους καταφέρνουν να συγκεντρώσουν 15 εκατομμύρια δολάρια από επενδυτές και να μετατρέψουν την govWorks.com από μια επιχείρηση δύο ατόμων σε μια εταιρεία που απασχολεί διακόσιους υπαλλήλους. Το ντοκιμαντέρ αυτό παρακολουθεί από κοντά την άνοδο και την αναπόφευκτη πτώση της εταιρείας. Πανταχού παρούσα χωρίς να γίνεται ποτέ αδιάκριτη, η κάμερα καταγράφει τα γεγονότα, αποκαλύπτοντας παράλληλα τις υποβόσκουσες εντάσεις και τα προσωπικά συναισθήματα.

• **OLYMPION RENAULT, 5/3, 00:00**

MEGASTORE

Μικρές Αφηγήσεις Stories to Tell

These tales are set in places ranging from a Tokyo porn palace to a Russian prison island. Plumbing the depths of a scary cult in Cheyenne, Wyoming was required for German director Christian Bauer in "Missing Allen". It's a "Blair Witch Project"-like search for disappeared cameraman Allen Ross -only it's real. Japanese student Yoshiya Shigeno focuses on a friend too, in psychological "Fatherless". Masaya's "symptoms" are passive sex binges and self-mutilation. His "cure" may be a Freudian return home. Time rules some films. Valeri, Mihael and Andrei serve life terms in "Blatnoi Mir". "Samud" is the 13-year story of Palestinian

children at a refugee camp near Bethlehem. Meanwhile Peter Torbjornsson's 20-year story, "The Lovers of San Fernando", is about a Nicaraguan couple. France's Benoit Dervaux asks "What is mental illness?" in her sensitive "La Devinierie", about 19 "incurable" mental hospital patients. Other stories tackle gay parenting ("Daddy and Papa") and an elderly Jewish lesbian couple ("Ruthie and Connie"). Also offered are Antonis Kioukas' "Kurdistan" and Heddy Honnigmann's "Goede Man, Llieve Soon".

ΚΟΥΡΔΙΣΤΑΝ: ΕΚΤΟΣ ΧΑΡΤΗ

Του Αντώνη Κιούκα (Ελλάδα)

Στα 1991, στη διάρκεια του πολέμου στον Κόλπο, η μοίρα της Μέσης Ανατολής καθοριζόταν εν μέρει στο Κουβέιτ υπό το ισχυρό φως των τηλεοπτικών σταθμών όλου του κόσμου και εν μέρει από τη σκοτεινή πλευρά του Βόρειου Ιράκ. Τα έξι εκατομμύρια Κούρδων του Ιράκ, που ο Σαντάμ Χουσεϊν είχε συγκεντρώσει σε στρατόπεδα, βρήκαν την ευκαιρία να επιστρέψουν στα χωριά τους. Δυστυχώς, αυτά που αντίκρυσαν εκεί ήταν ένας εγκατελειμμένος τόπος: 5000 χωριά και πενήντα κωμοπόλεις ισοπεδωμένες, και μια πατρίδα η οποία είχε μετατραπεί σε ναρκοπέδιο, δίκως πηγές ενέργειας και φαγητού. Αυτομάτως, ένας ολόκληρος λαός μετατράπηκε σε πρόσφυγες και μετανάστες.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 7/3, 20:30 - ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 9/3, 12:00

ΟΙ ΔΥΟ ΜΠΑΜΠΑΔΕΣ DADDY AND PAPA

ΗΠΑ 2002

Τζόνι Σάιμονς

35mm Έγχρωμο 57'

Ποια είναι η εικόνα της αμερικανικής οικογένειας σήμερα; Τα τελευταία χρόνια, χάρη κυρίως σε κεκτημένα δικαιώματα των ομοφυλόφιλων και με δεκάδες χιλιάδες gay άντρες να αποφασίζουν συνειδητά να γίνουν γονείς, η απάντηση σ' αυτό το ερώτημα επιδέχεται πολλές διαφορετικές ερμηνείες. Αυτή η χωρίς προηγούμενο στιγμή στην ιστορία της αμερικανικής κοινωνίας είναι και το θέμα του ντοκιμαντέρ του Τζόνι Σίμονς, το οποίο εξετάζει σε βάθος τις προσωπικές, πολιτισμικές και πολιτικές επιπτώσεις της gay πατρότητας.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 7/3, 10:30 - 9/3, 22:30

ΧΩΡΙΣ ΠΑΤΕΡΑ FATHERLESS

ΙΑΠΩΝΙΑ 1997

Γιοσίγια Σιγκένο, Γιούτζι Κορίγια

16mm Έγχρωμο 52'

Μουράισι Μασάγια είναι ένας νεαρός αμφισεξουαλικός. Ζει μια ζωή μοναχική κι απελπισμένη στο Τόκιο. Οι γονείς του χώρισαν όταν ήταν παιδί και μεγάλωσε χωρίς να γνωρίσει τον πατέρα του. Η ταινία ξεκινάει με την επιστροφή του Μασάγια στη γενέτειρά του, το Ναγκάνο, όπου έρχεται αντιμέτωπος με τους δύο πατεράδες του (τον θετό και τον βιολογικό), και τη μητέρα του. Σταδιακά, θ' αρχίσει να ανακτά τον χαμένο δεσμό με την οικογένειά του. Ο συνεσταθμένος Μουράισι Μασάγια και ο σκηνοθέτης Γιοσίγια Σιγκένο ήταν συμμαθητές στο πρώτο έτος της Ιαπωνικής Ακαδημίας Κινούμενων Εικόνων. Σιγά σιγά έγιναν φίλοι και ο Σιγκένο άρχισε να φαντάζεται ένα ντοκιμαντέρ με πρωταγωνιστή τον Μουράισι...

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 20:30

ΚΑΛΟΣ ΣΥΖΥΓΟΣ, ΑΓΑΠΗΜΕΝΟΣ ΓΙΟΣ GOEDE MAN, LIEVE ZOON

ΟΛΛΑΝΔΙΑ 2001

Χέντι Χόνιγκμαν

Video Έγχρωμο 50'

Στους λόφους γύρω απ' το Σαράγεβο βρίσκεται το χωριό Αχατοβίτσι. Το 1992, το 80% περίπου όλων των ανδρών του χωριού δολοφονήθηκε. Καθένας τους ήταν πολίτης στην οικογένειά του και στην κοινότητα όπου ζούσε και εργαζόταν. Ήταν όλοι τους καλοί σύζυγοι κι αγαπημένοι γιοί: ο Σουλεϊμάν ο σοβατζής· ο Ρεφίκ, κατασκευαστής άφθαρτων κουφωμάτων και πολύ καλός εραστής· ο Σαμίρ κι ο Αρμίν, ποδοσφαιριστές στην τοπική ομάδα· ο Μοχάμεντ, επαγγελματίας κυνηγός, αθλη συμπονετικός κατά βάθος· ο Σεάντ, που του άρεσαν τόσο τα μήλα... Η ταινία αφηγείται το προσωπικό δράμα των γυναικών πίσω από αυτή τη θησημονημένη γενοκτονία. Κάτω από αυτό το παχύ στρώμα θλίψης, διαφαίνεται η ομορφιά των αναμνήσεων και της αγάπης.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 8/3, 20:30

ΟΙ ΕΡΑΣΤΕΣ ΤΟΥ ΣΑΝ ΦΕΡΝΑΝΤΟ THE LOVERS OF SAN FERNANDO

ΣΟΥΗΔΙΑ 2000

Πέτερ Τορμπόρσον

35mm Έγχρωμο 90'

Στο Σαν Φερνάντο της Νικαράγουας το όνειρο της επανάστασης έσχει νικήσει από τη ματαιότητα και τη διαφθορά. Το λόγο έχει τώρα το αμερικάνικο όνειρο, ακόμα και σ' αυτό το χωριουδάκι στη ρίζα της οροσειράς που συνορεύει με την Ονδούρα. Η ταινία αφηγείται την, συχνά δραματική, ιστορία της όμορφης Νινόσκα και του αγαπημένου της Τινόκο από το 1981 έως το τελευταίο βράδυ της προηγούμενης χιλιετίας. Καθώς παρακολουθούμε την ιστορία του ζευγαριού, βιώνουμε τον κύκλο ζωής ενός χωριού της Νικαράγουας και των κατοίκων του, κάτω από συνθήκες συνεχούς πολέμου και βίαιης επανάστασης. Η ταινία καταγράφει μια ασυνήθιστη πραγματικότητα: τι συμβαίνει σε δυο ανθρώπους τρελά ερωτευμένους, όταν έρχονται αντιμέτωποι μ' ένα εχθρικό περιβάλλον;

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 4/3, 21:00 - 7/3, 14:00

Η ΡΟΥΘΙ ΚΑΙ Η ΚΟΝΙ RUTHIE & CONNIE: EVERY ROOM IN THE HOUSE

ΗΠΑ 2001

Ντέμπορα Ντρίκσον

16mm Έγχρωμο 58'

Η Ρούθι κι η Κόνι πρωτογνωρίζονται στο Μηρούκλιν το 1959. Οι δυο νεαρές μητέρες γίνονται γρήγορα φίλες και μετακομίζουν, μαζί με τους άντρες τους, σ' ένα μέρος κοντά στο Κόουιν Άιλαντ, όπου ζουν κι άλλες νέες οικογένειες. Οι γυναίκες αρχίζουν και δραστηριοποιούνται για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής στην περιοχή. Ξαφνικά, το 1974, γίνεται κάτι απίστευτο: η Ρούθι και η Κόνι ερωτεύονται η μία την άλλη. Αποφασίζουν να εγκαταλείψουν τα πάντα και να ξεκινήσουν πάλι από την αρχή. Η απόφασή τους προκαλεί ένα κύμα αγανάκτησης και δυσάρεσκων, όχι μόνο στους κόλληπους των οικογενειών τους, αλλά και ανάμεσα στους φίλους τους και σ' ολόκληρη τη στενά δεμένη κοινότητα όπου ζουν...

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 7/3, 10:30 - 9/3, 22:30

ΛΑ ΝΤΕΒΙΝΙΕΡ / LA DEVINIERE

ΒΕΛΓΙΟ-ΓΑΛΛΙΑ 2000

Μπενουά Ντερβό

35mm Έγχρωμο 90'

Στις 18 Φεβρουαρίου του 1976, η ψυχιατρική κλινική Λα Ντεβινιέρ άνοιξε τις πόρτες τις σε 19 φερόμενα ως αθεράπευτα παιδιά, τα οποία είχαν απορριφθεί από τους πάντες. Έμοιαζε να είναι πέρα από τα όρια της λογικής, της ψυχιατρικής ή της παιδαγωγικής να μπορέσει κανείς να τα αποδεχθεί ή να τα αναγνωρίσει. Πρόκειται για ένα άσυλο με όλη τη σημασία της λέξης: ένας χώρος χωρίς κάγκελα ή ψυχοφάρμακα, όπου καθένας έχει το δικαίωμα να «ζει με την τρέλα του». Σ' ένα διάστημα πάνω από 20 χρόνια, δεσμοί αλληλεγγύης σχηματίστηκαν ανάμεσα σ' αυτά τα άτομα που μέχρι τότε δεν συνδεόνταν με κανέναν και με τίποτα. Ο Μπενουά Ντερβό κινηματογράφησε από κοντά τον χώρο αυτόν που επέτρεψε στη ζωή να ξαναλάμψει, εκεί όπου όλα έμοιαζαν καταδικασμένα.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 7/3, 16:30

ΑΓΝΟΕΙΤΑΙ Ο ΑΛΛΕΝ / MISSING ALLEN

ΓΕΡΜΑΝΙΑ 2001

Κρίστιαν Μπάουερ

35mm Έγχρωμο 92'

Στον Κόσμο του κλέφτη παρουσιάζονται τρεις άνδρες, ο Βαλέρι, ο Αντρέι και ο Μιχαήλ, που εκτελούν ποινή ισobίων στη φυλακή-νησί του Όγκνι, 400 χιλιόμετρα βόρεια της Μόσχας. Έχοντας ξεκινήσει με την πρόθεση να γυρίσει ένα ντοκιμαντέρ για τα τατουάζ των φυλακισμένων, ο σκηνοθέτης γνώρισε τους τρεις άνδρες, που τυχαίνει να είναι περίπου συνομήλικόι του, και αποφάσισε ότι ήθελε να αφηγηθεί τις ιστορίες που κρύβονταν κάτω από το σκληρό περιβλήμα του τατουάζ. Μέσα στα τείχη της φυλακής, οι εποχές του χρόνου παύουν να ξεχωρίζουν η μία από την άλλη. Ο χρόνος παίρνει άλλη μορφή: «Το σήμερα μοιάζει να κρατάει για πάντα, και πράγματα που συνέβησαν πριν δέκα χρόνια μοιάζουν ίσες κι έγιναν χθες.»

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 9/3, 20:30

SUMUD

Ισραήλ

Αλεγιέτ Ντεκέλ

Beta Έγχρωμο 52'

Η ταινία ακολουθεί μια ομάδα Παλαιστινίων παιδιών που ζουν στον προσφυγικό καταυλισμό Ντεχέισα, κοντά στη Βηθλέεμ. Το Νοέμβριο του 1978, το συνεργείο κινηματογράφησης τέσσερα παιδιά κατά τη διάρκεια μιας μέρας στο νηπιαγωγείο που βρίσκεται μέσα στον καταυλισμό. Δέκα χρόνια αργότερα, και μετά τη Συμφωνία του Όσλο, το συνεργείο επέστρεψε. Τα παιδιά είχαν μεγαλώσει, ήταν πια 15 χρονών, κι εξακολουθούσαν να ζουν στον καταυλισμό. Η ταινία καταγράφει τη ζωή των παιδιών αυτών που μεγαλώνουν σε κατεχόμενα εδάφη.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 5/3, 10:30 - ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 7/3, 20:00

Κοινωνία και Περιβάλλον Habitat

Urban hustle and bustle predominates in "Howrah, Howrah", a look at Calcutta's central train station. Shift 180 degrees and nature rules in Chinese "Herdsmen", a year in the life of a nomadic Kazak family with 11 children. Arduous rural existences are considered by Japan's Motohashi Seiichi in both "Alexei and Spring" (about a farmer) and "Nadya's Village" (on a village near the Chernobyl plant.) Rural life is threatened in both Thai short "March of Time"

and Turkish student film "Vanished with Water". Spanish "Fuente Alamo, The Caress of Time" and Romanian short "That's Life" also zoom in on villages. Birds are featured three times - once in a Latvian film about relocated terns birds, then again, in a film about soaring, solitary Cretan creatures, and finally, in dance filmmaker David Hinton's "Birds".

ΠΟΥΛΙΑ / BIRDS

Μ. ΒΡΕΤΑΝΙΑ 2000

Ντέιβιντ Χίντον

Video Έγχρωμο 9'

Ο σκηνοθέτης Ντέιβιντ Χίντον και η χορογράφος Γιορτάντ Σνάιθ δημιούργησαν ένα εντυπωσιακό χορευτικό ντοκιμαντέρ μοντάρνοντας σκηνές πουλιών στο φυσικό τους περιβάλλον. Με τη συνοδεία ήχων πουλιών και σποραδικής ρυθμικής μουσικής, πουλιά κάθε μεγέθους και χρώματος, τρέχουν, πηδούν και πετούν προς κάθε κατεύθυνση. Οι σκηνοθέτες συνέθεξαν σκηνές από παράξενες κινήσεις πουλιών, καθώς και πιο συνηθισμένες εικόνες, όπως αυτή ενός πουλιού να χοροπηδά ή ενός σμήνους πουλιών ν' αλληλάζει ξαφνικά κατεύθυνση. Μέσα από την επανάληψη και ποικιλία, δημιουργήσαν έναν μοντέρνο, μαγευτικό χορό από την ομορφιά των φυσικών λήψεων.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 14:30

ΦΟΥΕΝΤΕ ΑΛΑΜΟ, ΤΟ ΧΑΔΙ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ FUENTE ALAMO, THE CARESS OF TIME

ΙΣΠΑΝΙΑ 2001

Πάμπλο Γκαρθία

35mm Έγχρωμο 72'

Στο Φουέντε Άλαμο, ένα χωριό της ισπανικής επαρχίας Αλμπασέ-τε, η ζωή κυλάει κατά τη διάρκεια μιας μέρας του καθοκαιριού. Το φως, οι ήχοι, οι ώρες περνούν από την αυγή ως τη νύχτα κάτω από ένα κρυμμένο, διακριτικό, σχεδόν ανεπαίσθητο βλέμμα που χαϊδεύει την καθημερινή ζωή των αγοριών και των κοριτσιών, της γιαγιά-Μαρίας, των γυναικών που δουλεύουν στο υποδηματοποιείο, του Πέ-ντρο του γεωργού και του Γκιέρμο του βοσκού. Δεν χρειάζεται να ειπωθεί τίποτ' άλλο για την υπόθεση της ταινίας Φουέντε Άλαμο, το χάδι του χρόνου, μια που είναι το διακριτικό μάτι της κάμερας στραμμένο πάνω στη ζωή του χωριού που προσδιορίζει την ουσία της ταινίας.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 9/3, 22:00

ΓΥΠΑΕΤΟΣ: Ο ΕΡΗΜΙΤΗΣ ΤΩΝ ΒΟΥΝΩΝ

BEARDED VULTURE: THE HIGH MOUNTAIN HERMIT

ΕΛΛΑΔΑ 2001

Στέλιος Αποστολόπουλος

Video Έγχρωμο 30'

Η ταινία, γυρισμένη στα ψηλά βουνά της Κρήτης, μας ταξιδεύει στο τελευταίο καταφύγιο του Γυπαετού (Gypaetus barbatus) στην Ελλάδα κι ένα από τα ελάχιστα πλόν της Νότιας Ευρώπης. Θα συναντήσουμε το μεγαλύτερο αρπακτικό πουλί της Ευρώπης και θα το ακολουθήσουμε στις επιβλητικές, αλλά και γεμάτες χάρη πτήσεις του. Το ντοκιμαντέρ καταγράφει την, άγνωστη στον πολύ κόσμο, συνήθεια του γυπαετού να «βάφει» το κατα τ' άλλα λευκό φτέρωμά του, τον γυπαετό και το διά βίου ταίρι του να μεγαλώνουν και να προστατεύουν τον μοναδικό τους νεοσσό, καθώς και τα πραγματικά συγκινητικά πρώτα πτερουγίσματα του μικρού γυπαετού. Το σπανιότερο είδος γύπα στην Ευρώπη, κινδυνεύει σήμερα με εξαφάνιση, εξαιτίας κυρίως των ανθρωπίνων δραστηριοτήτων και της ευαίσθητης θέσης του στην κορυφή της τροφικής αλυσίδας. Η ταινία φιλοδοξεί να γνωρίσει το πουλί στο κοινό και να ευαισθητοποιήσει τον κόσμο που ζει κοντά του. Απευθύνεται σε όλους εμάς που θέλουμε να επαναθεωρήσουμε τις επιλογές και τις προτεραιότητες της κοινωνίας μας.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 14:30

ΟΙ ΝΟΜΑΔΕΣ / HERDSMEN

ΚΙΝΑ-ΚΑΖΑΚΣΤΑΝ 2001

Τσεν Τζιάν Τζουν

35mm Έγχρωμο 88'

Το ντοκιμαντέρ αυτό ακολουθεί μια οικογένεια Καζάκων του Τσιάντζιάνγκ, της πιο δυτικής επαρχίας της Κίνας, για το διάστημα ενός χρόνου, από την άνοιξη έως τον επόμενο χειμώνα. Τα ενενήντα λεπτά της ταινίας προήλθαν από κινηματογραφημένο υλικό 2.500 λεπτών, μιας προσπάθειας τεσσάρων ετών. Δεν υπάρχει σχολιασμός ή αφήγηση. Ως εθνότητα, οι Καζάκοι συγγενεύουν με το λαό του Καζακστάν. Μιλούν την ίδια γλώσσα, ενώ όμως το Καζακστάν πλάστηκε από τους Σοβιετικούς σ' ένα έθνος γεωργών και εργατών, οι Καζάκοι του Τσιάντζιάνγκ διατήρησαν το νομαδικό τρόπο ζωής, το δεσμό τους με τη φύση και την αγάπη τους για τα ζώα τους. Το συνεργείο ακολουθεί μια τυπική οικογένεια νομάδων με 11 παιδιά, στην αναζήτηση βοσκότοπων για τα ζώα της. Υφίστανται φοβερές κακουχίες, και πολλές φορές μένουν μέρες χωρίς φαγητό. Παρ' όλα αυτά, από τη ζωή τους δεν λείπουν στιγμές χαράς και ομορφιάς, καθώς και η πίστη ότι η φύση θα τους βοηθήσει να επιζήσουν.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4/3, 22:30

ΕΠΙΛΟΓΟΣ: ΤΑ ΑΠΟΜΕΙΝΑΡΙΑ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ AFTERMATH: THE REMNANTS OF WAR

ΚΑΝΑΔΑΣ 2001

Ντάνιελ Σέκουλτς

Video Έγχρωμο 56'

Ο 20ός αιώνας ήταν ο πιο βίαιος στην ιστορία της ανθρωπότητας. Στους αμέτρητους πολέμους που διεξήχθηκαν, σκοτώθηκαν συνολικά εκατό εκατομμύρια άνθρωποι. Αυτό, όμως, που ο περισσότερος κόσμος δεν γνωρίζει, είναι ότι ένας πόλεμος δεν τελειώνει με την υπογραφή μιας συνθήκης ειρήνης. Βασισμένο στο ομότιτλο βιβλίο του Ντόνοβαν Ουέμπστερ, το ντοκιμαντέρ παρουσιάζει τα άτομα που δουλεύει τους είναι να «καθαρίζουν» τα κατάλοιπα του πολέμου. Στη Γαλλία, συνεργεία εξακολουθούν να εξουδετερώνουν νάρκες και οβίδες κι από τους δύο πολέμους. Υπολογίζεται ότι μόνο από τον Α' Παγκόσμιο Πόλεμο υπάρχουν στο έδαφος 12 εκατομμύρια νάρκες και οβίδες που δεν έχουν εκραγεί! Η Βοσνία είναι επίσης γεμάτη νάρκες. Μόνο στο Σαράγεβο έχουν χαρτογραφηθεί 18.000 ναρκοπέδια. Ένα συγκλονιστικό ντοκιμαντέρ, ο *Επίλογος* μάς υπενθυμίζει ότι θα συνεχίσουμε να πληρώνουμε την κληρονομιά των πολέμων του περασμένου αιώνα για πολλές δεκαετίες ακόμα.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 5/3, 22:30

ΧΑΟΥΡΑ ΧΑΟΥΡΑ HOWRAH HOWRAH

ΓΕΡΜΑΝΙΑ-ΙΝΔΙΑ 2001

Τιλ Πάσοου

35mm Έγχρωμο 26'

Βραβείο Special Mention (FIPRESCI) στο International Documentary Film Festival Amsterdam.

Χάουρα λέγεται ο κεντρικός σιδηροδρομικός σταθμός της Καλκούτας. Ένας από τους μεγαλύτερους της Ασίας, είναι σημαντικός κόμβος στη διακίνηση επιβατών και εμπορευμάτων. Η Χάουρα είναι επίσης ένας μικρόκοσμος της ζωής σε μια ινδική μητρόπολη. Πολύβουοι και χαώδης, ο χώρος του σταθμού περικλείει όλες τις ακραίες αντιθέσεις που χαρακτηρίζουν μια τριτοκοσμική πόλη. Σαν φάρος μέσα σ' όλη την κοσμοσυρροή είναι η καθησυχαστική φωνή της τυφλής κυρίας που κάνει τις ανακοινώσεις από τα μεγάφωνα. Ο

σκηνοθέτης Τιλ Πάσοου προσεγγίζει το θέμα του με χαρούμενη διάθεση και μάτι για τη λεπτομέρεια, αποτυπώνοντας την καθημερινή ζωή στο Σταθμό Χάουρα με κεφάλτο ρυθμό.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 4/3, 16:00

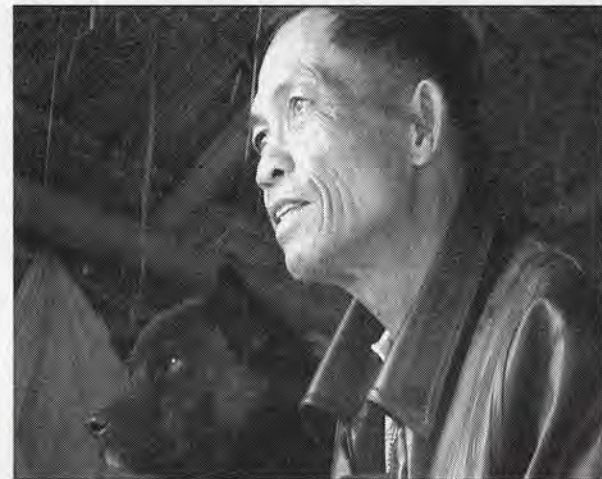
ΤΑ ΒΗΜΑΤΑ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ MARCH OF TIME

ΤΑΪΛΑΝΔΗ 2000

Ουρουφόνγκ Ρακσσάντ

Video Έγχρωμο 19'

Excellence Award: Thailand Best 2000.

Ξεκινώντας σαν ένας στοχασμός πάνω στη ζωή ενός γέρου γεωργού στη βόρεια Ταϊλάνδη, η ταινία μετατρέπεται σ' ένα όνειρο της φαντασίας. Ένας γέρος ζει μόνος με το σκύλο του σε μια καλύβα δίπλα στα χωράφια του, φροντίζοντας τα λαχανικά του και τα ζώα του, τρώγοντας λιτά, περιτοισιτισμένος από τους ήχους του ανέμου, της βροχής και το τραγούδι των πουλιών. Μια νύχτα, κάποιος εισβάλλει στη ζωή στου γέρου... «Όταν αποφάσισα να κάνω αυτή την ταινία, ήταν σαν το εισιτήριο που θα με πήγαινε πίσω στην πόλη που μεγάλωσα. Κάθε πλάνο της ταινίας υπήρχε ήδη μέσα στην καρδιά μου εδώ και πολύ καιρό.»

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 9/3, 22:00

ΣΤΕΓΗ ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ ΤΟΥ ΦΕΓΓΑΡΙΟΥ ROOF ON THE MOONWAY

ΛΕΤΟΝΙΑ 2001

Μάρις Μασκάλας, Άντις Μίζις

Video Έγχρωμο 29'

Στις αρχές της δεκαετίας του '80, διακόσια ζευγάρια γλαρόνια (Sterna hirundo) αναγκάστηκαν να εγκαταλείψουν το νησάκι όπου φωλιάζαν, σ' ένα ποτάμι κοντά στη Ρίγα, πρωτεύουσα της Λετονίας. Αναζητώντας νέο βιότοπο, τα πουλιά επέλεξαν την επίπεδη ταράτσα ενός τσιμεντένιου «νησιού», ενός τυπογραφείου, στο κέντρο της πόλης. Η πρώτη γενιά πουλιών που μεγάλωσε στη σκεπή και πέταξε στη Νότια Αφρική για να ξεχειμωνιάσει κάλυψε μια απόσταση ίση προς την απόσταση από τη Γη στη Σελήνη. Στα γυρίσματα της ταινίας ήρθαν στην επιφάνεια διάφοροι τρόποι που οι άνθρωποι αντιμετωπίζουν τα γλαρόνια. Όσο για τον τρόπο που αντιμετωπίζουν τα πράγματα τα ίδια τα γλαρόνια, είναι σαφές: βλέπουν τα πάντα απ' ψηλά...

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 14:30

ΧΑΜΕΝΑ ΚΑΤΩ ΑΠ' ΤΟ ΝΕΡΟ VANISHED WITH WATER

ΤΟΥΡΚΙΑ 2000

Ντογιάν Ιμίτ Καρατζά, Μ. Ναμίκ Ουγιούρ, Οζγκίρ Ε. Αράκ, Οζγκίρ Πολάτ, Τ. Ονούρ Ερντέμ, Μ. Οζγκίρ Τσαμ

Video Έγχρωμο 23'

«Το ντοκιμαντέρ έχει ως θέμα το Χαλφέτι, μια ιστορική πόλη της νοτιοανατολικής Τουρκίας που σύντομα θα βρίσκεται κάτω από το νερό εξαιτίας του φράγματος του Μπιρεταϊκ. Οι κάτοικοι του Χαλφέτι αναγκάζονται ν' αφήσουν τα σπίτια, τις ζωές, τις ιστορίες και τις μνήμες τους να καλυφθούν απ' το νερό, ενώ οι ίδιοι θα μεταφερθούν στο νέο Χαλφέτι, πιο μακριά από τον Ευφράτη απ' ό,τι η παλιά τους πόλη. Τη θλιβερή αυτή ιστορία μας τη διηγούνται οι ηλικιωμένοι κάτοικοι του Χαλφέτι. Η ταινία είναι ένα σπουδαστικό ντοκιμαντέρ σε βίντεο. Πρωταρχικός μας στόχος ήταν να χρησιμοποιήσουμε οπτική γλώσσα και οπτικούς κώδικες, κι όχι απλά κομμένες κεφαλές. Στην πόλη του Χαλφέτι υπήρχε ισορροπία ανάμεσα στο ανθρωπινό στοιχείο και τη φύση, αλλά το φράγμα την κατέστρεψε. Η κατάσταση αυτή φαίνεται καθαρά στα πρόσωπα και τη συμπεριφορά των κατοίκων, καθώς και στα λόγια τους».

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 8/3, 16:30

Πορτραίτα: Ανθρώπινες Διαδρομές Portraits: Human Journeys

There is room here for family portraits of renowned German actresses ("Marlene Dietrich-Her Own Song") and inspiring Bronx nuns ("Sister Helen") alike. From the promising Liz Garbus (of Emmy award-winning "The Farm: Angola, USA") comes powerful "The Execution of Wanda Jean". It traces the last days of the first black woman in modern US history to be killed under the death penalty. Lourdes Portillo summons the dead with "Senorita Extraviada" about the violent side of cheap labor town, Juarez, Mexico. Tales of survival and coexistence include

Iranian "Hamsaran e Haj Abbas" (about the two elderly wives of a deceased man) and Swedish "Gosta and Lennart" (about a recently-split gay man and his loyal bulldog). Also from Iran comes short "Omia", and from the US, "Uncle Frank". Hellenic portraits are of a Thessaloniki seamstress, the Cypriot early modernist painter Pol Georgiou, and the poet Stratis Tsirkas (in a vintage film by Thessaloniki's legendary Tassos Psarras).

ΓΚΕΣΤΑ ΚΑΙ ΛΕΝΑΡΤ GÖSTA AND LENNART

ΣΟΥΗΔΙΑ 2001

Μπάμπας Νατζάφι

35mm Έγχρωμο 8'

Το θέμα της οκτάλεπτης αυτής ταινίας είναι η μοναξιά και η αναζήτηση της αγάπης και της συντροφικότητας. Ο Γκέστα είναι ένα τετράχρονο μπουλντόγκ, που ζυγίζει γύρω στα 35 κιλά. Ο Λέναρτ είναι γύρω στα πενήντα, τραγουδιστής στην όπερα. Πρόσφατα χώρισε με το φίλο του και από τότε νιώθει τρομερή μοναξιά. Η ιστορία αυτή ενός άντρα και του σκύλου του αποκρυσταλλώνει την ουσία της αγάπης. Ο Λέναρτ φροντίζει τον Γκέστα, παίζει μαζί του και του φτιάχνει το κέφι όταν είναι θυμωμένος, κι αυτό έχει δώσει νόημα στη ζωή του, κάνοντάς τον πάλι ευτυχισμένο.

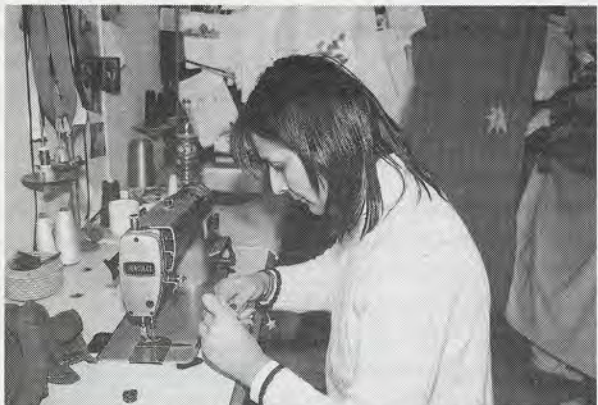
• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 7/3, 00:30

ΚΙΚΗ KIKI

ΕΛΛΑΔΑ 2001

Γιάννης Νταραράς, Σίλα Ζαράν

Betacam SP Έγχρωμο 12'

Το ντοκιμαντέρ παρακολουθεί τη δουλειά της Κικής, μιας μοδίστρας που εργάζεται στη Θεσσαλονίκη. Η Κική ράβει στο εργαστήριό της, ανάμεσα σε σωρούς από υφάσματα, συναντάει εκεί άθλητες γυναίκες, φτιάχνει θεατρικά κοστούμια. Μιλάει για τη σχέση της με το θέατρο, για ρούχα που φαντάζεται. Μας ξαναγεί στη γειτονιά της, μας βάζει στις γυναικείες συζητήσεις της, και ονειρεύεται τις επόμενες παραστάσεις.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 10:30 - 7/3, 18:30

ΟΜΙΑ

ΙΡΑΝ 2002

Μοσέν Ναζάρι

Betacam Έγχρωμο 14'

Το ντοκιμαντέρ παρακολουθεί μια ηλικιωμένη γυναίκα, που ζει μόνη σ' ένα απομακρυσμένο ορεινό χωριό του βόρειου Ιράν. Η γυναίκα αυτή, που λέγεται Όμια, έχει χάσει τον άντρα της, ενώ τα παιδιά της έχουν πάει να ζήσουν στην πόλη.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 9/3, 20:00 - ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 10/3, 22:30

ΜΑΡΛΕΝ ΝΤΙΤΡΙΧ: ΤΟ ΔΙΚΟ ΤΗΣ ΤΡΑΓΟΥΔΙ MARLENE DIETRICH: HER OWN SONG

ΓΕΡΜΑΝΙΑ-ΗΠΑ 2001

Τζ. Ντέιβιντ Ρίβα

35mm Έγχρωμο 100'

Γυρισμένη από τον εγγονό της Μαρλέν Ντίτριχ, η ταινία χρησιμοποιεί ανέκδοτο υλικό καθώς και μια σειρά επιλεγμένων συνεντεύξεων για να ρίξει νέο φως σε μια συναρπαστική και συγκινητική ιστορία. Για πρώτη φορά ένα ντοκιμαντέρ εστιάζει επίσης στην πολιτική πλευρά της Ντίτριχ, εξετάζοντας τα κίνητρα που την έκαναν να εγκαταλείψει το Χόλιγουντ για την εμποδισμένη Ευρώπη και να αφιερώσει μεγάλο μέρος των δυνάμεών της στον αγώνα κατά της χιτλερικής Γερμανίας. Ξεκινώντας από τη γενέτειρά της, το Βερολίνο, ακολουθούμε την Ντίτριχ στις πρώτες της επιτυχίες στη Γερμανία και μετά στο Χόλιγουντ. Η ταινία καλύπτει επίσης γεγονότα όπως: την πρώτη φορά που η Ντίτριχ ξαναβλέπει τη μητέρα της μέσα στα ερείπια του Βερολίνου, τη σχέση της με τον Ζαν Γκαμπέν, τις παραστάσεις της στη μεταπολεμική Βαρσοβία, τη στιγμή που τόλμησε να τραγουδήσει στα γερμανικά επί σκηνής στο Τελ Αβίβ, αλλά και την απομόνωση στην οποία πέρασε τα τελευταία της χρόνια, όπως και την κηδεία της στο Βερολίνο.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 12:30 - ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 8/3, 22:00

Ο ΖΩΓΡΑΦΟΣ ΠΟΛ. ΓΕΩΡΓΙΟΥ THE PAINTER POL. GEORGIU

ΚΥΠΡΟΣ 2001-2002

Νατάσα Λουκά

Betacam SP Έγχρωμο 60'

Η ταινία προσεγγίζει τη ζωή και το έργο του Γεωργίου Πολ. Γεωργίου (1901-1972), του σημαντικότερου καλλιτέχνη από τη λεγόμενη «γενιά των πατέρων» της σύγχρονης κυπριακής τέχνης. Μέσα από την καλλιτεχνική του δραστηριότητα στην Κύπρο, αλλά και στην Ευρώπη, όπου ταξίδευε και εξέθετε συχνά, αποκαλύπτεται βαθμιαία η μοναδική ποιότητα ενός καλλιτεχνικού ιδιώματος, που συνδυάζει τον ευρωπαϊκό μοντερνισμό με τα ήθη και τα πάθη του κυπριακού λαού. Παράλληλα, εξελίσσεται η ιστορία του μισού και πλέον αιώνα, στην οποία η Κύπρος ως εξεγερμένη αποικία του Βρετανικού Στέμματος, συμμετείχε δραματικά. Γι' αυτό και μέσα από το έργο του Πολ. Γεωργίου, που είναι συνυφασμένο με τον πολιτισμό και την ιστορία του νησιού, ο θεατής γίνεται γνώστης της σύγχρονης ιστορίας της Κύπρου.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 9/3, 14:30

Η ΑΓΝΟΟΥΜΕΝΗ MISSING YOUNG WOMAN

ΜΕΞΙΚΟ 2001

Λούρδης Πορτίγιο

Digital Betacam Έγχρωμο 75'

Τα τελευταία δέκα χρόνια, εκατοντάδες γυναίκες έχουν εξαφανιστεί, ή έχουν βρεθεί βιασμένες και δολοφονημένες στην πόλη του Χουάρες, στα σύνορα Μεξικού και ΗΠΑ. Η σκηνοθέτις Λούρδης Πορτίγιο ταξίδεψε στο Χουάρες «για να ψάξει και να βρει τα φαντάσματα και ν' αφουγκραστεί το μυστήριο που τα περιβάλλει». Οι περισσότερες απ' αυτές τις κοπέλες εργάζονταν στην αλυσίδα παραγωγής κάποιου από τα αναρίθμητα εργοστάσια που λειτουργούν κατά μήκος των συνόρων. Τα, κυρίως αμερικανικής ιδιοκτησίας, εργοστάσια του Χουάρες, που αποτελεί και κόμβο στη διακίνηση ναρκωτικών προς τις ΗΠΑ, απασχολούν περίπου 185.000 άτομα. Η πλειοψηφία είναι κοπέλες από φτωχές περιοχές της μεξικανικής επαρχίας. Η ήδη εύφλεκτη ατμόσφαιρα εντείνεται από τα υψηλά ποσοστά ανεργίας μεταξύ των ανδρών, οι οποίοι έχουν υποσκελιστεί από τα φτηνά εργατικά χέρια που προσφέρουν οι γυναίκες, οι αδερφές κι οι κόρες τους. Από τις υποθέσεις αυτές εξαφανισμένων ή δολοφονημένων γυναικών, ελάχιστες έχουν διαλευκανθεί. Ενώ όμως η Πορτίγιο ανακαλύπτει ότι η αστυνομία είναι διεφθερμένη και χειρίζεται αδέξια τις έρευνες, ότι τα ΜΜΕ έχουν κακή πληροφόρηση, κι ότι νεαρές γυναίκες συνεχίζουν να εξαφανίζονται, η ταινία της βρίσκει ένα ελπιδοφόρο στοιχείο στην αποφασιστικότητα των οικογενειών των θυμάτων να μάθουν την αλήθεια.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 10:30 - 7/3, 18:30

Η ΑΔΕΛΦΗ ΕΛΕΝ SISTER HELEN

ΗΠΑ 2001

Ρομπ Φράκμαν, Ρεμπέκα Καρίσα

Digital Video Έγχρωμο 91'

Μετά το θάνατο του άντρα και των δύο γιων της, η Έλεν θεραπεύτηκε από τον αλκοολισμό της και έγινε καλόγρια. Παρότι κόντευε τα 70, άνοιξε έναν ιδιωτικό ξενώνα για αποθεραπευόμενους αλκοολικούς στο Νότιο Μπρονξ, όπου ζει με 21 άντρες. Για να επιτραπεί σε κάποιον να μείνει εκεί, πρέπει να υπακούει στους κανόνες της Αδελφής Έλεν (το οποίο συμπεριλαμβάνει απροειδοποίητες ουρολογικές εξετάσεις), να βγαίνει και να επιστρέφει συγκεκριμένες ώρες, να συμμετέχει σε δραστηριότητες κοινής ωφελείας, και να παρίσταται στις συνεδριάσεις του σπιτιού. Η διακριτική παρουσία της κάμερας συντείνει στο να καταγραφεί η καθημερινή ζωή στο σπίτι, έτσι όπως ακριβώς είναι. Η Αδελφή Έλεν συχνά μένει ξάγρυπνη, ανησυχώντας για εκείνους που χάνουν τη μάχη με την εξάρτηση. Οι άντρες του σπιτιού τη φοβούνται και τη σέβονται, αλλά ο αυστηρός ηθικός της κώδικας συχνά προκαλεί προστριβές.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 4/3, 17:45 - 9/3, 14:00

ΣΤΡΑΤΗΣ ΤΣΙΡΚΑΣ STRATIS TSIRKAS

ΕΛΛΑΔΑ 2002

Τάσος Ψαρράς

Video Έγχρωμο 53'

Ο Στρατής Τσίρκας (ψευδώνυμο του Γιάννη Χατζηανδρέα) γεννήθηκε στο Κάιρο τον Ιούλιο του 1911 και πέθανε στην Αθήνα τον Ιανουάριο του 1980. Συγγραφέας της κοσμοπολιτικής διασποράς αλλά και του ελλαδικού κέντρου, γόνος ελληνικής προσφυγικής οικογένειας στην Αίγυπτο και εκπαισμένος «Αιγυπτιώτης» στην Ελλάδα, στρατευμένος διανοούμενος και αιρετικός κομμουνιστής, ο Στρατής Τσίρκας είναι ένας άνθρωπος με πολυπληλές ταυτότητες και πλούσια πολιτισμική εμπειρία, η οποία ενισχύθηκε από τα ταξίδια του στην Ιταλία, στην Τσεχοσλοβακία, στην Αυστρία, στην Παλαιστίνη, στη Γαλλία, στην Ελβετία και στην Ισπανία.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 9/3, 18:30

To make ambitious four-hour project "Elsewhere", Austrian filmmaker Nikolaus Geyrhalter spent the millennial year circling the globe. His time capsule includes the perspectives of a reindeer breeder in Siberia and a consumer-free Micronesian culture. Canadian Daniel Sekulich's "Aftermath: The Remnants of War" travels the world on an uglier mission - documenting wars' effects. Also Canadian and globally-minded is Peter Wintonick's technology-focused "Seeing is Believing". Free of borders too is Spanish "The Back of the

World" - about a child worker in Peru, Kurd activists in Turkey, and American death row inmates. More localized are: "The Land of Wandering Souls" (Cambodian workers bury Alcatel fiber optic cables), "In Cane For Life" (Brazilian sugar cane-cutters toil), "The Island of Lost Children" (ten Nicaraguan prisoners speak), "The Idle Ones" (Finnish teens waste their summer) and "Beneath the Borqa in Afghanistan" (about that country's troubled history).

ΚΑΤΩ ΑΠΟ ΤΗ ΜΠΟΥΡΚΑ BENEATH THE BURQA

ΗΠΑ 2001

Ιάρα Λι

35mm Έγχρωμο 12'

Το Αφγανιστάν είναι μια από τις φτωχότερες χώρες του κόσμου, ενώ έχει σημαδευτεί από πολέμους και συχνούς πολέμους. Αλλά και οι φυσικές καταστροφές, φοβερές ξηρασίες και λιμοί, έχουν αφήσει τους Αφγανούς εντελώς αποδυναμωμένους. Παράλληλα, τα ανθρωπογενή δεινά, όπως η οικονομική κακοδιαχείριση και οι διεφθαρμένες κυβερνήσεις, έχουν κι αυτά το μερίδιό τους στην τραγική κατάσταση της χώρας αυτής. Κατά συνέπεια, εκατομμύρια κάτοικοι έχουν καταφύγει σε προσφυγικούς καταυλισμούς σε γειτονικές χώρες, όπου όμως οι συνθήκες διαβίωσης δεν είναι ιδιαίτερα καλύτερες. Από τότε που ήρθαν οι Ταλιμπάν στην εξουσία, οι γυναίκες του Αφγανιστάν έχουν χάσει σχεδόν όλα τα στοιχειώδη ανθρώπινα δικαιώματα. Οι νόμοι της χώρας επιτρέπουν τον ξυλοδαρμό, λιθοβολισμό και τη φυλάκιση οποιασδήποτε γυναίκας της οποίας η συμπεριφορά μπορεί να θεωρηθεί έστω και ελάχιστα απρεπής.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 8/3, 20:30

ΚΑΠΟΥ ΑΛΛΟΥ / ELSEWHERE

ΑΥΣΤΡΙΑ 2001

Νικολάους Γκάιρχαλτερ

35mm Έγχρωμο 240'

Από την κίτρινη έρημο του Νίγηρα ως τις απέραντες χιονισμένες πεδιάδες της Γροιλανδίας: για δώδεκα μήνες, οι σκηνοθέτες ταξίδεψαν στα πέρατα της γης, γυρίζοντας δώδεκα εικοσάλεπτα ρεπορτάζ από δώδεκα διαφορετικές χώρες. Εκτός από τους Τουαρέγκ στη Νιγηρία και τους Ίνουιτ στη Γροιλανδία, παρακολούθησαν επίσης έναν Φινλανδό βοσκό ταράνδων να διασχίζει σαν σφαίρα την παγωμένη στέπα πάνω στο σκουτεράκι του, τα προβλήματα στη σχέση ενός ζευγαριού στη Ναμίμπια, τη θρησκευτική κατάνυξη μιας Ινδής, και τις συνέπειες της παραγωγής πετρελαίου στη Σιβηρία. Στη Δυτική Παπούα, ένας άντρας περιγράφει τις κυνηγετικές μεθόδους των Κοροουάι, στην Αυστραλία, οι Αβορίγινες, εκτός από τα παραδοσιακά μουσικά τους όργανα, παίζουν επίσης και Nintendo, ενώ στον Καναδά, ένας άντρας που γεννήθηκε Νίσγκα'α προσπαθεί να ξαναβρεί τις ρίζες του, μαθαίνοντας τη γλώσσα της φυλής του. Μια 87χρονη Κινέζα εκτελεί ακόμα τα καθήκοντά της ως οικογενειάρχης, ένας ψαράς από τη Σαρδηνία διατηρεί τον παραδοσιακό τρόπο ψαρέματος, κι ένας τυφλός από τη Μικρονησία «βλέπει» την ομορφιά της Ατόλης Ουαλαί με τα μάτια του.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 5/3, 16:30

ΜΙΑ ΖΩΗ ΖΑΧΑΡΟΚΑΛΑΜΟ / IN CANE FOR LIFE

ΒΡΑΖΙΛΙΑ 2000

Ζόρζε Ουόλντ Ατάλα

35mm Έγχρωμο 70'

Βραβείο Καλύτερης Φωτογραφίας Ντοκιμαντέρ, New York International Independent Film and Video Festival.

Η ταινία καταγράφει τη σκληρή ζωή των πλανόδιων θεριστών που κερδίζουν τα προς το ζην κόβοντας ζαχαροκάλαμο στη μεσοδυτική πολιτεία του Σάο Πάουλο. Υπάρχουν 800.000 τέτοιοι εργάτες στη Βραζιλία αυτή τη στιγμή, οι οποίοι και αποτελούν την τελευταία γενιά θεριστών ζαχαροκάλαμου στην ιστορία της Βραζιλίας, μια που

η κυβέρνηση έχει αποφασίσει ότι από το 2001 ο θερισμός θα γίνεται με μηχανικά μέσα. Μηχανές που κόβουν την ημέρα ποσότητα όση και 200 εργάτες έχουν αρχίσει σιγά σιγά να αντικαθιστούν το ανθρωπινό δυναμικό. Κοινωνικά προβλήματα έχουν ήδη αρχίσει να παρουσιάζονται, καθώς χιλιάδες άνδρες και γυναίκες απολύονται. Ο σκηνοθέτης και το συνεργείο του πέρασαν επτά μήνες σε φυτείες της περιοχής Ντόις Κουρέγκους, παίρνοντας συνεντεύξεις και παρακολουθώντας από κοντά την καθημερινή ζωή των εργατών, για τους οποίους ο αναλφαριθμητισμός, η έλλειψη ιατρικής περίθαλψης και η εκμετάλλευση αποτελούν κοινό παρονομαστή.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 4/3, 16:00

ΑΣΤΑ Ε

ΡΟΥΜΑΝΙΑ 2001

Τομάς Τσιουλέι

35mm Έγχρωμο 99'

Ντοκιμαντέρ με θέμα τη σημερινή Ρουμανία, το Άστα Ε γυρίστηκε στο χωριό Σουλίνια, μακριά από τον πολιτισμένο κόσμο. Δέκα χρόνια μετά την πτώση του Τσαουσέσκου, τα τελευταία σημάδια του κομμουνισμού έχουν σβήσει, χωρίς όμως κάτι άλλο να έχει γεμίσει το κενό. Ο κόσμος ζει στη φτώχεια, υπομένοντας στωικά τη μοίρα του, με ή χωρίς τη βοήθεια του μαύρου χιούμορ. Άλλες φορές αστείο κι άλλες μελαγχολικό, το Άστα Ε μας δίνει μια ρεαλιστική κι ανθρώπινη εικόνα ενός χωριού που έχει μείνει πίσω στο δρόμο για την πρόοδο.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 5/3, 18:00

ΟΙ ΑΡΓΟΣΧΟΛΟΙ / THE IDLE ONES

ΦΙΝΛΑΝΔΙΑ 2001

Σουζάνα Χέλκε, Βίρπι Σουουτάρι

35mm Έγχρωμο 78'

Στο βορειοανατολικότερο άκρο της Φινλανδίας, κοντά στα σύνορα με τη Ρωσία, δεν υπάρχει δουλειά για τους νέους. Κατά συνέπεια, μπορούν είτε να πάνε στις μεγαλύτερες πόλεις για να βρουν δουλειά, είτε να μείνουν εκεί που είναι, περιμένοντας να παρουσιαστεί η κατάλληλη ευκαιρία. Οι τρεις αργόσχολοι νέοι που πρωταγωνιστούν στην ταινία αντιπροσωπεύουν τη νέα, αποπροσανατολισμένη γενιά του βορρά της Φινλανδίας. Το φυσικό τοπίο, φωτογραφημένο με τρόπο ποιητικό, μοιάζει αταίριαστο φόντο στη ζωή τους, η οποία, ενώ δεν έχει κανένα ίχνος από το μεγαλείο της φύσης, δεν έχει και καμιά σχέση με την καθημερινή ζωή των συμπολιτών τους. Όπως αναφέρεται και στην ταινία: «Ζουν για το αύριο, εκείνο όμως δεν έρχεται ποτέ».

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 5/3, 20:00

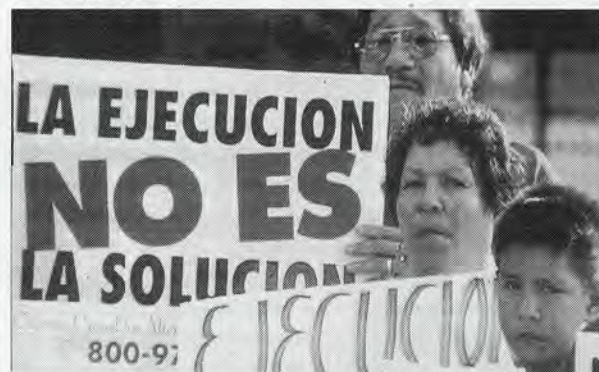
Η ΡΑΧΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

THE BACK OF THE WORLD

ΙΣΠΑΝΙΑ 2000

Ξαβιέ Κορκουέρα

35mm Έγχρωμο 89'

Στο πρώτο μέρος, με τίτλο «Το παιδί», επισκεπτόμαστε ένα ορεινό χωριό του Περού, όπου ο ενδεκάχρονος Γκουιντέρ Ροδρίγκες σπάει πέτρες για να συντηρήσει την οικογένειά του. Δουλεύοντας σκληρά στο πλευρό άλλων παιδιών και γέρων, ο Γκουιντέρ επιμένει να ονειρεύεται, σε πείσμα του αμετακίνητου πεπρωμένου των φτωχών του Τρίτου Κόσμου. «Ο κόσμος», το δεύτερο μέρος της ταινίας, πραγματεύεται το δράμα της κουρδικής διασποράς. Το τελευταίο κεφάλαιο, με τίτλο «Η ζωή», αφηγείται τις ιστορίες δύο ανδρών, του Τόμας Μίλερ-Ελ, θανατοποινίτη από το 1986 σε μια φυλακή του Τέξας, και του Μιγκέλ Ράνκελ, του οποίου ο παππούς μετανάστευσε στις ΗΠΑ από το Μεξικό πριν 40 χρόνια, και ο οποίος είναι επίσης θανατοποινίτης εδώ και δέκα χρόνια στην ίδια φυλακή. Βοηθώντας μας να δούμε την ανθρώπινη πλευρά αυτών των περιπτώσεων, ανεξαρτήτως θρησκείας, κοινωνικής τάξης ή εθνότητας, ο σκηνοθέτης Κορκουέρα, ο σεναριογράφος ντε Αρανόα και ο διακεκριμένος παραγωγός Κερεχέτα επιμένουν ότι κανένας άνθρωπος και καμιά κυβέρνηση δεν έχει το δικαίωμα να αφαιρέσει τη ζωή, την ψυχή ή τα πολιτικά δικαιώματα κάποιου αλλού.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 7/3, 22:30

ΤΟ ΝΗΣΙ ΤΩΝ ΧΑΜΕΝΩΝ ΠΑΙΔΙΩΝ THE ISLAND OF LOST CHILDREN

ΝΙΚΑΡΑΓΟΥΑ 2001

Φλοράνς Ζαγκέ

Video Έγχρωμο / Color 80'

Με 1.900 κρατούμενους, οι φυλακές της Λα Μοντέλο στην Τιπιάπα είναι οι μεγαλύτερες της Νικαράγουας. Στα περισσότερα κελιά κρατούνται νεαροί γύρω στα είκοσι, που έχουν καταδικαστεί για επιθέσεις και δολοφονίες. Σε πολλές περιπτώσεις τα θύματά τους ήταν μέλη αντίπαλων συμμοριών. Η σκηνοθέτις Φλοράνς Ζαγκέ οργάνωσε ένα εργαστήριο βίντεο, ώστε να μπορέσουν τα αγόρια να κινηματογραφήσουν την καθημερινή τους ζωή στη φυλακή. Ύστερα από μια σύντομη σειρά μαθημάτων, δέκα αγόρια ξεκίνησαν το γύρισμα. Παίρνουν συνεντεύξεις από τους συγκρατούμενούς του και κουβεντιάζουν για τις δύσκολες συνθήκες ζωής στη φυλακή. Όλοι τους πρέπει να βρίσκονται συνέχεια σε επιφυλακή. Από τις εξομολογήσεις και τις κουβέντες τους με τον ψυχολόγο, είναι εμφανές ότι έχουν παγιδευτεί σ' ένα αδιέξοδο βίας από τα πρώτα παιδικά τους χρόνια κι ότι η ζωή τους δεν έχει ιδιαίτερη αξία.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4/3, 18:30

SEEING IS BELIEVING

ΗΠΑ 2002

Κατερίνα Τσίζεκ, Πίτερ Ουιντόνικ

Digital Betacam Έγχρωμο 52'

Οι βιντεοκάμερες δεν είναι μόνο για γάμους και οικογενειακές διακοπές. Η ταινία εξερευνά τις πολιτικές και κοινωνικές χρήσεις που μπορούν να έχουν αυτές οι κάμερες και οι νέες τεχνολογίες, από το να καταγράφουν περιστατικά αστυνομικής βίας μέχρι το να οδηγούν εγκληματίες πολέμου σε διεθνή δικαστήρια. Πρωταγωνιστούν οι γενναιότεροι ακτιβιστές του κόσμου, που χρησιμοποιούν τις κάμερές τους για να καταγράψουν φρικιαστικές παραβιάσεις ανθρωπίνων δικαιωμάτων. Η ταινία περιέχει κρυφά τραβηγμένες σκηνές που δείχνουν περιστατικά βίας της εξουσίας, εμπόριο λευκής σαρκός υπό τον έλεγχο της Μαφίας, αντιστασιακά κινήματα στα βάθη της ζούγκλας, ανθρωπολήγους του εγκληματολογικού να αποκαλύπτουν ομαδικούς τάφους, ακροδεξιούς βιντεοσκοπιστές και προοδευτικές οργανώσεις που οπλίζονται με τα εργαλεία της νέας οπτικής επανάστασης. Τι γίνεται, όμως, όταν ακτιβιστές της πρώτης γραμμής παίρνουν την κάμερα και καταγράφουν αυτό που βλέπουν;

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 20:30

Η ΧΩΡΑ ΤΩΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΩΝ ΨΥΧΩΝ THE LAND OF WANDERING SOULS

ΓΑΛΛΙΑ 1999

Ρίθι Πανχ

Video Έγχρωμο 99'

Η ταινία γυρίστηκε στην Καμπότζη μετά το τέλος των Ερυθρών Χμερ, και έχει ως θέμα τους εργάτες που σκάβουν απ' άκρη σ' άκρη της χώρας μια τάφρο όπου θα τοποθετηθούν καλώδια με οπτικές ίνες για λογαριασμό μιας πολυεθνικής εταιρείας. Δουλεύοντας για μερικές πεντάρες, συμμετέχουν στην κατασκευή ενός συστήματος επικοινωνιών υψηλής τεχνολογίας, που όμως δεν θ' αγγίξει ποτέ τη ζωή τους. Κι ενώ μπορεί να είναι εξαντλημένοι και αμόρφωτοι, οι άνθρωποι αυτοί δεν είναι καθόλου αφελείς. Κάθε σκηνή της ταινίας του Πανχ προβάλλει την αξιοπρέπεια ενός λαού που ξεπερνά έναν πόλεμο, ο οποίος άφησε νάρκες και ανθρώπινα μέλη σκορπισμένα παντού στην ύπαιθρο. Παρά τη φτώχεια και την προδοσία, η ανθεκτικότητα, η ευγένεια και η κοινή λογική του λαού της Καμπότζης παραμένουν αμείωτες.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 6/3, 16:00

«Προσπαθώ με τις ταινίες μου να εξυψώσω τη συνειδητότητα των ανθρώπων.»

Monika Treut

Η ρετροσπεκτίβα του φετινού Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ είναι αφιερωμένη στη Γερμανίδα στρατευμένη σκηνοθέτιδα Μόνικα Τρόιτ. Σπούδασε λογοτεχνία και πολιτικές επιστήμες. Για περισσότερα από δεκαπέντε χρόνια είναι σεξουαλική προβοκάτορας και μόνιμη παρουσία στα φεστιβάλ. Αγωνίζεται με κέφι υπέρ μιας πιο ανεκτικής προσέγγισης στις χαρές της σάρκας. Δουλεύοντας την τελευταία της ταινία *Η Αμαζόνα του Φωτός* άλλαξε η οπτική της για τη ζωή. Τα θέματα της, πέρα από την αναζήτηση μιας σεξουαλικής ταυτότητας, έχουν στο επίκεντρο περιθωριοποιημένα πρόσωπα και κοινωνικές ομάδες. Τα καλοφτιαγμένα ντοκιμαντέρ της Μόνικα Τρόιτ εξασφαλίζουν μια δίοδο επικοινωνίας, δίνουν απαντήσεις και ένα χέρι βοήθειας. Επιτυγχάνουν το μοίρασμα μιας ουσιαστικής ανησυχίας και δυναμώνουν τη λάμψη της ελπίδας εκεί που τρεμοσβήνει.

Πάγατε από τη μυθοπλασία στο ντοκιμαντέρ.

Ξεκίνησα κάνοντας ταινίες μυθοπλασίας. Αυτή τη στιγμή έχω δύο προτάσεις ταινιών που είναι για μυθοπλασίες. Το θέμα είναι ότι, συνήθως, παίρνει πολύ χρόνο η συγκέντρωση χρημάτων για να κάνεις μια τέτοια ταινία, ενώ τα ντοκιμαντέρ γίνονται με ευκολότερο τρόπο, επειδή έχουν χαμηλότερο προϋπολογισμό. Όταν δουλεύω σε ντοκιμαντέρ είμαι πιο ευέλικτη, καθώς κινούμαι με μικρό συνεργείο. Για παράδειγμα, στην *Αμαζόνα του Φωτός* όπως και σε παλιότερά μου ντοκιμαντέρ, το συνεργείο μου το αποτελούσαν μονάχα ένας οπερατέρ, ένας ηχολήπτης -και βοηθός ταυτόχρονα του φωτογράφου - και ένας βοηθός παραγωγής. Ήμασταν μονάχα τέσσερις άνθρωποι. Κάνω η ίδια την παραγωγή των ταινιών μου, έτσι δεν έχω κάποιον να επεμβαίνει στη δουλειά μου. Το αρνητικό είναι πως, φυσικά, ποτέ δεν έχεις αρκετά χρήματα. Έτσι δουλεύεις διαρκώς με οριακό προϋπολογισμό, ειδικά όταν εργάζεσαι με περιθωριοποιημένους ανθρώπους.

Πώς ήρθατε σε επαφή με την Ιβόν Μπεζέρα ντε Μέλο;

Είμαι πολιτικοποιημένη στο χώρο της αριστεράς και, επιπλέον, ανέκαθεν με ενδιέφεραν θέματα που αφορούν στο σύνολο του πλανήτη, όπως η παγκοσμιοποίηση. Πρωτοσυνάντησα την Ιβόν στη διάρκεια του Κινηματογραφικού Φεστιβάλ του Σάο Πάολο. Στη συνέχεια συναντηθήκαμε στο Ρίο, στις τρωγλοσυνοικίες. Συγκινήθηκα από τα παιδιά και από τον τρόπο που δούλευε μαζί τους. Αμέσως σκέφτηκα ότι θα ήθελα να βοηθήσω στη δημοσιοποίηση αυτού του είδους δουλειάς. Σε τέτοιες καταστάσεις, όπου ο κόσμος γίνεται κυνικός και δηλώνει απλώς πως "το πρόβλημα στη Βραζιλία είναι τόσο μεγάλο, είναι τόσα πολλά τα φτωχά παιδιά, εμείς τι μπορούμε να κάνουμε;", η κατάσταση βρίσκεται σε σημείο απελπιστικό. Η Ιβόν είναι φυσικά έξυπνη γυναίκα, γνωρίζει το μέγεθος του προβλήματος, κάθεται όμως στη βρωμιά και εργάζεται με τα παιδιά. Έτσι, μπορεί να είναι σταγόνα στον ωκεανό, αλλά για μένα αποτελεί μεγάλο κομμάτι ελπίδας.

Έχουν πολιτικό ρόλο τα ντοκιμαντέρ;

Ναι, βέβαια σε ένα μικρό επίπεδο, επειδή δεν έχουν ποτέ μεγάλη εμβέλεια διανομής. Στη Γερμανία η *Αμαζόνα του Φωτός* θα παιχτεί σε δύο art house κινηματογράφους του Βερολίνου, δύο του Αμβούργου και στη συνέχεια θα πάει στις πανεπιστημιοπόλεις, σε μικρούς κινηματογράφους. Θα την δει ένας αριθμός ανθρώπων που είναι περιέργοι και θα προσφέρουν, πιθανόν, εθελοντική εργασία και χορηγίες στην εκδήλωση. Στόχος της ταινίας είναι να εξυψώσει τη συνειδητότητα των ανθρώπων.

Έχετε κάποια παραδείγματα από παλιότερες σας ταινίες που επηρέασαν την κοινή γνώμη;

Ειδικά με τη *Σεξουαλική Ταυτότητα* δέχομαι πολλά e-mails από ανθρώπους που έχουν προβλήματα με το φύλο τους και σκέπτονται να το αλλάξουν. Μου ζητούν πληροφορίες κι εγώ στην συνέχεια τους παραπέμπω σε άλλα websites.

Οι ταινίες σας έχουν συγκεκριμένη δομή. Κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων ακολουθείτε ένα σενάριο;

Ποτέ δεν έχω σενάριο στην περίπτωση του ντοκιμαντέρ. Προσπαθώ να είμαι ανοιχτή στα γεγονότα. Για παράδειγμα, στη *Σεξουαλική Ταυτότητα* γνώριζα την ομάδα των ανθρώπων για τους οποίους ήθελα να κάνω μικρά πορτρέτα. Τους εστίασα από πριν και έτσι γνώριζα πώς ήθελα να κινηθώ. Στη συνέχεια, όμως, ήμουν ανοιχτή σε αυτό που έκανα. Έτσι, βρήκα έναν άλλο άνθρωπο, τυχαία, τον οποίο και συμπεριέλαβα στην ταινία, ένα πρόσωπο σεξουαλικής ταυτότητας, που γεννήθηκε και με τα δύο γεννητικά όργανα. Ήταν πολύ συμπαθητική, έπεσα τυχαία πάνω της, την ρώτησα αν ήθελε να συμμετέχει στην ταινία κι έτσι έγινε κομμάτι της. Θέλω να είμαι ανοιχτή, δεν θέλω να είμαι περιορισμένη από τις σημειώσεις και το σενάριο μου. Δεν έχω σενάριο, έχω απλά μια παρουσίαση, αυτό που χρειάζομαι ώστε να βρω χρήματα. Υπάρχουν η δομή, ιδέες και σημειώσεις και, στη συνέχεια, όταν έρχεται η ώρα των γυρισμάτων, προσπαθώ να είμαι ανοιχτή.

Συνήθως καταγράφετε πολλές ώρες υλικού;

Όχι τόσο πολύ, επειδή ξεκίνησα από τον κινηματογράφο. Η σχέση είναι περίπου 1/10 του υλικού, το οποίο καταλήγει στην τελική κόπια. Αυτό είναι πολύ καλό για

το ντοκιμαντέρ. Ειδικά σήμερα, που ο κόσμος δουλεύει με ψηφιακό βίντεο, όπου μαζεύουν, για παράδειγμα, 100 ώρες για ένα κομμάτι 60 ή 90 λεπτών. Προσπαθώ να είμαι λογική στην διάρκεια καταγραφής του υλικού.

Ανημετωπίσατε προβλήματα στη διάρκεια της κινηματογράφησης των παιδιών στις φτωχογειτονιές του Ρίο;

Όχι, επειδή όταν πρωτοπήγα με την minidn κάμερα που έχω, τα παιδιά δεν είχαν κάποιο πρόβλημα. Ενώ οι γνώσεις μου στην πορτογαλική γλώσσα είναι πολύ κακές, ήταν πολύ εύκολη η επικοινωνία. Τα παιδιά αισθάνονται αν είσαι καλό άτομο, τα νοιάζεσαι και τα συμπαθείς. Χρειάζονται τόσο πολύ την αγάπη, έτσι, όταν είσαι καλή μαζί τους, απλά σου δίνονται.

Νιώθατε ενοχές όσο είσαστε ανάμεσα σε αυτά τα παιδιά που πεθαίνουν από την πείνα, βρίσκονται δηλαδή στα όρια της απελπισίας;

Δεν θα μπορούσα να μείνω στη Βραζιλία τόσο μεγάλο διάστημα, χωρίς να κάνω αυτήν την ταινία. Είχα φτάσει στα όρια της κατάθλιψης, όταν είδα τη διαφορά ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς, τα χαμόσιπα διασκορπισμένα παντού. Είχα δύο δυνατότητες: να γυρίσω πίσω στην πλούσια Ευρώπη, ή να μείνω εκεί και να κάνω κάτι. Θαυμάζω τη δουλειά της Ιβόν Μπεζέρα ντε Μέλο, αλλά δεν θα μπορούσα να κάνω κάτι τέτοιο καθημερινά.

Αυτό όμως που μπορούσα να κάνω ήταν να δουν την ταινία άλλοι άνθρωποι, να προβληματιστούν και, ίσως, να βοηθήσουν κι άλλα παιδιά. Τώρα που είμαι πίσω στη Γερμανία, τα σκέφτομαι αρκετά συχνά. Μπορεί να ακούγεται παράξενο, αλλά, όταν έχω προβλήματα, σκέφτομαι ότι αυτά δεν είναι τίποτε, έχω φαγητό στο τραπέζι, σκεπής πάνω από το κεφάλι μου, ποιο είναι το πρόβλημα; Απλώς συνεχίζω.

Ποια μέθοδο ακολουθείτε όταν κάνετε συνεντεύξεις;

Δεν ακολουθώ μια συγκεκριμένη μέθοδο, εκτός από το ότι καταγράφω από πριν τις ερωτήσεις μου. Έτσι προσέγγισα, για παράδειγμα, τους χορηγούς. Με το κάθε άτομο, ωστόσο, είναι διαφορετικά. Με την Ιβόν ήταν δύσκολα, πολλές φορές, επειδή είχε να κάνει πολλά πράγματα και ήταν απουσία το μισό χρόνο. Μετά από κάποιο διάστημα, είχα απλώς μια ρουτίνα, κρατούσα σημειώσεις. Έρχινα μια ματιά στο υλικό που είχαμε τραβήξει. Τη ρωτούσα πράγματα που δεν ήταν πολύ ξεκάθαρα. Είχα δύο μεγάλες συνεντεύξεις, και είχα τη δομή, η μια ήταν για τη ζωή της και η άλλη για συγκεκριμένα θέματα. Με τα παιδιά δεν ήταν τόσο εύκολο, επειδή είναι σχετικά ντροπαλά. Όταν βλέπουν την κάμερα, παίζουν μαζί της, δεν μπορούν να συγκεντρωθούν για μεγάλο χρονικό διάστημα. Έτσι, χρησιμοποιούσα διάφορα τεχνάσματα, για παράδειγμα σε άλλο χρόνο έγραφα τον ήχο και σε άλλο την εικόνα, ώστε να είναι πιο οικείες οι απαντήσεις. Έπρεπε να βρεθεί τρόπος για να μιλήσουν και, φυσικά, ήταν πολύ δύσκολο να γίνουν συνεντεύξεις, επειδή υπήρχε πολύς θόρυβος.

Τα ντοκιμαντέρ βλέπετε να κερδίζουν τελευταία το κοινό των αισθουών του κινηματογράφου;

Προσωπικά, αν είναι καλοφτιαγμένα, τα βρίσκω πιο ενδιαφέροντα από μια ταινία μυθοπλασίας. Η πραγματικότητα είναι πιο ερεθιστική. Στη μυθοπλασία νομίζω πως έχω δει όλα τα πιθανά σενάρια. Όταν πηγαίνω στον κινηματογράφο για να δω μια ταινία μυθοπλασίας, λέω στον εαυτό μου μετά από 10 λεπτά: ΟΚ, αυτή η ιστορία θα ξετυλιχτεί με αυτόν κι αυτόν το τρόπο. Δεν υπάρχει το στοιχείο της έκπληξης. Στις ιστορίες από την πραγματική ζωή βλέπω καταστάσεις όπου δεν έχω βρεθεί ποτέ μου. Αποτελούν έναν εξαιρετικό τρόπο για να μάθω περισσότερα πράγματα για τον κόσμο. Εύχομαι τα ντοκιμαντέρ να συναντήσουν μεγαλύτερη υποστήριξη από χρηματοδότες και τηλεοπτικούς σταθμούς. Ο ορίζοντας νομίζω ότι ανοίγεται, αν και με πολύ αργό ρυθμό. Στη Γερμανία, στις μικρές αίθουσες κινηματογράφων, ήδη δείχνουν συχνότερα ντοκιμαντέρ. Στις ΗΠΑ, αντίθετα, με εξαίρεση τη Νέα Υόρκη, αυτό είναι δύσκολο ακόμη. Γι' αυτό είναι πολύ σημαντικά τα Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ. Γιατί επιτρέπουν στις ταινίες να προβληθούν στις αίθουσες.

«Η πραγματικότητα είναι πιο ερεθιστική. Στη μυθοπλασία νομίζω πως έχω δει όλα τα πιθανά σενάρια. Όταν πηγαίνω στον κινηματογράφο για να δω μια ταινία μυθοπλασίας, λέω στον εαυτό μου μετά από 10 λεπτά: ΟΚ αυτή η ιστορία θα ξετυλιχτεί με αυτόν κι αυτόν το τρόπο. Δεν υπάρχει το στοιχείο της έκπληξης. Στις ιστορίες από την πραγματική ζωή βλέπω καταστάσεις όπου δεν έχω βρεθεί ποτέ μου.»

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτσας

Ρετροσπεκτίβα **Monica Treut** Retro

Known for films about sexual identity, fearless director Treut's new documentary is a departure from her previous six films. "Warrior of Light" focuses on artist activist Yvonne Bezerra and her work with Rio de Janeiro's street children. The Thessaloniki Documentary Festival's retrospective of Treut also will include "Gendernauts" (1999, about gender fluidity in the Bay Area), "Female Misbehavior" (1992, four

portraits of people, from "post-feminist" Camille Paglia to a transsexual Native American) and "Didn't Do It for Love" (1997, a look at a Norwegian-born woman, who was kicked out of Mexico in 1966, became a New York dominatrix in the 80s and counseled sex offenders still later). The "New York Times" called the latter "Adventurous, Erotic, Disturbing". The emblem fits much of Treut's work.

ΓΥΝΑΙΚΩΝ ΑΠΡΕΠΕΙΕΣ FEMALE MISBEHAVIOR

ΓΕΡΜΑΝΙΑ, 1992, 80'

Η ταινία παρουσιάζει τέσσερα πορτρέτα «απρεπών» γυναικών, που θεωρούνται «εκτός νόμου» όχι μόνο από την κοινωνία, αλλά και από τη δεσποζούσα τάση του φεμινισμού. Στο πρώτο μέρος, η Κάρολ μάς εισάγει στις απολήψεις του σαδομαζοχιστικού σεξ. Η επώνυμη πρωταγωνίστρια του δεύτερου μέρους, με τίτλο Άνι, είναι η πορνοστάρ Άνι Σπρινκλ. Το τρίτο μέρος, με τίτλο Δρ. Πάλλια, είναι ένα πορτρέτο της Καμίλ Πάλλια, καθηγήτριας στο Πανεπιστήμιο των Τεχνών της Φιλαδέλφειας, η οποία έγινε περιβόητη με το βιβλίο της «Sexual Personae». Την έχουν αποκαλέσει ευφυέστατη, άνω ποταμών, αντιφεμινίστρια φεμινίστρια και «το ροτβάιπερ του ακαδημαϊκού κόσμου». Τέλος, παρουσιάζεται το πορτρέτο του Μαξ Βαλιέριο, ο οποίος ήταν η Ανίτα Βαλιέριο, λεσβία που ζούσε στο Σαν Φρανσίσκο. Εδώ και δυο χρόνια, η Ανίτα αποφάσισε ότι δεν μπορούσε πια να ζει σε σώμα γυναίκας...

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 5/3, 00:30

ΔΕΝ ΤΟ' ΚΑΝΑ ΑΠΟ ΑΓΑΠΗ DIDN'T DO IT FOR LOVE

ΓΕΡΜΑΝΙΑ, 1997, 80'

Η ταινία παρουσιάζει το πορτρέτο της Έβα Νόρβιντ, γνωστής και ως Αφέντρας Έβα Τάουρελ, που γεννήθηκε στο Τρόντχάιμ της Νορβηγίας. Η ταινία ακολουθεί την καριέρα της Έβα από τα πρώτα βήματά της ως χορεύτριας καμπαρέ στο Παρίσι, στο ρόλο της ως Μέριλιν Μονρόε του Μεξικού κατά τη δεκαετία του '60, και στην κατάκτηση του τίτλου της πιο διάσημης αφέντρας της Νέας Υόρκης στη δεκαετία του '80. Σήμερα σπουδάζει ψυχολογία με ειδίκευση στην εγκληματολογία. Σκοπός της είναι ν' ασχοληθεί με αυτούς που κάνουν σεξουαλικά εγκλήματα, γιατί και η ίδια αναγνωρίζει ότι έχει τέτοιες τάσεις. Η ταινία συνθέτει αποσπάσματα από τις μεξικάνικες ταινίες της Νόρβιντ με φωτογραφίες από διάφορες περιόδους της ζωής της και με συνεντεύξεις φίλων, συντρόφων και συγγενών, εξερευνώντας έτσι το λαβύρινθο της σκοτεινής της σεξουαλικότητας.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 22:30

ΣΕΞΟΥΑΛΙΚΗ ΤΑΥΤΟΤΗΤΑ GENDernauts

ΓΕΡΜΑΝΙΑ-ΗΠΑ, 1998, 86'

Για περισσότερο από δεκαπέντε χρόνια, η Μόνικα Τρόιτ, σεξουαλική προβοκάτορας και μόνιμη παρουσία στα φεστιβάλ, αγωνίζεται με κέφι υπέρ μιας πιο ανεκτικής προσέγγισης στις χαρές της σάρκας. Τα ντοκιμαντέρ και οι μεγάλοι μήκους ταινίες της μπαίνουν στο ρουθόνη των ηθικολόγων, αθλητών και των στρατευμένων της σεξουαλικής απελευθέρωσης, αφού αποφεύγει το «politically correct», χάριν μιας πιο φιλόδοξης προσέγγισης στην έκφραση της σεξουαλικής ταυτότητας. Στο καινούριο της ντοκιμαντέρ, εξετάζει με το γνωστό της προσιτό ύφος «φαινόμενα εξάθλιψης της σεξουαλικής ταυτότητας», εστιάζοντας σε μια ομάδα ταξιδιωτών που πηγαίνουν από το θηλυκό στο αρσενικό.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 8/3, 00:30

AMAZONA ΤΟΥ ΦΩΤΟΣ WARRIOR OF LIGHT

ΓΕΡΜΑΝΙΑ, 2001, 91'

Η ταινία καταγράφει το έργο της Ιβόν Μπεζέρα ντε Μέλο, βραβευμένης καλλιτέχνιδας και ακτιβίστριας υπέρ των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, η οποία έχει διακριθεί διεθνώς για τη δουλειά που κάνει με τα άστεγα παιδιά στο Ρίο ντε Τζανέιρο. Ως σύζυγος γόνου εύπορης οικογένειας της Βραζιλίας, η Ιβόν χαιρόταν τα προνόμια ενός εξαιρετικά προνομιούχου τρόπου ζωής. Ωστόσο, το 1993, η εκτέλεση οκτώ παιδιών από τη στρατιωτική αστυνομία την παρακίνησε ν' αναλάβει δράση. Εγκαταλείποντας την πολυτέλεια και την καλοπέραση, ίδρυσε το ριζοσπαστικό πρόγραμμα «Παιδιά του φωτός», με στόχο την εκπαίδευση και την προστασία των εγκαταλειμμένων παιδιών που ζουν στο δρόμο. Πολιτικά συνειδητοποιημένη, έξυπνη, θαρραλέα, και με ανεξάντλητη ενέργεια, η ντε Μέλο αποτελεί χαρισματικό κι επιδοφόρο θέμα για ένα ντοκιμαντέρ.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 8/3, 18:35 - 10/3, 14:00

ΘΥΜΗΘΕΙΤΕ...

- Οι προβολές ξεκινούν στις 10:30 στην αίθουσα ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ και στις 14:00 στην αίθουσα ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT.
- Συζητήσεις με τους Σκηνοθέτες μετά την Προβολή
- Συνεντεύξεις Τύπου Ανοιχτές για το Κοινό

WORKS-IN-PROGRESS

Directors bare their souls, displaying bits of not-yet-completed documentaries. Speak to the director of a piece on street performers or a film on Greek popular music. On the more spiritual side, consider a project on archaeological sites' Gaia energy and another on the Hindu Maha Shivarathri celebration. Filmmakers also consider a Messinian asylum, the caretta caretta turtle and new immigrants.

4η ΔΙΕΘΝΗΣ ΑΓΟΡΑ ΝΤΟΚΙΜΑΝΤΕΡ (6-9 Μαρτίου 2002)

Συμμετοχή αγοραστών

Θα έρθουν 25 αγοραστές από 23 χώρες και από τις ακόλουθες εταιρείες:

SBS (Αγγλία), ORF (Αυστρία), RTBF (Βέλγιο), Bulgarian Television (Βουλγαρία), ARTE (Γαλλία), France 2 (Γαλλία), Canal + (Γαλλία), D.Net.Sales (Γερμανία), TV2/Denmark (Δανία), Estonian Television (Εσθονία), Yamagata International Documentary Festival (Ιαπωνία), Iranian Television (Ιράν), Television of Catalunya (Ισπανία), First Channel-Israel Television (Ισραήλ), AT Media (Ισραήλ), RAI SAT (Ιταλία), RIK (Κύπρος), TIRAS TV (Μολδαβία), Universal Network International Ltd (Μπαγκλαντές), RVU Educational Broadcasting (Ολλανδία), Radio Television of Serbia (Σερβία), New Media Company (Τουρκία), YLE TV 2 Finland (Φιλανδία), YLE Teema (Φιλανδία)

Συμμετοχή ελλήνων αγοραστών

Μέχρι τις 20 Φεβρουαρίου είχαν επιβεβαιώσει τη συμμετοχή τους η EPT, η EPT-3 και ο ANTENNA.

Στη Βιντεοθήκη της Αγοράς οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να διαλέξουν ανάμεσα από 257 ντοκιμαντέρ (τα 81 προβάλλονται και στο πρόγραμμα, ενώ τα 176 είναι μόνο στην Αγορά):

• **86 ελληνικά** (η EPT έχει βάλει 20 ντοκιμαντέρ στη βιντεοθήκη, η EPT-3 14 και το EKK 11. Τα υπόλοιπα ελληνικά είναι ανεξάρτητες παραγωγές.)

• **171 ξένα ντοκιμαντέρ** από τις ακόλουθες 38 χώρες: Αγγλία, Αϊτή, Αλβανία, Αυστρία, Βέλγιο, Βοσνία & Ερζεγοβίνη, Βουλγαρία, Βραζιλία, Γαλλία, Γερμανία, Γιουγκοσλαβία, Δανία, Δημοκρατία της Τσεχίας, Ζάμπια, Η.Π.Α., Ιαπωνία, Ιράν, Ισπανία, Ισραήλ, Ιταλία, Καναδά, Καζακστάν, Κίνα, Κύπρο, Λετονία, Μολδαβία, Νικαράγουα, Ολλανδία, Ουγγαρία, Πορτογαλία, Ρουμανία, Σκωτία, Σλοβακία, Σουηδία, Ταϊλάνδη, Τουρκία, Φιλανδία, FYROM.

The Thessaloniki International Documentary Market

Coorganized with New Hellenic Television (NET), it will be held March 6-9. It will include intense screenings and the facilitation of meetings and negotiations between filmmakers and buyers. Twenty screening booths will be available for viewing over 250 recent productions (mainly European) made within the last two years. All festival films, plus an additional 150 are included. The Doc Market includes new works produced by state stations ERT, ERT-3, The Greek Film Center and independents. The BBC, France 2 and Canal+ are among the over 20 buyers. An English language catalogue is available.

Jacques Dufresne: «ΝΕΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ» Έκθεση φωτογραφίας 4-10 Μαρτίου, ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT

Το αδιαμφισβήτητο ταλέντο του Jacques Dufresne βρίσκεται στον τρόπο που συλλαμβάνει την κίνηση. Την κίνηση της ψυχής, που τη μελέτησε σε σταθμούς τρένων και αεροδρόμια σε όλο τον κόσμο, σε παλιές, λεωφορεία και μπαρ. Ήταν καλός μαθητής με τον καιρό απέκτησε την ικανότητα να φτάνει πίσω από το βλέμμα των αντικειμένων του, για να συλλάβει την ουσία της υπόστασής τους. Ο Jacques Dufresne είναι ένας ανεξάρτητος φωτογράφος, ένας απλός διαβάτης σ' αυτή τη γη, όπως και αυτοί που φωτογραφίζει, ψάχνοντας για το φως που λάμπει μέσα τους.

Η Καταγραφή της Μνήμης The Recording of Memory

"The Pinochet Case" by Patricio Guzman looks at the dramatic events from the dictator's 1998 seizure in the UK through his current house arrest. Criminal histories are also referred to in "LaLee's Kin: The Legacy of Cotton". For the film, co-directors Susan Froemke, Deborah

Dickson, and Albert Maysles earned the trust of 62-year-old LaLee and her family, in a cotton town in the Southern US. Can cotton's cycle of poverty be snapped? This question is explored through unobtrusive, personal filming.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΠΙΝΟΣΕΤ THE PINOCHET CASE

ΓΑΛΛΙΑ 2001

Πατρίσιο Γκουσμάν

Έγχρωμο 110'

Την Τρίτη, 22 Σεπτεμβρίου 1998, ο Στρατηγός Αουγκούστο Πινোসέτ έκανε ένα ταξίδι αναψυχής στο Λονδίνο. Ξεκουράστηκε λίγες μέρες, ήπια τσάι με τη Μάργκαρετ Θάτσερ, και σχεδίαζε να συνεχίσει για το Παρίσι, όταν άρχισε να υποφέρει από πόνους στη μέση. Τελικά, υποβλήθηκε σε εγχείριση σε κλινική του Λονδίνου, κι όταν ξύπνησε από τη νάρκωση, τον συνέλαβε η αστυνομία. Ποιος ευθυνόταν γι' αυτό; Δυο χρόνια προτού ο Πινোসέτ κάνει αυτό το ταξίδι, ο Κάρλος Καστρεσάνα, ένας νεαρός εισαγγελέας στη Μαδρίτη, ανακάλυψε έναν

νόμο, βάσει του οποίου η Ισπανία δικαιούται να δράσει νομικά σε οποιαδήποτε χώρα, σε περιπτώσεις γενοκτονίας, τρομοκρατίας ή βασανισμού. Με μοναδικό κίνητρό του την απόδοση δικαιοσύνης, ο Καστρεσάνα απήγγειλε κατηγορίες κατά του στρατού της Αργεντινής και του Πινোসέτ. Ο δικαστής Μπαλτασάρ Γκαρθόν στήριξε την κατηγορία και εξέδωσε στη Μαδρίτη ένταλμα σύλληψης του Πινোসέτ, το οποίο του επιδόθηκε, προς έκπληξη ολόκληρου του κόσμου, από τη Σκωτλαντ Γιάρντ...

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 6/3, 14:00 - 7/3, 22:00

ΤΟ ΣΟΪ ΤΗΣ ΛΑΛΙ LALEE'S KIN: THE LEGACY OF COTTON

ΗΠΑ 2000

Σούζαν Φρέμκε, Ντέμπορα Ντίκσον

Video Έγχρωμο 89'

Η 62χρονη Λαλί Ουάιλας, μητέρα οκτώ παιδιών, ζει στο Δέλτα του Μισισσιππί. «Θα μπορούσε να'ναι και χειρότερα», μονολογεί, καθώς κάθεται στο τροχόσπιτό της που της δόθηκε χάρη σ' ένα κυβερνητικό πρόγραμμα όταν το σπίτι της κρίθηκε κατεδαφιστέο. Το τροχόσπιτό της έχει ποντίκια και κατσαρίδες, όχι όμως ρεύμα, ούτε και νερό. Η Λαλί λαμβάνει κάθε μήνα ένα επίδομα αναπηρίας και έχει κι ένα αμελητέο εποχιακό εισόδημα ως μαγείρισσα στα γειτονικά εκκοκιστήρια. Παρ' όλα αυτά, είναι ευχαριστημένη που δεν χρειάζεται

για να δουλεύει στα χωράφια. Η οικογένεια της Ουάιλας ήσαν κολλήγοι. Η ίδια άρχισε να μαζεύει βαμβάκι σε ηλικία έξι ετών. Σύντομα εγκατέλειψε το σχολείο, κι ακόμα σήμερα δεν ξέρει να διαβάσει. Χωρίς μόρφωση ή άλλες γνώσεις, η Ουάιλας και οι άλλοι κάτοικοι της περιοχής δεν είχαν άλλη επιλογή, και η φτώχεια και η απελπισία που ένιωθαν κληρονομήθηκε από τις κατοπινές γενιές. Η ταινία παρουσιάζει επίσης τον εκπαιδευτικό Ρέτζι Μπαρνς, που είναι αποφασισμένος να σταματήσει αυτόν τον φαύλο κύκλο. Κατά την παράδοση του «direct cinema», δεν υπάρχει αφήγηση, ούτε ακαδημαϊκή: μονάχα η ζωή όπως είναι, με στιγμές χαράς, αγανάκτησης και, πάνω απ' όλα, προσπάθειας.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4/3, 20:30 - 10/3, 16:30

Bruce Weber Spotlight

Από τη Φωτογραφία και το Βίντεοκλιπ στο Ντοκιμαντέρ

Ο Μπρους Ουέμπερ γεννήθηκε στις 29 Μαρτίου του 1946 στο Γκρίνμπεργκ της Πενσιλβανίας. Τα τελευταία είκοσι χρόνια είναι μια δυναμική παρουσία στο χώρο της μόδας και της φωτογραφίας πορτρέτων. Φωτογραφίες του έχουν δημοσιευθεί σε όλα σχεδόν τα μεγάλα περιοδικά και έχουν εκτεθεί σε πάνω από 60 γκαλερί και μουσεία, ενώ έχει εκδώσει 16 βιβλία. Εξίσου επιτυχημένος ως σκηνοθέτης, ο Ουέμπερ έχει γυρίσει επτά μικρού και μεγάλου μήκους ταινίες, από τις οποίες δύο κέρδισαν το βραβείο καλύτερου ντοκιμαντέρ της Διεθνούς Ένωσης Ντοκιμαντέρ. Το αριστουργηματικό *Ας χαθούμε* ήταν υποψήφιο για Όσκαρ καλύτερου μεγάλου μήκους ντοκιμαντέρ. Ο Ουέμπερ έχει σκηνοθετήσει βιντεοκλίπ για τον Κρις Άιζακ και τους Πέτ Σον Μπόιζ (Βίντεο της Χρονιάς από το Music Week). Την περίοδο αυτή, ολοκληρώνει ένα ντοκιμαντέρ που γύρισε με τον αείμνηστο Ρόμπερτ Μίτσαμ, στο οποίο ο ηθοποιός μιλάει για τον κινηματογράφο, την πολιτική, τις γυναίκες και τη ζωή του.

ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΜΑΣ BACKYARD MOVIE

ΗΠΑ, 1991, 9'

Η ταινία συνδυάζει σκηνές από παλιά «home movies» με σκηνές σκύλων που παίζουν και γυμνών ανδρών που χοροπηδούν πάνω σε τραμπολίνα, στο ρυθμό ξέφρενης τσιγγάνικης μουσικής...

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4/3, 00:30

ΑΣ ΧΑΘΟΥΜΕ LET'S GET LOST

ΗΠΑ, 1989, 119'

Στο ντοκιμαντέρ αυτό για τη ζωή του τρομπετίστα και τραγουδιστή της τζαζ, Τσετ Μπέικερ, υλικό από τη δεκαετία του '50, όταν ο Μπέικερ ήταν κομμάτι του West Coast Cool, εναρμονίζεται με μια σειρά από συνεντεύξεις με φίλους, συγγενείς, συνεργάτες και ερωμένες, καθώς και με σκηνές από εμφανίσεις που έκανε προς το τέλος της ζωής του. Βλέπουμε τον ωραίο νεαρό Μπέικερ στην Καλιφόρνια και στην Ιταλία, όπου εμφανίστηκε σε τουλάχιστον μία ταινία και ένα κελί φυλακής (για

κατοχή ναρκωτικών), και βλέπουμε επίσης τον γερασμένο Μπέικερ, απαθής και αδιάφορο, το πάθαι ποτέ πανέμορφο πρόσωπό του καταρρακωμένο.

Λυρική και ρομαντική, όπως η τρομπέτα του Μπέικερ, η ταινία αποτελεί ελιγμούς για μια πιο ανέμελη εποχή, δίνοντάς μας την ευκαιρία να χαθούμε σ' έναν «cool» κόσμο.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 10/3, 14:30

BROKEN NOSES ΣΠΑΣΜΕΝΕΣ ΜΥΤΕΣ

ΗΠΑ, 1987, 75'

Το κινηματογραφικό ντεμπούτο του Μπρους Ουέμπερ υπήρξε ένα ντοκιμαντέρ μοναδικό στη

σύλληψή του και με θέμα τον Άντι Μίνσκερ, πρώην πρωταθλητή ελαφρών βαρών, που είναι πρόεδρος ενός συλλόγου πυγμαχίας για έφηβους στο Πόρτλαντ της πολιτείας του Όρεγκον. Εκ πρώτης

Perhaps best known for his photographs of muscular, semi-bare male bodies in the Abercrombie & Fitch catalogue, this Pennsylvania-born photographer has made waves in the documentary realm. An experienced fashion photographer with 16 books and countless shows under his belt, Weber quickly earned top kudos after foraying into film (including two Best Documentary Awards from the International Documentary Association). The Thessaloniki Documentary festival will screen three of his features: "Chop Suey" (2001, a Wisconsin hunk goes from wrestler to pin-up model), "Let's Get Lost" (1988, the Academy Award-nominated story of jazzman Chet Taylor) and "Broken Noses" (1987, a profile of former lightweight champ Andy Minsker). Two of his shorts, "Backyard Movie" and "Gentle Giants", juxtapose canine fun with playful sexuality.

όψεως, ο Μίνσκερ είναι γοητευτικός και χαριτωμένος, κλασικός κεφάτος τύπος μιας μικρής αμερικανικής πόλης. Ωστόσο, στην πορεία της ταινίας προκύπτει ότι είχε δύσκολη παιδική ηλικία. Μέσα από τη θαυμάσια φωτογραφία και την εκφραστική τζαζ μουσική των Τσετ Μπέικερ και Τζέρι Μάιλικαν, το θέμα του Ουέμπερ αποκαλύπτει το μεγάλο, αληθινό και τον ασυνείδητο πόνο του.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4/3, 00:30

CHOP SUEY

ΗΠΑ, 2001, 98'

Όπως και το κινέζικο πιάτο από το οποίο πήρε τ' όνομά του, το Chop Suey είναι ένα υπέροχο μείγμα συστατικών, διασκεδαστικών αληθιά και γευστικών. Ο Μπρους Ουέμπερ εισάγει τον πανέμορφο νεαρό αστέρα της πάλης, Πίτερ Τζόνσον, στο προσωπικό του σύμπαν. Μ' ό,τι κι αν ασχολείται, είτε αυτό είναι η αναβίωση της μουσικής της μεγάλης σταρ του καρναβέ Φράνσις Φέι, η αποθήρευση του καυστικού χιούμορ της Νταϊάνα Βρίλαντ, ή η μελέτη της μοναδικής του συλλογής φωτογραφιών, ο Ουέμπερ αποπνέει μια βαθειά αίσθηση ανθρωπιάς. Πρόκειται για έναν άνδρα για τον οποίο η αγάπη, η αφοσίωση, η φιλία, το χιούμορ και η ομορφιά είναι υπέρτατες σημασίες. Η ταινία παρουσιάζει τα μυ-

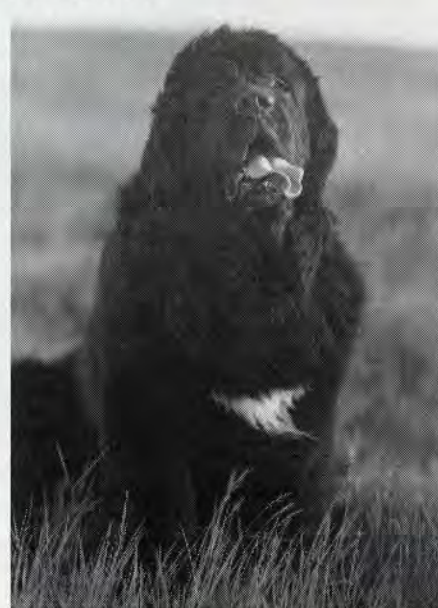
ριάδες πάθη και τις φαντασιώσεις του, καθώς και τη σχεδόν παιδιάστικη σχέση του μ' εκείνα τα αντικείμενα πόθου που οι υποδίοιοι χαιρόμαστε μόνο μέσα από περιοδικά ή γιγαντοσφίτσες.

• ΟΛΥΜΠΙΟΝ RENAULT, 5/3, 16:00

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 6/3, 18:30

ΤΡΥΦΕΡΟΙ ΓΙΓΑΝΤΕΣ GENTLE GIANTS

ΗΠΑ, 1994, 15'

Η προσωπική αυτή ταινία αποτελεί κινηματογραφικό φόρο τιμής στα σκυλιά Νιούφουντλαντ, τα αγαπημένα του Ουέμπερ, ενώ μουσικά και φωτογραφικά μοντάζ συμπληρώνουν τις ρομαντικές και συγκινητικές αναπολήσεις μιας παιδικής και εφηβικής ηλικίας όπου οι εμμονές ήταν δύο: η Ελίζαμπεθ Τέιλορ και ο Γκάι Μάντισον.

• ΠΑΥΛΟΣ ΖΑΝΝΑΣ, 4/3, 00:30

Ελληνικό Πρόγραμμα Greek Program

Nearly a dozen films - with a diverse range of topics- make up this section. Among the social groups explored are Greece's deaf community. In "Words of Silence", director Lucia Rikaki introduces the viewer to Greek sign language, and shows it in use, whether at a soccer match or in the workplace. Another "language" linking Greeks are the popular labor songs featured in Dionysius Grigoratos' film. "The Song of Life" tells the tale of Zachynthos island's Jewish community and their remarkable survival during World War Two. Also set in wartime is Andreas

Apostolides' film about a heroic Ukranian football team. Links to the ancient past are considered in "Guardians of Time" (about archaeology and myths) and director Nikos Alevras' "logs" of his sea trip from Troy to Ithaca. Yiorgos Kolozis interviews both African immigrants in Athens and a young Greek rock band. A slice of northern city Kastoria's revelry is offered by "www.ragouzaria.gr". Finally directors like Giannis Leondaris consider the hasty pace of a modern life that is clocked by stock markets, fast food and phone sex.

ΓΕΙΑ ΣΟΥ ΠΕΡΗΦΑΝΗ ΚΙ ΑΘΑΝΑΤΗ ΕΡΓΑΤΙΑ!

Διονύσιος Γρηγοράτος, 2002, 2x56'

Ψυχαγωγική μουσική σειρά 6 ωριαίων επεισοδίων, η οποία παρουσιάζει λαϊκά τραγούδια του 20ού αιώνα που αναφέρονται στη ζωή και τους αγώνες των εργαζομένων. Στο Φεστιβάλ θα προβληθούν δύο επεισόδια, το πρώτο, με τίτλο «Εκατό δραχμές την ώρα» [Τα επαγγέλματα], και το τρίτο, με τίτλο «Φτώχεια κατηραμένη» [Συνθήκες ζωής και κοινωνική αδικία].

• OLYMPION RENAULT, 5/3, 22:00

ΤΟ ΤΡΑΓΟΥΔΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Τώνης Λυκουρέσης, 2002, 65'

Η οδύσσεια της εβραϊκής κοινότητας της Ζακύνθου, από τον 15ο αιώνα έως σήμερα, μοναδικής κοινότητας σε ολόκληρη την Ευρώπη που δεν έχασε ούτε ένα μέλος της στη διάρκεια της γερμανικής Κατοχής, χάρη στον ηρωισμό και τη συμπάρσταση των χριστιανών Ζακυνθινών.

• Π. ZANNAΣ, 5/3, 10:30 - OLYMPION RENAULT, 7/3, 20:00

ΤΟ ΗΜΙΧΡΟΝΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Ανδρέας Αποστολίδης, 2002, 60'

Με την κατάληψη της Ουκρανίας το 1941 από τους Γερμανούς, η ποδοσφαιρική ομάδα Δυναμό Κιέβου διαλύεται. Μερικοί από τους παίκτες της φτιάχνουν μια νέα ομάδα, τη Στарт. Στο τουρνουά που διοργανώνει η γερμανική διοίκηση, η Στарт νικάει όλες τις ομάδες των γερμανικών στρατευμάτων, και γίνεται σύμβολο αντίστασης. Πριν αρχίσει ο τελευταίος αγώνας με την καλύτερη γερμανική ομάδα, ο διαιτητής-αξιωματικός της

Γκεστάπο ζητά από τους σοβιετικούς παίκτες να χαιρετίσουν τους θεατές ναζιστικά. Αυτοί αποφασίζουν να χαιρετίσουν όπως πάντα. Θα συλληφθούν και θα σταλούν σε στρατόπεδο συγκέντρωσης...

• OLYMPION RENAULT, 9/3, 20:00

ΙΣΤΟΡΙΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Γιώργος Κολόζης, 2001, 29'

Ένα νεανικό ροκ συγκρότημα μας ταξιδεύει με τους ήχους της μουσικής του στις σκέψεις και τις απόψεις μιας παρέας εφήβων, μερικών μικρών παιδιών και ενός ηλικιωμένου διανοούμενου, για τους ξένους, τους πρόσφυγες, τον πόλεμο, τις καταστροφές... [Από τη σειρά ντοκιμαντέρ *Ου τόπος*].

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 8/3, 14:30

www.ragouzaria.gr

Λουκάς Κούχτιν, 2002, 52'

Σε μια επαρχιακή πόλη της Ελλάδας, οι κάτοικοι της, για λίγες μέρες γλιτοκοπούν, κι ύστερα ξαναγίνονται κανονικοί άνθρωποι. Είναι άραγε αυτό απομεινάρει κάποιες αρχαίες λατρείες;

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 8/3, 16:30

ΟΔΥΣΣΕΙΑ: ΕΝΑ ΕΡΩΤΙΚΟ ΤΑΞΙΔΙ

Νίκος Αλευράς, 2000-2002, 80'

Πρόκειται για ένα δημιουργικό ντοκιμαντέρ, που αφηγείται το ταξίδι ενός σύγχρονου σκηνοθέτη από την Τροία μέχρι την Ιθάκη, ένα «θαλασινό οδοιπορικό» [σε αντιδιαστολή με τα road movies που έχουμε συνηθίσει] και περιλαμβάνει το κατέβασμα του Οδυσσέα-σκηνοθέτη από τη Μαρώνεια της Θρά-

κης, την άφιξή του, μέσω των νησιών του Αιγαίου πελάγους, στην Κρήτη, κι από κει το ανέβασμα διά μέσου της Μάνης, της Πελοποννήσου και των Ιονίων νήσων, στον τελικό του προορισμό, την Ιθάκη.

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 5/3, 20:30

ΦΥΛΑΚΕΣ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Μαργαρίτα Μαντά, 2002, 61'

Επτά φύλακες αρχαιολογικών χώρων της Ελλάδας. Απλοί άνθρωποι του μόχθου και της γης, που δούλεψαν και έζησαν δίπλα σε σημαντικούς αρχαιολόγους, μαθαίνοντας από τις γνώσεις και το πάθος τους να τιμούν την έννοια της πολιτιστικής συνέχειας πέρα από σύνορα και ταυτότητες.

• OLYMPION RENAULT, 5/3, 14:00 - Π. ZANNAΣ, 9/3, 16:30

ΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Λουκία Ρικάκη, 2002, 74'

Μέσα από τις εικόνες, η ταινία ανασκευάζει το μύθο της περιθωριακής γλώσσας- εξοικειώνει το θεατή με τον εκφραστικό πλούτο μιας σημαντικής μερίδας της κοινωνίας που ζει και εκφράζεται μέσα από τη «μαγική» δύναμη των νοημάτων- και καταγράφει συγκινητικές, χιουμοριστικές και εντυπωσιακές μαρτυρίες των κωφών στην Ελλάδα, καθώς και στιγμές από την καθημερινότητά τους, όπου η επικοινωνία γίνεται με τη νοηματική γλώσσα.

• Π. ZANNAΣ, 7/3, 20:30 - OLYMPION RENAULT, 9/3, 12:00

ΕΓΚΩΜΙΟΝ ΒΡΑΔΥΤΗΤΑΣ

Γιάννης Λεοντάρης, 2002, 64'

Με αφορμή το millennium, η έννοια του χρόνου αναδεικνύεται σε κεντρικό θέμα συζήτησης

από τη βιομηχανία του θεάματος και της πληροφορικής. Πρόκειται για έναν αόρατο ήρωα που γίνεται αντιληπτός μέσα από την αφήγηση, παίρνοντας σάρκα και οστά στα σώματα παιδιών, περαστικών, γέρων, ανθρώπων της πόλης και της υπαίθρου, αθλητά και ηθοποιών που αποδίδουν διάφορους ρυθμούς του ανθρώπινου σώματος.

• OLYMPION RENAULT, 5/3, 14:00 - Π. ZANNAΣ, 9/3, 16:30

ΜΗ ΧΑΝΕΙΣ ΑΠΟ ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΣΟΥ ΤΟ ΦΩΣ

Αντώνης Κιούκας, 2002, 15'

Χρόνια ζωγράφισα για να μάθω το πώς, μα όλοι και πιο πολύ βεβαιώνομαι ότι δεν υπάρχει άλλος τρόπος από το ν' αγαπήσεις και να δεις. Ύστερα, ό,τι είναι να κάνεις θα κάνεις κι ό,τι είναι να φανεί θα φανεί. Άλλωστε, η αμφιβολία, κι αν δεν την κουβαλάς, σ' ακολουθεί αυτή μονάχη της. Όταν ρωτούσανε τον Νικόμαχο πόσο χρόνο χρειάστηκε για να ζωγραφίσει κάποιο απ' τα έργα του, απαντούσε με τα χρόνια της ηλικίας του. Συνειδητοποίησα τη συγκατοίκηση αφότου κατάλαβα ότι η ζωγραφική δεν είναι δεδομένο, αλλά ζητούμενο. Και θα έπρεπε κάθε φορά να παιδεύομαι για να βρω το σκοπό και τη χρήση της. Εκεί είναι τα πιο δύσκολα. Τώρα, όλο και περισσότερο νιώθω ότι το βάθος κρύβεται στην επιφάνεια, στο προφανές, στο στοιχειώδες κι αυτονόητο, στο πιο οικείο και κοινό σε όλους: το μυστικό κι ανομοληγτό.

Χρήστος Μπακόρος

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 9/3, 18:30

Ελληνικό Πανόραμα Greek Panorama

That the arts feature large in the Greek documentary landscape is obvious from this year's crop, featuring films about architect Aris Konstantinides, 18th century poet Athanassios Christopoulos and Piraeus-born actress Katina Paxinou ("Rocco and His Brothers"). Greece's Balkan context is important in Yiannis Lambrou's film about the country's flood of new immigrants and Apostolos

Krionas' NET series about Greeks scattered throughout the Balkans. A couple of filmmakers consider Greece's cultural inheritance through the eyes of children. The past is evoked in both "The Souls of the Boats" (about a youngster's journey through the Aegean with the help of old sailors) and "Dance of Horses" (a boy learns his grandmother's tales and much older traditions).

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΑΛΟΓΩΝ

Χρήστος Βούπουρας, 2001, 64'

Ένα πανάρχαιο λατρευτικό δρώμενο, η θυσία στους θεούς, ιδωμένο, στη σημερινή εξέλιξη και επιβίωσή του διαμέσου της χριστιανικής θρησκείας και μέσα από τα μάτια ενός οκτάχρονου παιδιού. Ξεναγός και συνοδοιπόρος σ' αυτό το ταξίδι, η αφήγηση της μνήμης και της εμπειρίας της ογδοντάχρονης γιαγιάς του.

• OLYMPION RENAULT, 8/3, 15:35

Η ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Γιάννης Λάμπρου, 2000, 40'

Χιλιάδες άνθρωποι φτάνουν καθημερινά στη χώρα μας αναζητώντας μια καινούρια αρχή στη ζωή τους. Η συνάντηση αυτή μαζί μας δημιουργεί μια νέα πραγματικότητα. Η αμηχανία που νιώθουμε μας οδηγεί συχνά στο φόβο και στο κυνήγι του διαφορετικού. Ίσως να ξεχάσαμε πολύ γρήγορα ότι κι εμείς πριν 40 χρόνια είχαμε έρθει στην ίδια θέση.

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 5/3, 14:30

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΠΟΥΛΟΣ, ΕΝΑΣ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΟΣ ΠΟΙΗΤΗΣ

Σταμάτης Τσαρουχάς, 2001, 61'

Η ταινία αφορά στη ζωή και το έργο του καστοριανού ποιητή Αθανάσιου Χριστόπουλου, μιας άγνωστης αλλά σπουδαίας μορφής του νεότερου Ελληνισμού, που έζησε τον 18ο αιώνα στις παραδουνάβιες, κυρίως, ηγεμονίες. Καταγόταν από φτωχή οικογένεια και, σχεδόν ασκητεύοντας στα νεανικά του χρόνια, κατόρθωσε να πλουτίσει το νου του με μάθηση πρωτόγνωρη για την εποχή και να ανέλθει σε ανώτατα αξιώματα.

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 9/3, 14:30

ΒΑΛΚΑΝΙΟΣ ΠΡΑΜΑΤΕΥΤΗΣ

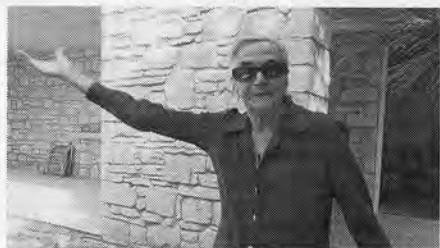
Απόστολος Κρυωνάς, 2001-2002, 50'

Σειρά έξι ντοκιμαντέρ, από την οποία θα προβληθεί ένα επεισόδιο, που παρουσιάζει και φωτίζει την οικονομική, πνευματική και κοινωνική δράση των Ελλήνων σε περιοχές και πόλεις της Βαλκανικής και της Κεντρικής Ευρώπης, κατά τους τρεις τελευταίους αιώνες (από τον 18ο έως τις πρώτες δεκαετίες του 20ού). Βασικός άξονας της σειράς είναι η δράση των Μακεδόνων, Ηπειρωτών και Θεσσαλών πραγματευτών —εμπορευόμενων— οι οποίοι με μεταγωγικά ζώα μετέφεραν εμπορεύματα από τη Βόρεια Ελλάδα, και γενικότερα από το Αιγαίο και την Ανατολή, σε πόλεις της Βαλκανικής και της Κεντρικής Ευρώπης.

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 8/3, 14:30

ΜΕ ΕΡΓΟΔΟΤΗ ΤΗ ΖΩΗ

Απόστολος Καρακάσης, 2001, 52'

Ο αρχιτέκτων Άρης Κωνσταντινίδης (1913-1993), υπήρξε κορυφαία φυσιογνωμία της ελληνικής μοντέρνας αρχιτεκτονικής. Γνωστός περισσότερο από τα ξενοδοχεία Ξενία και από τις εξοχικές μονοκατοικίες που έχτισε ανά την Ελλάδα, υποστήριζε με το έργο του την πεποίθηση ότι τα κτίρια πρέπει να είναι «δοχεία ζωής». Όπως ένα δοχείο γεμίζει με λάδι, έτσι κι ένα σπίτι πρέπει να γεμίζει με ζωή. Πρέπει να αγκαλιάζει τις λειτουργίες του ανθρώπου και να ενθαρρύνει μια ευεργετική σχέση με τη φύση που το περιβάλλει.

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 5/3, 14:30

ΑΦΙΕΡΩΜΑ ΣΤΗΝ ΚΑΤΙΝΑ ΠΑΞΙΝΟΥ

Γιώργος Κολόζης, 2001, 2x30'

Η Κατίνα Παξινού ήταν η πρώτη ελληνίδα ηθοποιός που κατάφερε να σταθεί στο Χόλιγουντ, και μάλιστα με τους δικούς της όρους: να διαπρέ-

ψει θεατρικά και κινηματογραφικά στην Ευρώπη να ξεχωρίσει ως τραγωδός παγκόσμιου βεληνεκούς. Δεν μπορεί κανείς να πει με βεβαιότητα αν ήταν η μοναδική, ασφαλώς, όμως, μπορεί να την κατατάξει δίκαια στις μεγαλύτερες θεατρικούς ηθοποιούς του περασμένου αιώνα. Από την άλλη μεριά, έχουμε μια μεγάλη star, που έφτασε με μία και μόνο εμφάνισή της σε δεύτερο ρόλο στην ταινία *Για ποιον χτυπά η καρδιά* να πάρει το Όσκαρ.

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 7/3, 14:30

ΟΙ ΨΥΧΕΣ ΤΩΝ ΚΑΪΚΙΩΝ

Νίκος Καρακώστας, 2001, 87'

Η ιστορία ενός αγοριού που μαγεύεται απ' τη θάλασσα. Η συνάντησή του με τους παλιούς ναυτικούς που τον μυσούν στην τέχνη της. Τα ταξίδια του σε μικρά νησιά του Αιγαίου του '70: το Κουφονήσι, την Κάσο, το Καστελλόριζο. Τα γλέντια του και οι παράξενες ιστορίες των καϊκιών. Τέλος, η μοναχική του πορεία στο χρόνο και το Αιγαίο: μια τρυφερή ματιά στη μοίρα των ξύλινων καϊκιών που γερνάνε, αποσύρονται και διαλύονται.

• ΠΑΥΛΟΣ ZANNAΣ, 4/3, 14:30

Ελληνικό Κέντρο
Κινηματογράφου

Ενίσχυση της ελληνικής κινηματογραφίας

για τη δημιουργία και την ανάπτυξη

SEE Cinema Network

το Κινηματογραφικό Δίκτυο της ΝΑ Ευρώπης
με έδρα τη Θεσσαλονίκη

Πρωώθηση της ελληνικής ταινίας

στην Ελλάδα και το εξωτερικό

Filmcenter

το δίκτυο αιθουσών του ΕΚΚ

στηρίζοντας τον ελληνικό κινηματογράφο

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Δίπλα στους νέους κινηματογραφιστές

Ελληνικό Κέντρο Κινηματογράφου

Πανεπιστημίου 10, 10671 Αθήνα • Τηλ. 010-3678500, Fax: 010-3614336
www.gfc.gr • e-mail: info@gfc.gr

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ

Κατασκευάζεται
και ολοκληρώνεται

ΤΟ ΕΡΓΟ ΠΟΥ ΓΡΑΦΕΙ ΙΣΤΟΡΙΑ

- Έργο ζωτικής σημασίας και προτεραιότητας για την Ελλάδα και την Ευρώπη.
- Έργο που έχει ενταχθεί στα Διευρωπαϊκά Δίκτυα. Σημείο αναφοράς Διευρωπαϊκών και Πανευρωπαϊκών οδικών αξόνων και συνδυασμένων υποδομών για τις μεταφορές στην Ευρώπη.
- Έργο που ενισχύει τη γεωπολιτική, οικονομική και πολιτιστική παρουσία της Ελλάδας στην Ευρώπη, στα Βαλκάνια, στη Μεσόγειο και στις χώρες της Μαύρης Θάλασσας.
- Έργο που σέβεται το περιβάλλον, τον πολιτισμό και τον άνθρωπο.
- Έργο, που λειτουργεί ως καταλύτης για τη Χωροταξική, την Οικιστική και την Παραγωγική Ανασυγκρότηση της Βόρειας Ελλάδας.

Το έργο χρηματοδοτείται από την:

- ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ (Εθνικοί πόροι)
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ (Τομείο Συνοχής και Ευρωπαϊκό Τομείο Περιφερειακής Ανάπτυξης)
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΘΕΙ ΣΕ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΕΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥΣ	94 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (δόθηκαν σε κυκλοφορία έως το Σεπτέμβριο του 2001)	162 χλμ
ΟΛΟΚΛΗΡΩΜΕΝΑ ΤΜΗΜΑΤΑ (προς παράδοση έως το καλοκαίρι του 2002)	138 χλμ
ΤΜΗΜΑΤΑ ΥΠΟ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ	189 χλμ
ΕΧΟΥΝ ΜΕΛΕΤΗΘΕΙ ΚΑΙ ΠΡΟΚΕΙΤΑΙ ΝΑ ΔΗΜΟΠΡΑΤΗΘΟΥΝ	97 χλμ
ΣΥΝΟΛΟ	680 χλμ
ΔΙΑΣΦΑΛΙΣΜΕΝΟΙ ΠΟΡΟΙ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟ:	1,1 ΤΡΙΣ δρχ
ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2002	

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΕΓΝΑΤΙΑ ΟΔΟΣ Α.Ε.

ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

ΕΡΤ3

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ ΤΡΙΑ

Μια πραγματικότητα που διδάσκει

4^ο Φεστιβάλ Ντοκιμαντέρ Θεσσαλονίκης
Εικόνες του 21^{ου} αιώνα

4-10 Μαρτίου 2002

EPT
www.ert.gr